

ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล และยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. 2561

The Achievement in Implementation of
the Government Policy and Industrial Strategy
Fiscal Year 2018

THE NEXT
REVOLUTION
4.0

สาร

ปลดกระหนวญอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย พัฒนายุทธศาสตร์ และจัดทำแผนปฏิบัติการ พร้อมทั้ง ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูล ส่งเสริมกำกับดูแลกิจการอุตสาหกรรม พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ใช้เป็นกรอบและทิศทางในการบริหารราชการ การปฏิบัติงานทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ในการสร้างสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กระทรวงอุตสาหกรรม มีแผนการขับเคลื่อนและยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทยให้เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ภายในปี 2564 ด้วยการพัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย อาทิ อุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติเพื่อนำไปใช้จริงในภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า โดยมีการส่งเสริมการผลิตและการใช้รถไฟฟ้า (xEV) มากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและคอมพิวเตอร์สูงการเป็นผู้นำการผลิตของอาเซียน โดยการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายและแข่งขันได้ในเชิงพาณิชย์ ตลอดจนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอาหารอนาคตหรืออาหารชาญฉลาด นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการไปสู่ 4.0 โดยมีการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาสินค้าฮาลาลประเภทต่าง ๆ รวมไปถึงการส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจ นำมาซึ่งมูลค่าทางการตลาดสูงขึ้น หากมองในด้านการพัฒนาเชิงพื้นที่ กระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งเน้นพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพ และการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อส่งเสริมการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และสื่อสารสร้างความเข้าใจถ่ายทอดข่าวสารให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ อีกส่วนที่สำคัญคือ การส่งเสริมภาคการผลิตไปสู่ 4.0 โดยการยกระดับโรงงานและ

สถานประกอบการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และพลังงาน รวมถึงการจัดทำแผนการใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม การบูรณาการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมแบบครบวงจร และสิ่งสำคัญที่จะขับเคลื่อนการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมให้สำเร็จลุล่วงไปได้ คือ การปรับปรุงระเบียบและการให้บริการ อันจะนำมาซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพและการให้บริการที่สะดวก รวดเร็ว ตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

ในโอกาสนี้ ขอขอบคุณผู้บริหาร บุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งสถาบันเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ได้มีส่วนร่วมในการผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม 4.0 ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนโดยรวม

นายพล โลหารซุ

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายพสุ โลหารชุน
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้บริหาร

กระทรวงอุตสาหกรรม

นายศิริรา จุกะธิตน์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นางสาวนิสสาร จิรเจริญธรรม
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุรพล ชามาตย์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายอภิจิน โชติกเสถียร
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายจุลพงษ์ ทวีศรี

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายนิฐพล นิธิอุสมบูรณ์

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นางเบญจมาพร เอกฉัตร

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายประกอบ วิวิธจินดา

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้บริหาร

กระทรวงอุตสาหกรรม

นายเอกภัทร วังสุวรรณ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายกาญจน์ ตรียางกูรศรี
ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นางสาวสิริรัตน์ ไกรวณิช
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายทองชัย ชวลิตพิเชฐ
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

นายวินุ ทัตเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่

นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายวันชัย พนมชัย
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ผู้บริหาร

กระทรวงอุตสาหกรรม

นายณัฐพล รัทติตถ์พล
ผู้อำนวยการสำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นางวรวรรณ ชิตอรุณ
เลขาธิการคณะกรรมการอ้อย
และน้ำตาลทราย

นางสาวสมจินต์ พลิัก
ผู้อำนวยการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

นายพงษ์ชาญ สำเภาวิน
รองกรรมการผู้จัดการ รักษาการแทน
กรรมการผู้จัดการ
ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ผู้บริหาร

สถาบันเครือข่าย

นายสมหวิ บุณรัตน์เจริญ
ผู้อำนวยการสถาบันไทย-เยอรมัน

นายพานิช เหล่าศิริรัตน์
ผู้อำนวยการสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

นายยววุฒิ เสาวพุก
ผู้อำนวยการสถาบันอาหาร

นายชาญชัย สิริเกษมเลิศ
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนา
อุตสาหกรรมสิ่งทอ

นางพรรณิ จังสุสิงห์
ผู้อำนวยการสถาบัน
รับรองมาตรฐานไอเอสโอ

นายอดิศักดิ์ โรหิตะศุน
กรรมการสถาบันยานยนต์
ผู้ทำการแทนผู้อำนวยการสถาบันยานยนต์

นายสมบุรณ์ หอตระกูล
ผู้อำนวยการสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

นายวิโรจน์ โรจน์วัฒนชัย
ผู้อำนวยการสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

นายรณนถ์ พรายจันทร์
ผู้อำนวยการสถาบัน
พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

นายเกรียงศักดิ์ วงศ์พร้อมรัตน์
ผู้อำนวยการสถาบันพลาสติก

นายจักรพร อุ่นจิตต์
ผู้อำนวยการสถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย

สารปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม

0

ส่วนที่ 1
แผนผังการแบ่งส่วนราชการ

14

ส่วนที่ 2
วิสัยทัศน์ พันธกิจ
ยุทธศาสตร์ งบประมาณ

16 10

ส่วนที่ 3
สถานการณ์เศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม

24 116

ส่วนที่ 4
งานสำคัญของ
กระทรวงอุตสาหกรรม
ตามนโยบายรัฐบาล

28

02

86

ส่วนที่ 5
ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์
กระทรวงอุตสาหกรรม

4

88

ยุทธศาสตร์ที่ 1
การเสริมสร้างศักยภาพ
ของอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

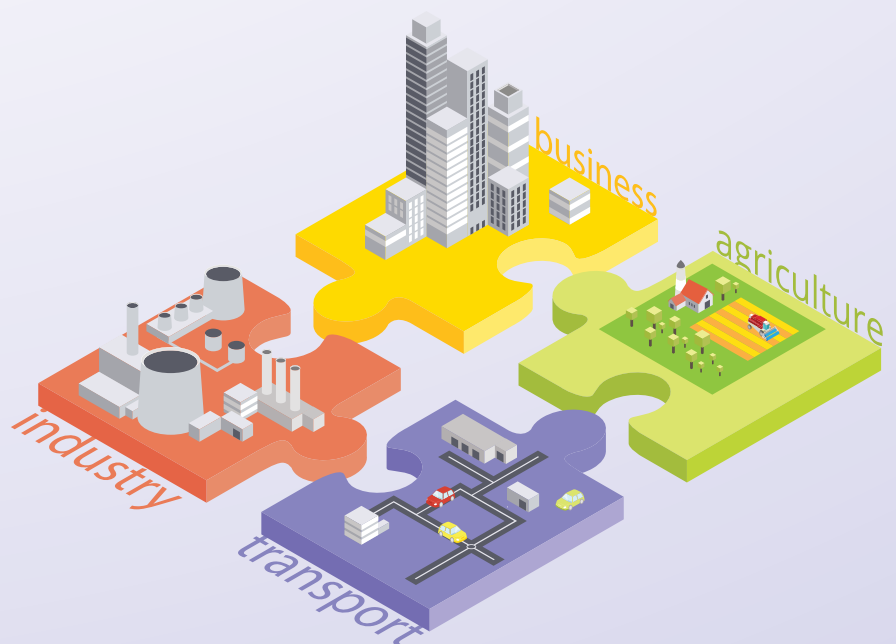
98

ยุทธศาสตร์ที่ 2
การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน
ให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม

04

ยุทธศาสตร์ที่ 3
การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม
ให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4
การพัฒนาสมรรถนะองค์กร

กระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานรัฐมนตรี

กลุ่มภารกิจ ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กลุ่มภารกิจ ด้านกำกับตรวจสอบ กระบวนการผลิต

สำนักงานเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม

สำนักงาน
คณะกรรมการอ้อย
และน้ำตาลทราย

กรมโรงงาน
อุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและ
เหมืองแร่

สถาบันวิจัย

- สถาบันไทย-เยอรมัน
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
- สถาบันอาหาร
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
- สถาบันยานยนต์
- สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สถาบันพลาสติก
- สถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
อุตสาหกรรม

กลุ่มภารกิจ
ด้านส่งเสริมอุตสาหกรรม
และผู้ประกอบการ

กรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม

สำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม

รัฐวิสาหกิจ

การนิคม
อุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

หน่วยงานที่ดูแลร่วมกับ
กระทรวงการคลัง

- ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
- กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่มา : กองบริหารทรัพยากรบุคคล
ณ วันที่ 25 มิถุนายน 2562

วิสัยทัศน์: ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

- ความมั่นคง หมายถึง** การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล
- ความมั่งคั่ง หมายถึง** ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศ รายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์ จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาค
- ความยั่งยืน หมายถึง** การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

ด้านความมั่นคง

ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ด้านปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์

กระทรวงอุตสาหกรรม
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

“อุตสาหกรรมไทยขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รั้งสิ่งแวดลอม
และเชื่อมโยงเศรษฐกิจโลก ภายในปี 2564”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง
และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
2. ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem)
3. ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวง
เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

ค่านิยม

“รับผิดชอบในหน้าที่ เสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ มีความซื่อสัตย์สุจริต มุ่งผลสัมฤทธิ์”

A ● Accountability

S ● Suggestion

I ● Integrity

A ● Achievement Motivation

รับผิดชอบในหน้าที่

เสนอแนะอย่างสร้างสรรค์

มีความซื่อสัตย์สุจริต

มุ่งผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

พ.ศ. 2560-2564

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ และอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต โดยเน้นงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิตและพัฒนามาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม
2. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่าให้เป็นผู้มีสมรรถนะสูง ทั้งด้านทักษะการผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
3. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น
4. พัฒนามาตรฐาน การตรวจสอบรับรองกระบวนการและผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาคอุตสาหกรรม และเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคและประชาชน
5. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่มูลค่าของภาคอุตสาหกรรม
6. พัฒนาคัลเลคเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศเป็นอุตสาหกรรมของอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาส และลดอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

กลยุทธ์

1. ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
2. กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
3. ศึกษาและกำหนดพื้นที่/ปรับปรุงผังเมืองให้เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรม
4. สนับสนุนการจัดตั้ง/การเพิ่มขีดความสามารถของศูนย์การออกแบบและตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกระบวนการผลิต
5. บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืน

กลยุทธ์

1. พัฒนากลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
2. ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
3. บริหารจัดการกากอุตสาหกรรมครบวงจร โดยเน้นการใช้ประโยชน์จากกากอุตสาหกรรม
4. ส่งเสริมการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
5. ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
6. พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาศมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

เป้าประสงค์

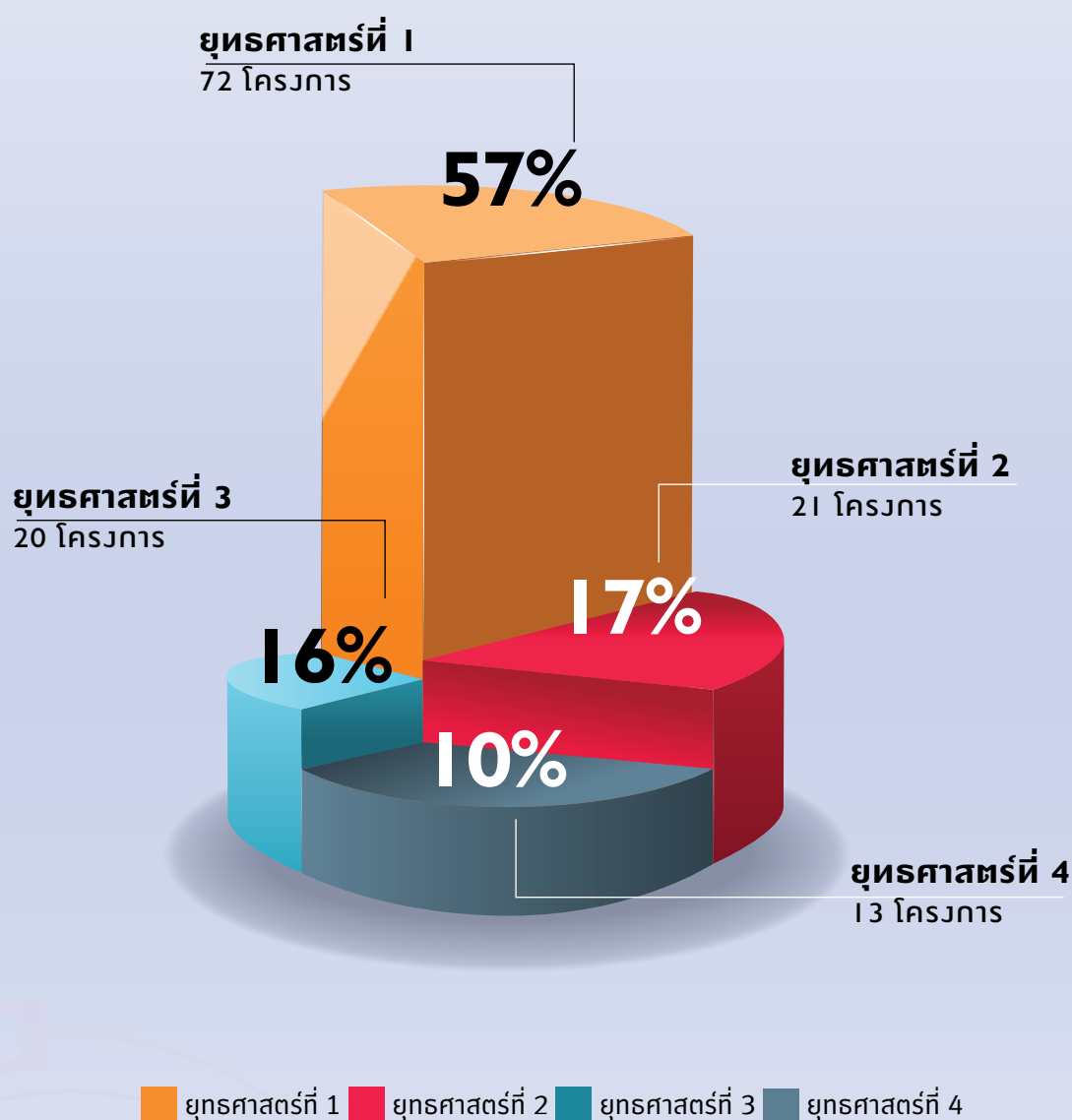
เพื่อพัฒนาระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
2. ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน จัดหาทรัพยากรให้เหมาะสม พัฒนาเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรม
4. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการอย่างมีคุณภาพของกระทรวงอุตสาหกรรม

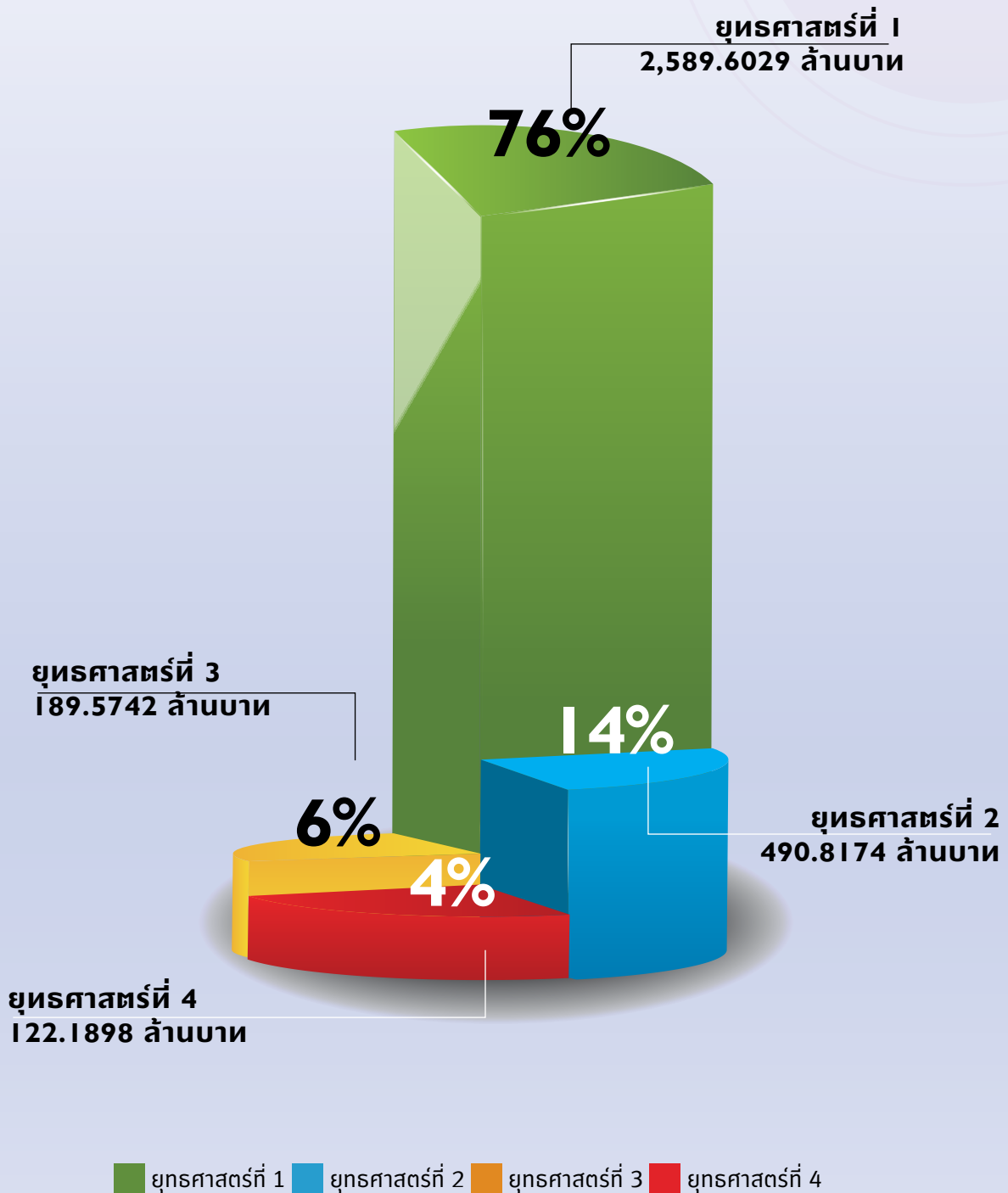

สัดส่วนจำนวนโครงการ ภายใต้ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กระทรวงอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง ดังจะเห็นได้จากกราฟ ยุทธศาสตร์ที่ 1 มีโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์สูงสุดเป็นอันดับ 1 และยุทธศาสตร์ที่ 2, 3 และ 4 มีโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์รองลงมาตามลำดับ

สัดส่วนงบประมาณดำเนินโครงการ ภายใต้ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กระทรวงอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง ดังจะเห็นได้จากกราฟ ยุทธศาสตร์ที่ 1 มีงบประมาณการดำเนินการสูงสุดเป็นอันดับ 1 และยุทธศาสตร์ที่ 2, 3 และ 4 มีงบประมาณการดำเนินงานน้อยลงมาตามลำดับ

สถานการณ์เศรษฐกิจ

อุตสาหกรรม

สถานการณ์เศรษฐกิจ ในปี 2561 และแนวโน้มของอุตสาหกรรม ในปี 2562

สถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมในรอบปี 2561

เศรษฐกิจไทยปี 2561 (GDP) มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.2 ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 3.9 และร้อยละ 3.3 ในปี 2560 และปี 2559 ตามลำดับ ส่วนภาคอุตสาหกรรมซึ่งสะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.5 ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 และร้อยละ 1.4 ในปี 2560 และปี 2559 ตามลำดับ โดยได้รับแรงขับเคลื่อนหลักมาจากการใช้จ่ายภาคเอกชนทั้งด้านการบริโภคและการลงทุนที่มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการจ้างงานที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น และรายได้ครัวเรือนในภาคเกษตรกรรมที่เริ่มขยายตัวดีขึ้นตามปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ความสำเร็จของโครงการลงทุนภาครัฐยังเป็นแรงสนับสนุนให้การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าบางประเทศที่ชะลอตัวลง และนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐรวมถึงการตอบโต้จากประเทศต่าง ๆ คาดว่าจะส่งผลให้การส่งออกสินค้าชะลอตัวลง

สรุปอุตสาหกรรมรายสาขาที่สำคัญปี 2561

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ปี 2561 สินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าคาดว่าจะมีดัชนีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 และมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับปี 2560 จากการส่งออกสินค้าเครื่องซักผ้า แฝงสวิตช์/แผงควบคุมกระแสไฟฟ้า

ตู้เย็น เนื่องจากตลาดโลกที่มีความต้องการเพิ่มขึ้น และจากบริษัทขนาดใหญ่ที่ใช้ไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออก สำหรับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คาดว่า จะมีดัชนีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 และมีมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 3.7 เมื่อเทียบกับปี 2560 จากการส่งออกสินค้าวงจรรวมส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องคอมพิวเตอร์

อุตสาหกรรมรถยนต์

การผลิตรถยนต์ปี 2561 จะมีการผลิต 2,100,000 คัน จากเป้าเดิม 2,080,000 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.59 จากปีก่อนที่ผลิตได้ 1,988,823 คัน แยกเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศที่ปรับขึ้นอีก 20,000 คัน เท่ากับว่าตลอดทั้งปีจะมียอดจำหน่ายรถยนต์ที่ผลิตได้ในประเทศทั้งสิ้น 1,000,000 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.72 จากปีที่แล้ว เนื่องจากประชาชนมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น และรถยนต์เป็นปัจจัยหลักในการดำรงชีพของคนไทยยุคนี้ ขณะที่การผลิตเพื่อส่งออกยังคงเป้าเดิมที่ 1,100,000 คัน คิดเป็นร้อยละ 52.38 ของยอดผลิตทั้งหมดลดลงร้อยละ 3.48 จากปีก่อน

อุตสาหกรรมอาหาร

การผลิตและการส่งออกในภาพรวมอุตสาหกรรมอาหาร ปี 2561 คาดว่าจะขยายตัวเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10-15 และ 8-10 ตามลำดับ จากปัจจัยบวกอย่างผลผลิตสินค้าเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มพื้นที่ปลูกและสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย อาทิ อ้อย ปาล์มน้ำมัน และสับปะรด เป็นต้น ประกอบกับเศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดี โดยมีแรงขับเคลื่อนจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้คาดว่ามูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในกลุ่มสินค้าสำคัญ อาทิ ข้าวขาว ข้าวหอมมะลิ เนื้อไก่แช่แข็งและแช่เย็น เนื้อไก่แปรรูป ทุ่นกระป๋อง ชาร์ดินกระป๋อง เช่นเดียวกับการบริโภคในประเทศคาดว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากแนวโน้มภาพรวมเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้น

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ปี 2561 ภาพรวมการผลิตเส้นใยสิ่งทอ และเสื้อผ้าสำเร็จรูป คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.7 และ 1.2 ตามลำดับ ตามทิศทางการส่งออกที่มีแนวโน้มขยายตัวตามภาวะเศรษฐกิจของคู่ค้า เช่น จีน ญี่ปุ่น เวียดนาม โดยเฉพาะการส่งออกเส้นใย และผ้าผืน ไปยังตลาด CLMV ซึ่งเป็นฐานการผลิตเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญของโลก และเป็นการเพิ่มช่องทางตลาดจนสร้างโอกาสทางการตลาดสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องสาขาอื่น ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรม S-Curve ตามเป้าหมายของรัฐบาลได้เป็นอย่างดี

แนวโน้มอุตสาหกรรมไทย ปี 2562

ประมาณการดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ปี 2562 จะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 2.0-3.0 โดยมีปัจจัยบวกจาก

1. ความชัดเจนของการเลือกตั้ง ที่เกิดขึ้นจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนในการวางแผนการลงทุน และเตรียมพร้อมรับมือได้ถูกต้อง
2. แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐจากความคืบหน้าของโครงการลงทุนที่สำคัญ ๆ โดยโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญมีความคืบหน้ามากขึ้นและคาดว่าจะมีการเบิกจ่ายเม็ดเงินลงทุนมากขึ้นตามลำดับ
3. การดำเนินงานภายใต้แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) : โครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานสำคัญภายใต้แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกมีความคืบหน้ามากขึ้นตามลำดับ

งานสำคัญของ กระทรวงอุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล

Green Growth

Inclusive Growth

Productive Growth

การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

1. มาตรการสนับสนุนการผลิตยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย

อุตสาหกรรมยานยนต์มีส่วนประมาณร้อยละ 5.3 เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ภาพรวมในปี 2560 ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตรถยนต์อันดับที่ 12 ของโลก โดยมีปริมาณการผลิตรถยนต์กว่า 1.98 ล้านคัน และเป็นการผลิตเพื่อส่งออกกว่าร้อยละ 56 เมื่อเทียบกับการผลิตรถยนต์ทั้งหมด และในปัจจุบันทิศทางอนาคตของอุตสาหกรรมยานยนต์โลกกำลังปรับเปลี่ยนไปในลักษณะของ ACES นั่นคือ ยานยนต์ไร้คนขับ (Autonomous) ระบบเชื่อมโยงของรถยนต์ (Connected) รถยนต์ไฟฟ้า (Electrification) และการใช้ยานพาหนะร่วมกัน (Shared) โดยมีเส้นทางการพัฒนาเทคโนโลยียานยนต์จะมุ่งไปสู่รถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า (Motor Driven Vehicles : xEV) ประกอบด้วย รถยนต์ไฟฟ้าไฮบริด (Hybrid Electric Vehicle : HECV) รถยนต์ไฟฟ้าไฮบริดปลั๊กอิน (Plug-in

Hybrid Electric Vehicle : PHEV) รถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) และ รถยนต์ไฟฟ้าแบบเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel Cell Electric Vehicle : FCEV)

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2560 คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบสนับสนุนการผลิตยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้มีการบูรณาการมาตรการครอบคลุมทุกด้าน ได้แก่ มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อสร้างอุปทาน (Supply) มาตรการกระตุ้นตลาดภายในประเทศ (Demand) การเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน การจัดทำมาตรฐานรถยนต์ไฟฟ้าการบริหารจัดการแบตเตอรี่ใช้แล้ว และมาตรการอื่น ๆ (พัฒนาบุคลากร) โดยมีผลการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

1.1 มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อสร้างอุปทาน (Supply) : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ออกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยควบคู่กับกรมสรรพสามิตลดอัตราภาษีสรรพสามิต ซึ่งรถยนต์ไฟฟ้าไฮบริด และรถยนต์ไฟฟ้าไฮบริดปลั๊กอิน ลดจากอัตราปกติลงครึ่งหนึ่ง ส่วนรถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ (BEV) ลดจากอัตราปกติเหลือร้อยละ 2 โดยต้องผ่านการอนุมัติโครงการจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และต้องใช้แบตเตอรี่ที่ผลิตในประเทศไทยตั้งแต่ปีที่ 5 เป็นต้นไป ซึ่งขณะนี้ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 7 ราย กำลังการผลิตรวมกว่า 269,700 คันต่อปี เงินลงทุนรวม 29,459 ล้านบาท

1.2 มาตรการกระตุ้นตลาดภายในประเทศ (Demand) : สำนักงานปรมาณ กำหนดให้หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจสามารถจัดซื้อรถยนต์ไฟฟ้าไฮบริด และรถยนต์ไฟฟ้าไฮบริดปลั๊กอินได้ และ บริษัทการทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้มีการกำหนดในสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ (ลีมูซีน) ให้มีปริมาณรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้ามากขึ้น ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2561

1.3 การเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ดำเนินโครงการศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ

คาดว่าสนามทดสอบพร้อมห้องปฏิบัติการทดสอบ R117 จะแล้วเสร็จ ปี 2562

ปัจจุบันการดำเนินการตามมาตรการส่งเสริมรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศ ส่งผลให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำได้เพียงการประกอบรถและประกอบแบตเตอรี่ในขั้นปลายสุด (Packing Battery) เท่านั้น ยังไม่สามารถผลิตชิ้นส่วนที่มีกระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญของรถได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยให้สามารถรองรับ Disruptive Technology ของการที่รถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าจะเข้ามาแทนที่รถยนต์เครื่องยนต์สันดาปภายใน (Internal Combustion Engine) กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จึงได้มีการหารือและเห็นชอบร่วมกันที่จะดำเนินงานเพื่อสร้างฐานการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าในลักษณะเดียวกับฐานการผลิตของรถปิกอัพ และ ECO Car

เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม นับเป็นการเร่งให้เกิดการลงทุนผลิตชิ้นส่วนสำคัญของรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศ เช่น Battery และ Traction Motor เป็นต้น และเกิด Core Technology ของรถยนต์ไฟฟ้า นำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศ เป็นส่วนทำให้การผลิตรถยนต์ในประเทศไทยปรับเปลี่ยนจากรถยนต์เครื่องยนต์สันดาปภายในไปสู่รถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า โดยมีองค์ประกอบของ Core Technology และ Local Content ที่สูงขึ้น

นายณัฐพล รัชิตพล
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

2. โครงการศูนย์การเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

สถาบันยานยนต์ ได้ดำเนินโครงการศูนย์การเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ภายใต้การสนับสนุนของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่

- 1) กิจกรรมสร้างชิ้นส่วนต้นแบบ
- 2) กิจกรรมสร้างผู้เชี่ยวชาญ
- 3) กิจกรรมทำฐานข้อมูล และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

ในปี 2561 ได้ดำเนินงานโครงการต่อเนื่องจากปี 2560 โดยมุ่งเน้นการสร้างการรับรู้ข้อมูลอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการที่สนใจ ซึ่งมีผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมศูนย์การเรียนรู้ตลอดปีกว่า 100 หน่วยงาน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์ และผู้ประกอบการ Startup หน่วยงานวิจัย สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ

และ สถาบันยานยนต์ ยังมุ่งเน้นการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าร่วมกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัย และผู้ประกอบการ ซึ่งนับ

เป็นการสร้างเครือข่ายงานวิจัยด้านยานยนต์ไฟฟ้า โดยได้มีการนำเสนอผลงานวิจัยที่สถาบันยานยนต์ดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่สนใจนำไปประยุกต์ใช้และต่อยอดในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทาง สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ พร้อมจัดแสดงผลงานการวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ ต้นแบบระบบหล่อเย็นสำหรับแบตเตอรี่ที่ใช้ในยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ ผลการศึกษาธุรกิจการจัดการแบตเตอรี่ที่ใช้แล้ว พร้อมโมเดลจำลอง 3 มิติ ผลการศึกษาเทคโนโลยีวัสดุสำหรับการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ชิ้นส่วนต้นแบบ แบตเตอรี่ไฟฟ้า และระบบหล่อเย็น ชิ้นส่วนชุดระบบแบตเตอรี่ไฟฟ้าและระบบมอเตอร์ ผ่านงานสัมมนาวิชาการ EV Days 2018 เมื่อวันที่ 11-12 กันยายน 2561 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค โดยมีนายศิริจุล จุลละรัตน รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิด

3. พลักดันผู้ประกอบการใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ดันมูลค่าเศรษฐกิจระดับผลิตภาพอุตสาหกรรมไทย ปลดล็อคจุดที่เป็นปัญหา (Pain Points) ของ SMEs

บทบาทหุ่นยนต์ต่ออุตสาหกรรมไทย แนวโน้มการเติบโต และอุตสาหกรรมที่ใช้งาน

IFR (International Fraunhofer euRobotics) ได้คาดการณ์ตลาดของหุ่นยนต์อุตสาหกรรมจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้นโดยในช่วงปี 2558-2562 จะมีความต้องการหุ่นยนต์เพิ่มขึ้นประมาณ 1.4 ล้านตัว ซึ่งแนวโน้มของตลาดหุ่นยนต์อุตสาหกรรมสามารถสะท้อนถึงแนวโน้มในการใช้ระบบอัตโนมัติ โดยค่าเฉลี่ยของอัตราการใช้หุ่นยนต์ของโลกอยู่ที่ 74 ตัว แต่อัตราการใช้ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ โดยไทยมีอัตราการใช้หุ่นยนต์อยู่ที่เพียง 50-60 ตัว ต่อจำนวนแรงงาน 10,000 คน ซึ่งน้อยกว่าประเทศเกาหลีใต้ที่มีการใช้หุ่นยนต์มากที่สุดต่ออยู่ถึงประมาณ 5 เท่า

ประเทศไทยยังมีช่องว่างในการนำหุ่นยนต์ไปใช้ในการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และเกษตรแปรรูป ซึ่งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติสามารถช่วยงานได้หลากหลาย ได้แก่

- 1) ลักษณะงานที่มีระเบียบแบบแผน งานทำซ้ำ
- 2) ช่วยงานที่เสี่ยงต่ออันตรายสำหรับแรงงาน เช่น การทำงานเชื่อมเหล็ก และขึ้นรูปต่าง ๆ
- 3) ใช้หุ่นยนต์ทำงานที่นอกเหนือไปจากความสามารถที่คนจะทำได้ เช่น การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีขนาดเล็กที่มองด้วยตาเปล่าไม่ได้
- 4) บรรเทาปัญหาขาดแคลนแรงงาน

ปัจจัยการสนับสนุน และแนวทางมาตรการสนับสนุนเพื่อการยกระดับผลิตภาพ

ในปี 2564 ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์แล้ว (Aged Society) โดยประชากรในกลุ่มอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรไทยทั้งหมด ทำให้มีแนวโน้มการขาดแคลนแรงงานในอนาคต ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมจำนวนมากมีความต้องการระบบอัตโนมัติมากขึ้น เพื่อเข้ามาช่วยทดแทนแรงงานคนที่เริ่มน้อยลง โดยปัจจุบันยังไม่มี Solution หรือ Supply ด้านหุ่นยนต์ที่เพียงพอกับความต้องการในประเทศ

ในส่วน of แรงงานภาคการเกษตร พบว่าในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา แรงงานภาคเกษตรลดลงจากประมาณ 14.8 ล้านคน ลดลงมาเป็น 11 ล้านคน ในปี 2560 ประกอบกับเกษตรกรมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้นจากราคาปุ๋ยเคมี สารกำจัดศัตรูพืช ค่าจ้างแรงงาน จึงเป็นเหตุให้มีการนำเข้าแรงงานต่างด้าวเพื่อลดต้นทุนการผลิตและทดแทนแรงงานของไทย ซึ่งจะช่วยยกระดับผลิตภาพในระยะยาวได้ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนให้เป็น Smart farming ปัจจุบันเกษตรกรรายใหม่ ๆ ที่เข้าถึงเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารมีมากยิ่งขึ้น และการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ และดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือสำคัญมากในการยกระดับผลิตภาพในภาคการเกษตร

รัฐบาลเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการใช้หุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติเข้ามาช่วยในภาคอุตสาหกรรม และขยายไปในภาคส่วนต่าง ๆ รวมทั้งภาคบริการ ภาคการเกษตร จึงมีมาตรการสำคัญ ดังนี้

3.1 มาตรการด้านการสนับสนุนด้านเทคโนโลยี

1) ผู้ประกอบการที่ต้องการปรับเปลี่ยนมาใช้หุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ สามารถลงทะเบียนขอให้ Center of Robotics Excellence (CoRE) เข้าไปให้คำแนะนำ ในการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร และเทคโนโลยีที่เหมาะสมได้ ซึ่งในปีหน้า CoRE มีแผนที่จะจัดทำต้นแบบจำนวน 85 ต้นแบบ ซึ่งมีราคาไม่แพงและให้เหมาะกับ SMEs ในแต่ละพื้นที่ เช่น อุตสาหกรรมการถนอมอาหาร แปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมการเกษตร เป็นต้น SMEs ที่สนใจ สามารถขอรับการสนับสนุนจาก CoRE ได้

2) ยกระดับบุคลากร SI Warrior (ผู้ที่สามารถ ประกอบติดตั้งระบบ) จำนวน 570 คน ยกระดับ ผู้เชี่ยวชาญ (เน้นด้านการออกแบบไลน์การผลิต) จำนวน 165 คน บ่มเพาะ Startup ที่เป็น SI จำนวน 35 กิจการ

3.2 มาตรการสนับสนุนด้านการเงิน และภาษีต่าง ๆ

โรงงานที่อยู่ในประเภทกิจการที่ BOI ให้การ ส่งเสริมสามารถใช้มาตรการหักลดหย่อนภาษีได้ ร้อยละ 50 ของเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน

ในการปรับปรุง ทั้งนี้ กรณีการใช้เครื่องจักรที่มีการเชื่อมโยง หรือสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรระบบ อัตโนมัติในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่า เครื่องจักรที่มีการปรับเปลี่ยนให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ นิติบุคคล 3 ปี เป็นสัดส่วนร้อยละ 100 ของเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนในการปรับปรุง

3.3 มาตรการส่งเสริมผู้ผลิตหุ่นยนต์และระบบ อัตโนมัติ

1) ผู้ประกอบการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติจะ สามารถนำเข้าชิ้นส่วนและขอยกเว้นภาษี ซึ่ง สศอ. และ CoRE ได้หารือกับกรมศุลกากรกำหนดกลุ่มชิ้นส่วนหลัก ของหุ่นยนต์เพื่อยกเว้นภาษี โดยจะมีการออกประกาศ ของกรมศุลกากรคาดว่าจะออกประกาศในเดือน มกราคม 2562

2) CoRE มีแผนสร้าง SI Start up โดยได้รับความ ร่วมมือจาก TARA ในการดำเนินกิจกรรมการสร้าง SI Start up สำหรับอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบ อัตโนมัติ จำนวน 35 ราย โดยเน้นการพัฒนา SI ที่มี ในบริษัทและสนับสนุนให้เกิดการ Spin off เป็น SI รายใหม่โดยขอให้สมาคมผู้ประกอบการ TARA เป็น Big brother เน้นการปฏิบัติในโรงงานจริง ๆ แทนการ อบรมสัมมนาอย่างที่ผ่านมา

ในการนี้ ภาครัฐและเอกชนจัดงาน Robotics Cluster Pavilion จำนวน 2 ครั้ง เมื่อเดือนมิถุนายน และพฤศจิกายน 2561 ภายใต้ชื่องาน Manufacturing Expo 2018 และ Metalex 2018 ซึ่งเป็นเวทีสำคัญในการผนึกกำลัง เพื่อให้บริการในรูปแบบ One Stop Service แก่นักลงทุน นักอุตสาหกรรมที่มีความสนใจในการใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดยมีหน่วยงานที่ร่วมงานได้แก่ BOI, SME Bank, ศูนย์ CORE, ธนาคารกรุงเทพ สมาคมผู้ประกอบการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติไทย (TARA), กสอ., สศอ., DEPA, สวทช. และ MTEC มีมาตรการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตจำนวนมากจึงสามารถสนับสนุน SMEs ที่มีความสนใจและได้ยื่นขอสินเชื่อเพื่อไปปรับปรุงกระบวนการผลิตมูลค่ากว่า 123.7 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีเงินลงทุนจากการใช้และการผลิตในอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติในปีที่ผ่านมาประมาณ 16,000 ล้านบาท ทะลุเป้าหมายที่ตั้งเป้าไว้ (12,000 ล้านบาท)

3) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ

ได้ดำเนินโครงการเพื่อสนองนโยบายตามมติ ครม. 29 สิงหาคม 2560 เห็นชอบมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ 3 ด้าน ได้แก่

(1) Automation Buyers การกระตุ้นอุปสงค์ให้เกิดความต้องการใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ สรุปผลการดำเนินการ 3 กิจกรรม ได้แก่

- ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยี หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ จำนวน 229 โรงงาน
- ส่งเสริมการลงทุน มีผู้ประกอบการ จำนวน 20 บริษัท มูลค่า 3,673,265,820 บาท
- ผู้ประกอบการขอสินเชื่อ SME เพื่อปรับระบบหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ จำนวน 37 ราย มูลค่า 183,318,000 บาท

(2) Automation Service Provider (System Integrator : SI) การสนับสนุนอุปทานทำให้ผู้ผลิตในประเทศมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง/แข่งขันได้ สรุปผลการดำเนินการ 1 กิจกรรม ได้แก่

- พัฒนา SI (ผู้ให้บริการ) จำนวน 100 คน

(3) Center of Robotic Excellence (CoRE) พัฒนานุคลากรและยกระดับเทคโนโลยีสรุปผลการดำเนินการ 3 กิจกรรม ได้แก่

- พัฒนาด้านแบบหุ่นยนต์ จำนวน 5 ต้นแบบ
- พัฒนานุคลากร (ผู้ใช้) จำนวน 610 คน
- สมาชิกหน่วยงานเครือข่าย จำนวน 15 แห่ง

4. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย พ.ศ. 2561-2570

จากศักยภาพด้านแหล่งวัตถุดิบทางชีวภาพที่หลากหลายของประเทศ ประกอบกับนโยบายรัฐบาลในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยบรรจุเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-Curve) ในอนาคตที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดทำ “มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย พ.ศ. 2561-2570” เพื่อยกระดับประเทศไทยเป็น Bio Hub of ASEAN ได้ให้ ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ พลาสติกชีวภาพ (Bioplastic) เคมีชีวภาพ (Biochemicals) และชีวเภสัชภัณฑ์ (Biopharmaceuticals) ผ่าน 4 มาตรการหลัก ได้แก่

4.1 มาตรการจัดอุปสรรคการลงทุนและสร้างปัจจัยสนับสนุน เป็นมาตรการเร่งด่วน เพื่อสร้างปัจจัยพื้นฐานสำคัญให้อุตสาหกรรมชีวภาพเกิดขึ้นได้ โดยการพิจารณาทบทวนปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรค และสร้างปัจจัยสนับสนุนที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

4.2 มาตรการเร่งรัดการลงทุนภายในประเทศ ในพื้นที่นำร่อง 3 เขต ได้แก่ เขตระเบียงเศรษฐกิจ

ภาคตะวันออก (EEC) เขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง และเขตพื้นที่ภาคอีสานตอนกลาง

4.3 มาตรการกระตุ้นอุปสงค์ โดยเน้นการกระตุ้นตลาดภายใน สร้างการรับรู้ให้ผู้ใช้ และสร้างทักษะให้ผู้ผลิตสามารถผลิตสินค้า เพื่อตอบสนองความต้องการตลาดภายในประเทศได้

4.4 มาตรการสร้างเครือข่ายในรูปแบบของศูนย์กลางความเป็นเลิศด้านชีวภาพ (Center of Bio Excellence : CoBE) เป็นกลไกในการประสานเชื่อมโยงเตรียมความพร้อม และบริหารงานวิจัย/เทคโนโลยี/นวัตกรรมด้านชีวภาพเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

การดำเนินงานภายใต้มาตรการดังกล่าว อาศัยกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (PPP) เป็นตัวขับเคลื่อน คาดว่าจะเกิดการลงทุนภายในประเทศประมาณ 2 แสนล้านบาท ในระยะเวลาดำเนินการ 10 ปี รวมถึงการพัฒนาภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในแง่ของการลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive growth) และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Productive growth) จากการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การยกระดับรายได้เกษตรกร การสร้างนักวิจัยและบุคลากรด้านชีวภาพ และการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจชีวภาพ

มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ ของไทย ปี พ.ศ. 2561-2570			
จัดอุปสรรคการลงทุน และสร้างปัจจัยสนับสนุน	เร่งรัดการลงทุน	กระตุ้นอุปสงค์	สร้างเครือข่าย CoBE
- ปรับปรุง พ.ร.บ. อ้อยและปาล์มน้ำมัน พ.ศ. 2527 ให้สามารถนำอ้อยไปแปรรูปเป็นสินค้าชนิดอื่นได้เป็นปัจจัยประเภทอุตสาหกรรมชีวภาพ - ปรับปรุงประกาศ อ.ก. ช. เรื่อง การให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ประกอบการ พ.ศ. 2559 โดยเพิ่มเงินอุดหนุน ยกเว้นโรงงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ 50 กม. ให้ความชัดเจน - ปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมชีวภาพ - เพิ่มบัญชีประเภทอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพ - บริหารจัดการภาคการเกษตร (ปริมาณ/พื้นที่/สายพันธุ์ ฯลฯ) อย่างมีประสิทธิภาพ - ส่งเสริม Smart Farming - ให้การสนับสนุนทุนวิจัย	- สนับสนุนและผลักดันพื้นที่นำร่อง 3 เขต - EEC (ระยอง) - ภาคเหนือตอนล่าง (น่าน/พิจิตร/กำแพงเพชร) - ภาคอีสานตอนกลาง (ขอนแก่น) - เร่งรัดการลงทุนโครงการอื่น ภายใต้ Bioeconomy	- กระทรวงการคลังออกมาตรการการเว้นภาษีเงินได้เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมชีวภาพ - กำหนดมาตรการให้ธุรกิจบริการสีเขียวที่สอดคล้องกับเป้าหมาย โดยกำหนด MOU ระหว่างหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเป็นโครงการนำร่องในพื้นที่ห้องครัว - รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ภาครัฐและเอกชนร่วมผลักดันให้เกิดชีวภาพ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กส. ทกท. - ศพด. ร่วมกับสมาคมพลาสติกชีวภาพ จัดทำ Bio label - สบอ. ออกมาตรฐานชีวภาพ - สบอ. ออกมาตรฐานชีวภาพ	- R&D - ให้การรับรองผลิตภัณฑ์ชีวภาพ - วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพ - Prototype/Scale up - ยกระดับสู่ Factory 4.0 ผ่าน ITC - Human Resource - จัดทำหลักสูตร Vocational Training - วางแผนพัฒนาบุคลากรชีวภาพให้เพียงพอ - Bio Intelligence Unit

ภายหลังคณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2561 รับทราบมาตรการดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรม ได้เร่งรัดดำเนินการตามมาตรการฯ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ

- ทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ เช่น การแก้ไขบทนิยาม ภายใต้ พ.ร.บ. อ้อยและน้ำตาลทราย และประกาศกระทรวง เรื่องการให้ตั้งโรงงานที่ใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบฯ พ.ศ. 2559 ตลอดจนการเพิ่มเติมประเภทโรงงานอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพและพลาสติกชีวภาพตามบัญชีแนบท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) นอกจากนี้ ได้ประสานความร่วมมือกับกรมโยธาธิการและผังเมือง ในการปรับปรุงผังเมืองรวมให้สอดคล้องกับมาตรการฯ โดยคำนึงถึงศักยภาพและความเหมาะสมของพื้นที่ด้านผังเมืองเป็นสำคัญ

- เร่งรัดการลงทุนของภาคเอกชนด้านอุตสาหกรรมชีวภาพในประเทศ ซึ่งมีความคืบหน้าด้านการลงทุนและการผลิตแล้วหลายส่วนในเขตพื้นที่นำร่อง โดยโครงการที่เริ่มดำเนินการผลิตแล้ว เช่น โครงการผลิตน้ำตาลล้างไต และ Poly Lactic Acid (PLA) จังหวัดระยอง โครงการ Palm Biocomplex จังหวัดชลบุรี มีมูลค่าการลงทุนรวม 9,740 ล้านบาท และโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ เช่น โครงการสร้างนิคมอุตสาหกรรม Bioeconomy จังหวัดขอนแก่น โครงการ Biorefinery complex จังหวัดนครสวรรค์ มีมูลค่าการลงทุนรวม 61,000 ล้านบาท

- กระตุ้นความต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์ชีวภาพภายในประเทศ โดยประสานความร่วมมือกับกระทรวงการคลังในการออกมาตรการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อส่งเสริมการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีกับกลุ่มผลิตภัณฑ์เป้าหมาย 6 กลุ่ม คือ ถุงหิ้ว ถุงขยะ แก้วพลาสติก จาน/ชาม/ถาดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง ช้อน/ส้อม/มีดพลาสติก และหลอดกาแฟ

- ประสานหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมชีวภาพผ่านศูนย์กลางความเป็นเลิศด้านชีวภาพ (CoBE) เพื่อสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงงานวิจัยสู่ภาคอุตสาหกรรม เช่น สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน) (TECLES) สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการขยายผลการพัฒนา Bioeconomy ในพื้นที่ศักยภาพของประเทศ อาทิ ภาคอีสานตอนล่าง 2 (อุบลราชธานี อำนาจเจริญ โยธะธร ศรีสะเกษ) ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง) โดยมีแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพครบวงจรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อยกระดับประเทศไทยสู่การเป็น Bio Hub ในภูมิภาคอาเซียน ตามเป้าหมายของมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย พ.ศ. 2561-2570

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สนอ.) ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-Economy) จากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมชีวภาพกลุ่มที่ไม่ใช่อาหาร (Bioeconomy, non-food) โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้

1. การปรับปรุงพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย รวมทั้งกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุง พ.ร.บ. อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ให้ครอบคลุมการนำอ้อยไปผลิตเอทานอล และผลิตภัณฑ์อื่นได้ โดยเพิ่มพินัยภาษาคำว่า “น้ำอ้อย” เพื่อให้สามารถนำน้ำอ้อยไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ได้ โดยตรง เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2561 คณะรัฐมนตรีมีมติ อนุมัติในหลักการร่าง พ.ร.บ. อ้อยและน้ำตาลทรายฯ ส่งให้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามลำดับ ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป คาดว่า จะใช้เวลาดำเนินการประมาณ 1 ปี

2. โครงการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bioeconomy, non-food) ในปีงบประมาณ 2562 ได้รับงบประมาณดำเนินงานโครงการ จำนวน 9.75 ล้านบาท โดยเป็นโครงการต่อเนื่องจำนวน 3 ปี (พ.ศ. 2562–2564) มีแผนการดำเนินงาน ดังนี้

ปีที่ 1 พ.ศ. 2562 :

- การวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์

- ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและฝึกปฏิบัติการ จำนวน 100 คน

- พิจารณาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ จำนวนไม่น้อยกว่า 5 ผลิตภัณฑ์ พร้อมจัดทำแผนพัฒนาธุรกิจ เสนอและคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการนำต้นแบบผลิตภัณฑ์ไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์

ปีที่ 2 พ.ศ. 2563 :

- ก่อสร้างอาคารศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพ ในพื้นที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ภาคที่ 3 ต.บางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

- การวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์

- Start up ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ จำนวน 10 กิจการ

- ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและฝึกปฏิบัติการ จำนวน 300 คน

ปีที่ 3 พ.ศ. 2564 :

- ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ เพื่อสร้าง Pilot plant ด้าน Plastic process และ Chemical process และห้องปฏิบัติการทดสอบ

- การวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ จำนวน 50 ผลิตภัณฑ์

- Start up ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ จำนวน 30 กิจการ

- ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและฝึกปฏิบัติการ จำนวน 500 คน

สถาบันพลาสติก ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและคอมพิวเตอร์สู่การเป็นผู้นำการผลิตของอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านคอมพิวเตอร์ การแปรรูปพลาสติกชีวภาพ ด้านเชื้อเพลิงชีวภาพ ด้านเคมีชีวภาพ และด้านเวชภัณฑ์ชีวภาพ ให้เข้าสู่ระดับอุตสาหกรรม และถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์จากการเกษตรเป็นการเริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพของประเทศไทยและในอาเซียนเพื่ออนาคตอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการผ่านการอบรมในหัวข้อเรื่องทิศทาง โอกาส และแนวทางการขึ้นรูปพลาสติกชีวภาพ เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและแข่งขันได้ในเชิงพาณิชย์ ผ่าน 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่

1. กิจกรรมการศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ
2. กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ
3. กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ โดยรายละเอียดของกิจกรรม ดังนี้

- กิจกรรมการศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ได้ดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ เคมีชีวภาพ พลาสติกชีวภาพ เชื้อเพลิงชีวภาพ และเวชภัณฑ์ชีวภาพ ประกอบกับการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพของประเทศไทยในการพัฒนาเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการพัฒนาการเข้าสู่อุตสาหกรรมฐานชีวภาพที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทย

- กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรด้านอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ จำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการแบ่งประเภทของพลาสติกชีวภาพและการใช้งาน และหลักสูตรเทคนิคการขึ้นรูปพลาสติกชีวภาพ ให้ผู้ประกอบการ จำนวน 400 คน (หลักสูตรละ 200 คน) เพื่อยกระดับให้กับผู้ประกอบการไทย มีศักยภาพในการผลิตในกลุ่มของอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ส่งผลให้ประเทศไทยมีความหลากหลายในการผลิตผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพและสามารถแข่งขันในเชิงพาณิชย์ได้อย่างยั่งยืน

ผลการดำเนินงาน

โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและคอมพิวเตอร์สู่การเป็นผู้นำการผลิตของอาเซียน

แผนการดำเนินงานจัดอบรมหลักสูตรให้แก่ผู้ประกอบการจำนวน 400 ราย โดยมีหลักสูตรอยู่ 2 หลักสูตร ดังนี้

หลักสูตร : การแบ่งประเภทของพลาสติกชีวภาพและการใช้งาน

- ✓ ครั้งที่ 1 (วันที่ 31 ตุลาคม 2560) จำนวน 104 คน
- ✓ ครั้งที่ 2 (วันที่ 29 พฤศจิกายน 2560) จำนวน 67 คน
- ✓ ครั้งที่ 3 (วันที่ 20 เมษายน 2561) จำนวน 38 คน

รวม 209 คน

หลักสูตร : เทคนิคการขึ้นรูปพลาสติกชีวภาพ

- ✓ ครั้งที่ 1 (วันที่ 31 ตุลาคม 2560) จำนวน 104 คน
- ✓ ครั้งที่ 2 (วันที่ 29 พฤศจิกายน 2560) จำนวน 67 คน
- ✓ ครั้งที่ 3 (วันที่ 20 เมษายน 2561) จำนวน 38 คน

รวม 209 คน

- กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ ได้ดำเนินการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อคัดเลือกผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพที่มีศักยภาพหรือมีโอกาสนำมาใช้ทดแทนผลิตภัณฑ์ในอนาคต มาวิเคราะห์หาโอกาสทางการตลาด และความเป็นไปได้เชิงเศรษฐศาสตร์พร้อมกับขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ในระดับอุตสาหกรรม เพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภคในอนาคต

สถาบันอาหาร มีภารกิจหลักในการส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมอาหาร และ ธุรกิจบริการ ในด้านการสร้างองค์ความรู้ด้านวิชาการ เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจอาหารเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 ได้อย่างแข็งแกร่ง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 สถาบันอาหาร ได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อดำเนินงานส่งเสริมและ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของประเทศ จำนวน 117.9174 ล้านบาท ภายใต้โครงการหลัก 3 โครงการ ได้แก่

1. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล (Enhancing Thai Halal Food)

ได้รับงบประมาณ จำนวน 62.7238 ล้านบาท โดยดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ ดังนี้

- การยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลให้สอดคล้องตามหลักการศาสนาอิสลามและมีมาตรฐานความปลอดภัย จำนวน 132 ราย
- การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าอาหารฮาลาลให้มีความหลากหลายทั้งด้านคุณลักษณะผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบการจัดการ พัฒนาศักยภาพด้านการตลาด และการพัฒนาเทคโนโลยี จำนวน 22 ราย
- กิจกรรมจัดฝึกอบรม เรื่อง Train the trainer
- หลักสูตร “ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การอาหารสำหรับผู้ตรวจรับรองฮาลาล (Food Science for Halal Auditor)” จำนวน 51 คน
- หลักสูตร “นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดสำหรับสินค้าอาหารในยุค Digital” จำนวน 150 คน

ผลการดำเนินงาน

โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและคอมพิวเตอร์เป็นผู้นำการผลิตของอาเซียน

แผนการดำเนินงานการศึกษาและพัฒนาเทคนิคการขึ้นรูปพร้อมนำร่องพัฒนาผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ จำนวน 14 ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ลำดับ	รายการผลิตภัณฑ์นำร่อง
1	ไฮโดรเจลแบบผงเพื่อการประยุกต์ใช้งานทางด้านผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง
2	ไบโอเซ็นเซอร์ตรวจคัดกรองโรคภัยไข้เจ็บแบบพกพา
3	โพลิเมอร์ชีวภาพประกอบจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับเคลือบไม้เนื้อแข็ง
4	สังเคราะห์นาโนพาร์ติเคิลจากพืชและดินแอคติเวตสำหรับเครื่องสำอาง
5	เชื้อเพลิงชีวภาพของแข็งจากชีวมวลเกษตร
6	วัสดุชีวภาพสำหรับบรรจุภัณฑ์และภาชนะบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ
7	กระดาษพิมพ์นาโนชีวภาพได้จากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับพิมพ์นาโนชีวภาพ
8	บรรจุภัณฑ์ชีวภาพจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ
9	บรรจุภัณฑ์ชีวภาพจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ
10	บรรจุภัณฑ์ชีวภาพจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ
11	บรรจุภัณฑ์ชีวภาพจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ
12	บรรจุภัณฑ์ชีวภาพจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ
13	บรรจุภัณฑ์ชีวภาพจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ
14	บรรจุภัณฑ์ชีวภาพจากพืชและดินแอคติเวตผสมนาโนซิลิกาสำหรับบรรจุภัณฑ์ชีวภาพ

- กิจกรรมให้คำปรึกษาด้านการจัดทำบัญชีต้นทุนให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 16 โรงงาน ในหัวข้อ “การพัฒนาศักยภาพสินค้าด้านการผลิตด้วยเครื่องมือการตลาดในยุค 4.0 ด้วยการยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าอาหารฮาลาล” จำนวน 125 คน

- กิจกรรมรักษาระบบและจัดทำข้อมูลอาหารฮาลาลเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสินค้าอาหารฮาลาลไทย
- สร้างการรับรู้และยกระดับความเชื่อมั่นผู้บริโภคสินค้าอาหารฮาลาลของไทยด้วยการจัดทำ Application และ Register online halal Food

การประเมินความคุ้มค่าของกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าอาหารฮาลาลฯ จากกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำธุรกิจและให้สอดคล้องต่อความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ คณะที่ปรึกษาประเมินหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม 4 ประเด็น ดังนี้

1) ยอดขายและรายได้ (ต่อปี) ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น

- ร้อยละ 100 ระบุว่าสามารถนำองค์ความรู้และประโยชน์ที่ได้รับตลอดกิจกรรม ไปต่อยอดเพิ่มยอดขายและรายได้ โดยคาดว่าจะรายได้จะเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 28.68 ต่อปี

2) ต้นทุน (ต่อปี) ที่คาดว่าจะลดลง

- ร้อยละ 85.71 ระบุว่าสามารถนำองค์ความรู้และประโยชน์ที่ได้รับตลอดกิจกรรมไปต่อยอดลดต้นทุนได้ คาดว่าต้นทุนจะลดลงเฉลี่ย ร้อยละ 10.29 ต่อปี

3) ศักยภาพของบุคลากรที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังจากการเข้าร่วมโครงการ

- ร้อยละ 95.24 ระบุว่าสามารถนำองค์ความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการไปเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานของบุคลากร คาดว่าศักยภาพของบุคลากรจะเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย ร้อยละ 49.74

4) การต่อยอดเพิ่มศักยภาพของสถานประกอบการและบุคลากรอย่างต่อเนื่องภายใน 5 ปี ข้างหน้า

- ร้อยละ 95.24 ระบุว่าสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม ไปต่อยอดเพิ่มศักยภาพของสถานประกอบการและบุคลากรอย่างต่อเนื่องภายใน 5 ปี ข้างหน้า

2. โครงการการขายการลงทุนอาหารอนาคตสู่อาหารชาญฉลาด (Intelligent Future Food)

จากกระแสนวัตกรรมทางอาหาร และ Future Food ที่เริ่มเป็นที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็น Vegetarian Meats, Non-Dairy Milk Drinks หรือ Egg Replacements ทำให้เกิดการตื่นตัวในอุตสาหกรรมการผลิตอาหาร โดยได้รับงบประมาณ จำนวน 30.3226 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนการผลิตสินค้าอาหาร 4 กลุ่มหลัก ดังนี้

1) อาหารและเครื่องดื่มเสริมสุขภาพ (Functional Foods) เป็นอาหารที่สามารถบริโภคเข้าไปเพื่อช่วยทำหน้าที่บางอย่างเฉพาะ

2) อาหารทางการแพทย์ (Medical Foods) กลุ่มอาหารทางการแพทย์มีจุดประสงค์ที่ชัดเจนที่ออกแบบมาเพื่อการบำบัดรักษาผู้ป่วยเฉพาะโรค เช่น โรคเบาหวาน โรคไต ฯลฯ

3) อาหารอินทรีย์ (Organic Foods) อาหารกลุ่มนี้ไม่ได้มีความ “ใหม่” ในตัวผลิตภัณฑ์ เพียงแต่ความเป็นนวัตกรรมนั้นจะไปอยู่ที่กระบวนการผลิต

4) อาหารที่ผลิตขึ้นมาใหม่ทางนวัตกรรม (Novel Foods) หมายถึงอาหารรูปแบบใหม่ ที่มีความเป็นนวัตกรรมสูงมาก

สถาบันอาหาร ดำเนินกิจกรรมยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมศักยภาพ โดยผู้ประกอบการอุตสาหกรรมศักยภาพได้รับการส่งเสริมและพัฒนา จำนวน 77 ราย ดังนี้

1) โดยพัฒนวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน จำนวน 44 ราย

- จัดกิจกรรมฝึกอบรม ดังนี้

(1) จัดอบรมเรื่อง “อาหารไทยในยุค 4.0 จะรุ่งหรือจะร่วง” จำนวน 170 ราย

(2) จัดอบรมเรื่อง “คว้าโอกาสตลาดผลิตภัณฑ์อาหาร ปี 2018” จำนวน 167 ราย

(3) จัดอบรมเรื่อง “Train the Trainer : Future Food to Boost Business” ในด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และการลงทุน รุ่นที่ 1-2 รวม จำนวน 111 คน

2) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเพื่อเพิ่มศักยภาพการเชื่อมโยงวัตถุดิบในระดับภูมิภาคเพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดอาหารอนาคต (Future Food) จำนวน 33 ราย แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการตลาดและด้านกฎหมาย

- ส่งเสริมการสื่อสารและสร้างความร่วมมือเพื่อการผลิตอาหารอนาคต

รวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำจดหมายข่าวให้ความรู้ด้านอาหารอนาคตลงใน Website สถาบันอาหาร www.nfi.or.th และเผยแพร่ในสื่อหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ

- กิจกรรมสร้างความร่วมมือเพื่อการผลิตอาหารอนาคต

พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงระหว่างสถาบันอาหารฯ กับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างองค์ความรู้ระหว่างองค์กร และสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ

- พัฒนาการเรียนรู้อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต และการเชื่อมโยงตลาดออนไลน์ผ่าน Application

จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อินโฟกราฟิก เชิญชวนผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการการขยายการลงทุนอาหารอนาคตสู่อาหารชาญฉลาด (Intelligent Future Food) เพื่อเชื่อมโยงการให้คำปรึกษาและการเข้าใช้ประโยชน์ของฐานข้อมูลเว็บไซต์ Future Food (<http://fic.nfi.or.th/futurefood/>)

พัฒนา Application สำหรับ Smart Phone (iOS) เพื่อให้มีระบบสารสนเทศเพื่อการผลิตอาหารอนาคต (Future Foods) ที่ทันสมัยใช้อ้างอิงได้ในระดับอุตสาหกรรม สะดวกในการใช้งาน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร

3. โครงการยกระดับมาตรฐานรสชาติไทยแท้อุตสาหกรรมอาหารไทยในตลาดโลก (Authentic Thai Food for the World) ได้รับงบประมาณ จำนวน 24.8710 ล้านบาท สำหรับทำกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรม	หน่วยนับ
1. กำหนดมาตรฐานอาหารไทย จำนวน 5 รายการอาหาร	
1) กำหนดมาตรฐานอาหารไทย	5 รายการ
2) ออกแบบและจัดพิมพ์คู่มืออ้างอิงมาตรฐานอาหารไทย 2 ภาษา (อังกฤษ หรือจีน)	2,000 เล่ม
2. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบถึงความสำคัญของการรับรองมาตรฐาน “รสไทยแท้”	
1) สื่อสารมาตรฐาน “รสไทยแท้” เพื่อสร้างความเข้าใจและถ่ายทอดองค์ความรู้ในประเทศ อาทิเช่น หนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ หรือวิทยุ หรือนิตยสาร หรือเว็บไซต์ และ Social media	5 ครั้ง
2) จัด Event พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจบริการอาหารไทยในประเทศและจัดกิจกรรม Authentic of Thai Food for the World	1 ครั้ง
3) ปรับปรุง Website และ Application มาตรฐาน “รสไทยแท้”	1 เว็บไซต์/1 App
4) จัดอบรมให้ความรู้เรื่องมาตรฐาน “รสไทยแท้” หรือมาตรฐานการจัดการอาหารปลอดภัยหรือการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในองค์กร	1,036 คน
3. ให้คำปรึกษาและพัฒนาผู้ประกอบการในการผลิตอาหารให้ตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้	80 ผลิตภัณฑ์
1) รับสมัครคัดเลือกโรงงานและร้านอาหาร	83 สถานประกอบการ
4. ให้การรับรองมาตรฐานอาหาร “รสไทยแท้” จำนวน 80 ผลิตภัณฑ์ (50 สถานประกอบการ/30 ร้านอาหารไทย)	80 ผลิตภัณฑ์
5. จัดทำระบบฐานข้อมูลธุรกิจบริการอาหารไทย	1 ฐานข้อมูล

ประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์อาหารไทยในงาน “Food Hospitality World China 2017”
ณ เมืองกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 8-10 กันยายน 2560
งาน International Green Week ณ ประเทศเยอรมัน ระหว่างวันที่ 18-28 มกราคม 2561

ปรับปรุง Website และ Application มาตรฐาน “รสไทยแท้”

จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้เรื่องมาตรฐาน “รสไทยแท้” หรือมาตรฐานการจัดการอาหารปลอดภัยหรือ
การจัดการเพิ่มประสิทธิภาพในองค์กร

ภาพการมอบใบรับรอง “รสไทยแท้”
ให้กับผู้ประกอบการร้านอาหารและสถานประกอบการ

การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ 4.0

1. มาตรการพิเศษเพื่อขับเคลื่อน SME สู่ยุค 4.0 ผ่านกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอี 20,000 ล้านบาท สร้างเศรษฐกิจภายในเข้มแข็งตามแนวพระราชรัฐ

เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบการจัดตั้ง “กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ” ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ในวงเงิน 20,000 ล้านบาท โดยเป็นกองทุนภายใต้พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนปี 2558 ของกระทรวงการคลัง และมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้ดำเนินการ สนับสนุน และช่วยเหลือ SMEs

กองทุนฯ นี้ ถือเป็นทุนสนับสนุน SMEs ให้พัฒนา ไปสู่อุตสาหกรรมที่มูลค่าสูง เน้นการสร้างความเข้มแข็ง จากเศรษฐกิจภายใน (Local Economy) ช่วยให้ SMEs ที่มีอุปสรรคไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนปกติ ได้มีเงินทุน ที่นำมาพัฒนาธุรกิจให้มีศักยภาพเข้าสู่ระบบการเงินปกติ ของสถาบันการเงินเอกชนได้ ทำให้ SMEs เป็นฐานการ สร้างรายได้และฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ

2. 9 มาตรการสร้างโอกาส SMEs

1. Industry transformation center : เปิดตัว ศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม 23 แห่งทั่วประเทศเพื่อ สนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถต่อยอดนวัตกรรมและ งานวิจัยไปสู่ผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น

2. SME Support and Rescue Center : เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเข้าถึงการบริการของ SMEs โดยเชื่อมโยงกลไกผ่านระบบดิจิทัลและ การบริการของศูนย์สนับสนุน SMEs 248 แห่งทั่วประเทศ

3. Train The Coach : การสร้างโค้ช เพื่อส่งไป ช่วยเหลือ SMEs 3 ประเภท ได้แก่ 4.0 Biz Transformer เพื่อเข้าไปช่วยเหลือและแนะนำ SMEs ปรับโมเดลธุรกิจ Tech Expert และปูพื้นเทคโนโลยีสู่ยุค 4.0 และ Biz Mentor เป็นที่ปรึกษาแก้ไขปัญหาทั่วไปทางธุรกิจ

4. SME Big Data : โดยจัดทำข้อมูล วิเคราะห์ โครงสร้างและสถานการณ์ SME ผ่าน Data Analytic พร้อมสร้างช่องทางให้ SME เข้าถึงบริการของภาครัฐและ เครือข่ายอย่างครบถ้วนทุกที่ทุกเวลา

นางสาวนิสากร จึงเจริญธรรม
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายกอบชัย สวัสดิ์สวัสดิ์
อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

5. Big Brothers : โครงการพี่ช่วยน้อง เพื่อเชื่อมต่อเอสเอ็มอีสู่ห่วงโซ่การผลิตระดับโลก ร่วมมือกับบริษัท และองค์กรชั้นนำระดับประเทศและระดับโลก ขณะนี้มี Big Brothers ตอบรับเข้าร่วมแล้ว อาทิ ปตท. เอสซีจี เดนโซ่ เดลต้า นิสสัน ฮอนด้า และโตโยต้า

6. Digital Value Chain : ผลักดันเอสเอ็มอีสู่ห่วงโซ่การผลิตโลกผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม B2B โดยจะพัฒนาระบบเว็บไซต์ T-Good Tech ที่เชื่อมต่อ J-Good Tech ด้วยการสนับสนุนของกระทรวงเศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรม (METI) ของญี่ปุ่น และในอนาคตจะขยายความร่วมมือไปอีกหลายประเทศเริ่มจาก CLMV ด้วย

7. Financial Literacy : โครงการเสริมแกร่งเอสเอ็มอีรอบรู้การเงิน เพื่อพัฒนาเสริมความรู้ด้านการเงินทั้งก่อนกู้และหลังกู้เพื่อให้มีบัญชีที่เป็นระบบ มุ่งเป้าสู่ระบบบัญชีเดียวในอนาคต

8. SME Standard Up : ยกระดับเอสเอ็มอีสู่มาตรฐาน มอก.S ให้เหมาะสมกับระดับศักยภาพของเอสเอ็มอีตรงตามความต้องการของตลาด เริ่มจากกลุ่มสินค้าท่องเที่ยวเป็นลำดับแรก

9. การยกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชน : ผ่านโครงการยกระดับอุตสาหกรรมชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว (CIV4.0) โดยมีเป้าหมายยกระดับเศรษฐกิจฐานรากชุมชนมีรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่า 25%

หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก

การสร้างโอกาสทางการตลาดและรายได้ให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืนตลอดจนสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัด โครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์หรือ CIV โดยการสนับสนุนให้ชุมชนจัดทำและบูรณาการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเด่นของชุมชนแฝงไว้ด้วยศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติเชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว

ปัจจุบันได้พัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จำนวนทั้งสิ้น 27 หมู่บ้าน และมีเป้าหมายพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ให้ครบทุกจังหวัดภายในระยะเวลา 5 ปี (2560-2565) รวมจำนวน 215 หมู่บ้านทั่วประเทศ ซึ่งคาดว่าจะช่วยผลักดันให้เกิดมูลค่าอุตสาหกรรมชุมชน (OTOP) ในปี 2565 ได้กว่า 1 แสนล้านบาท

3. “SME STANDard UP”

นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม ผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้เติบโตทันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลก ซึ่ง 1 ใน 9 มาตรการพิเศษเพื่อขับเคลื่อน SMEs 4.0 ของกระทรวงอุตสาหกรรม คือ SME STANDard UP

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เห็นความสำคัญด้านการส่งเสริม SMEs จึงได้จัดทำมาตรฐานเอส (มอก.ส) เพื่อยกระดับขีดความสามารถ SMEs ด้วยมาตรฐานที่เหมาะสมกับตลาดเป้าหมาย โดยการสร้างระบบมาตรฐานเฉพาะและประกาศใช้แล้ว จำนวน 40 มาตรฐาน ได้แก่

- กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง จำนวน 8 มาตรฐาน เช่น แชมพู สบู่ แป้ง ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวผสมสมุนไพร
- กลุ่มผลิตภัณฑ์สิ่งทอ จำนวน 8 มาตรฐาน เช่น ผ้าปูที่นอนและปลอกหมอน ผ้าคลุมเตียง ผ้าห่ม ผ้าขนหนูสำหรับโรงแรมและที่พักสาธารณะ

- กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ จำนวน 16 มาตรฐาน เช่น ที่นอน ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ดอกไม้ประดิษฐ์
- กลุ่มบริการ จำนวน 8 มาตรฐาน เช่น การบริการทำความสะอาดรถยนต์ การบริการนวดและสปา การบริการซัก อบ รีด เป็นต้น

โดยในปี 2561 ได้จัดสัมมนาให้ความรู้ผู้ประกอบการ SMEs เรื่อง “ความรู้ด้านการมาตรฐานและระบบคุณภาพ สำหรับ SMEs” เพื่อให้ความรู้ด้านมาตรฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของ มอก.ส และระบบการควบคุมคุณภาพสินค้าที่ดี ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถขอรับใบรับรองให้แสดงเครื่องหมาย มอก.ส ได้ โดยมีผู้เข้าร่วมงาน จำนวน 372 ราย รวมทั้งเข้าร่วมจัดแสดงนิทรรศการเผยแพร่ในงาน SMART SME EXPO 2018 ระหว่างวันที่ 5-8 กรกฎาคม 2561 ณ ฮอลล์ 3-4 อิมแพ็ค เมืองทองธานี กรุงเทพฯ

นายวันชัย พนมชัย
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

นางวรรณ ชิตอรุณ

เลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

4. การบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายใหม่ (การลอยตัวราคาน้ำตาลทราย)

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีคำสั่งเรื่อง การแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 15 มกราคม 2561 เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นสากลและสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ตลอดจนระเบียบและประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโควตาน้ำตาลทราย และการยกเลิกการกำหนดราคาน้ำตาลทรายที่ใช้บริโภคในราชอาณาจักร ซึ่งมีผลทำให้แนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายใหม่ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม 2561 ทำให้น้ำตาลทรายสอดคล้องกับกลไกตลาด ส่งผลให้น้ำตาลทรายในประเทศไทยจำหน่ายได้อย่างอิสระ ภายใต้ระบบการลอยตัวราคาน้ำตาลทราย

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) ได้ทำการสำรวจราคาน้ำตาลภายในประเทศ เป็นประจำทุกวัน และประกาศราคาน้ำตาลเป็นราคาดเฉลี่ยประจำวันที่ 5 ของเดือน โดยหลังจากการประกาศลอยตัวราคาน้ำตาลภายในประเทศ พบว่าราคาขายปลีกในประเทศลดลงประมาณ 2 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งนับว่าเป็นผลดีต่อผู้บริโภคภายในประเทศ และภาคการผลิตที่ใช้น้ำตาลทรายเป็นวัตถุดิบ และจากการเฝ้าติดตามสถานการณ์จำหน่ายน้ำตาลภายในประเทศอย่างใกล้ชิดร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ พบว่ายังอยู่ในภาวะปกติไม่มีภาวะขาดแคลนหรือการกักตุนแต่อย่างใด

การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่

1. โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก : นิคมอุตสาหกรรม Smart Park

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้จัดทำโครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก : นิคมอุตสาหกรรม Smart Park ซึ่งตั้งอยู่ ต.ห้วยโป่ง อ.เมืองระยอง จ.ระยอง บริเวณทิศเหนือของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เพื่อรองรับนโยบาย Thailand 4.0 และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559 ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S-Curve) ที่มีนวัตกรรมหรือการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต และก่อให้เกิดมูลค่าได้แก่ อุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมการบิน และอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ เป็นต้น

กนอ. ได้ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการฯ (Feasibility Study) จัดทำรายงานการศึกษาการออกแบบเบื้องต้น (Conceptual Design) และออกแบบรายละเอียดโครงการฯ (Detailed Design) รวมทั้งจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการฯ (EIA) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตลอดจนได้นำเสนอรายงาน EIA ต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) เพื่อพิจารณาแล้ว เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 โดยคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (คชก.) ได้พิจารณารายงานฉบับดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ 4/2561 เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2561 ซึ่ง คชก. ได้ให้ข้อคิดเห็นต่อโครงการฯ และขอให้ กนอ. นำกลับไปเพิ่มเติมและปรับปรุงแก้ไขข้อมูลรายละเอียดต่อไป

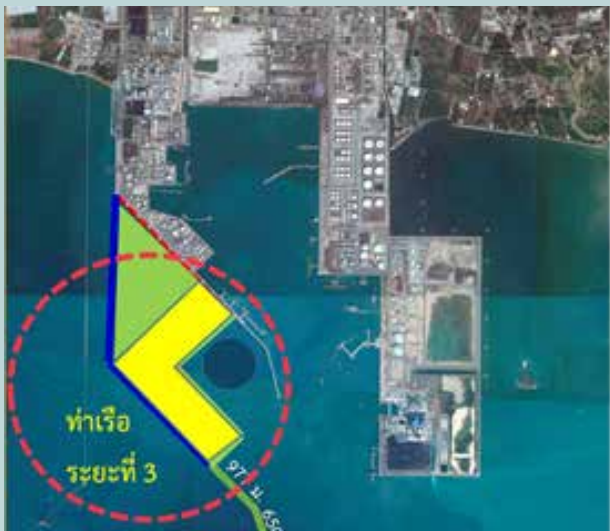
นางสาวสมจิณณ์ พิลึก
ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2. โครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3

ตามที่รัฐบาลได้มอบหมายให้ **การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)** ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินโครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 ซึ่งเป็นโครงการสำคัญและเร่งด่วนภายใต้โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) โดยให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินงานในกิจการของรัฐในรูปแบบ (Public Private Partnership : PPP) เพื่อพัฒนาท่าเรือก๊าซ และท่าเรือสินค้าเหลว และเพิ่มขีดความสามารถในการขนถ่ายก๊าซธรรมชาติและสินค้าเหลวของท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ต.มาบตาพุด อ.เมืองระยอง จ.ระยอง บนเนื้อที่ประมาณ 1,000 ไร่ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ถมทะเลหลังท่าเพื่อใช้งานประมาณ 550 ไร่ และพื้นที่

บ่อเก็บกักตะกอนดินเลนระหว่างก่อสร้างประมาณ 450 ไร่ ความยาวหน้าท่ารวมกันประมาณ 2,200 เมตร

โครงการฯ ระยะที่ 3 ได้ให้เอกชนเข้าร่วมทุนประกอบด้วย งานส่วนพื้นที่ถมทะเลและสาธารณูปโภคพื้นฐาน (Infrastructure) มูลค่าการลงทุนประมาณ 12,900 ล้านบาท และงานส่วนการก่อสร้างท่าเทียบเรือบนพื้นที่ถมทะเล (Superstructure) สำหรับการพัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อรองรับการขนถ่ายสินค้า แบ่งเป็น (1) ท่าเทียบเรือก๊าซ 3 ท่า มีพื้นที่ 200 ไร่ ความยาวหน้าท่า 1,415 เมตร มูลค่าการลงทุนประมาณ 35,000 ล้านบาท (2) ท่าเทียบเรือสินค้าเหลว 2 ท่า มีพื้นที่ 200 ไร่ ความยาวหน้าท่า 814 เมตร มูลค่าการลงทุนประมาณ 4,300 ล้านบาท และ (3) คลังสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง มีพื้นที่ 150 ไร่ มูลค่าการลงทุนประมาณ 3,200 ล้านบาท

งานส่วนที่ 1 (Infrastructure)

งานส่วนที่ 2 (Superstructure)

ทั้งนี้ กนอ. จะดำเนินโครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ **ช่วงที่ 1** การคัดเลือกเอกชนร่วมลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน โดยเอกชนที่ร่วมลงทุนนั้น จะได้สิทธิในการพัฒนาพื้นที่ท่าเทียบเรือก๊าซ เป็นระยะเวลา 30 ปี ซึ่งได้ประกาศคัดเลือกให้เอกชนร่วมลงทุน เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2561 เพื่อขยายเอกสารการคัดเลือกเอกชน ตั้งแต่วันที่ 9-21 พฤศจิกายน 2561 และอยู่ระหว่างการให้เอกชนเตรียมเอกสารยื่นข้อเสนอ

ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2562 คาดว่าจะได้เอกชนเข้าร่วมลงทุนประมาณเดือนกุมภาพันธ์ 2562 เพื่อเปิดให้บริการได้ประมาณปี 2568

ช่วงที่ 2 การคัดเลือกเอกชนร่วมลงทุนบนพื้นที่ที่ได้จากการถมทะเลในช่วงที่ 1 ประกอบด้วยพื้นที่ 2 แปลง คือ พื้นที่พัฒนาท่าเทียบเรือสินค้าเหลว และพื้นที่สำหรับคลังสินค้าหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เป็นระยะเวลา 30 ปี โดย กนอ.

3. การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 4 เขต

รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลดความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศ โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้รับมอบหมายให้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ศักยภาพในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zone : SEZ) เพื่อรองรับการลงทุนอุตสาหกรรมและการสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องในพื้นที่เศรษฐกิจ ดังนี้

1. โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมสระแก้ว ในท้องที่ ต.ป่าไร่ อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว เนื้อที่ประมาณ 660 ไร่

2. โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมสงขลา ในท้องที่ ต.สำนักขาม อ.สะเดา จ.สงขลา เนื้อที่ประมาณ 927 ไร่

3. โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก ในท้องที่ ต.ท่าสายลวด อ.แม่สอด จ.ตาก เนื้อที่ประมาณ 671 ไร่

4. โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส ในท้องที่ ต.ละหาร อ.ยี่งอ และ ต.โคกเคียน อ.เมือง จ.นราธิวาส เนื้อที่ประมาณ 1,730 ไร่

ผลการดำเนินงานในปี 2561 โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษรายงาน (SEZ) ดังนี้

ผลการดำเนินงาน			
นิคมอุตสาหกรรมสระแก้ว	นิคมอุตสาหกรรมสงขลา	นิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก	นิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส
ก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม	กรม. เห็นชอบการลงทุนนิคมฯ เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2561	ปรับปรุงรายงาน EIA และแบบรายละเอียด (Detail Design) ให้สอดคล้องกับขอบเขตที่ดิน	กนอ. เสนอผลการทบทวนผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งนิคมฯ ต่อคณะกรรมการนโยบายพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อพิจารณาแนวทางการจัดซื้อที่ดินต่อไป

แผนการดำเนินงานโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม
ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ)
ระหว่างปี 2562-2564 มีรายละเอียด ดังนี้

แนวทางการดำเนินงาน				
ปีงบประมาณ	นิคมอุตสาหกรรม สระแก้ว	นิคมอุตสาหกรรม สงขลา	นิคมอุตสาหกรรม ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ตาก	
พ.ศ. 2562	ก่อสร้างโครงการ แล้วเสร็จและ เปิดให้เข้าพื้นที่	เริ่มก่อสร้างโครงการ และเปิดให้เข้าพื้นที่ ระยะที่ 1 เนื้อที่ ประมาณ 629-1-70 ไร่	นำเสนอรายงาน EIA ต่อหน่วยงาน ผู้มีอำนาจเห็นชอบ	ก.นอ. เตรียมการเพื่อ จัดตั้งนิคม อุตสาหกรรม ประกอบด้วย การศึกษาความเป็นไป ได้การจัดตั้งนิคม อุตสาหกรรม และการ สำรวจพื้นที่เพื่อ ออกแบบ รายละเอียดการ ก่อสร้างนิคม อุตสาหกรรม
พ.ศ. 2563	ก่อสร้างโครงการ แล้วเสร็จและ เปิดให้เข้าพื้นที่	ก่อสร้างโครงการ ระยะที่ 1 แล้วเสร็จ และเปิดให้เข้าพื้นที่	- ขออนุมัติการลงทุน จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เนื้อที่ประมาณ 671 ไร่ - เริ่มก่อสร้างโครงการ และเปิดดำเนินการ	- ศึกษาผลการกระทบ สิ่งแวดล้อม (EIA) - ออกแบบ รายละเอียดการ ก่อสร้าง (Detail design)
พ.ศ. 2564	—	ก่อสร้างโครงการ แล้วเสร็จและเปิด ให้เข้าพื้นที่	ก่อสร้างโครงการ และเปิดดำเนินการ	ขออนุมัติการลงทุน จัดตั้งนิคม อุตสาหกรรม เนื้อที่ประมาณ 1,730 ไร่

รูปนิคมอุตสาหกรรม สระแก้ว

รูปนิคมอุตสาหกรรม สงขลา

รูปนิคมอุตสาหกรรม ตาก

รูปนิคมอุตสาหกรรม นราธิวาส

4. โครงการ Rubber City

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)

เป็นฝ่ายรับผิดชอบดำเนินการโครงการ Rubber City ภายในนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ บริเวณเหมืองฉลุง ต.ฉลุง จ.สงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานดังนี้

1. จัดตั้ง Rubber City ในรูปแบบครบวงจร
2. แหล่งอุตสาหกรรมเชิง Cluster เชื่อมโยง SMEs กับอุตสาหกรรมรายใหญ่
3. พัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราจากผู้ส่งออกวัตถุดิบไปสู่การเป็นผู้ผลิตและผู้ใช้
4. ส่งเสริมสร้างอุปสงค์การใช้ยางพาราผลักดันราคายางดิบให้เพิ่มสูงขึ้น

การพัฒนาก่อสร้างโครงการนิคมอุตสาหกรรมยางพารา Rubber City ได้ดำเนินการพัฒนาพื้นที่ภายในนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ โดยก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ จัดสรรพื้นที่พร้อมเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการ เพื่อรองรับการเข้ามาของผู้ประกอบการ SMEs อุตสาหกรรมยางพารากลางน้ำและปลายน้ำ เป็นต้น

ในปี 2561 การก่อสร้างโครงการ มีความคืบหน้ามากกว่าร้อยละ 95 สถานภาพการเข้าใช้พื้นที่โครงการนิคมอุตสาหกรรมยางพารา Rubber City ปัจจุบันมีผู้ประกอบการสนใจพื้นที่แล้ว จำนวน 64 ไร่ ผู้ประกอบการ จำนวน 5 ราย และผู้ประกอบการ SMEs เข้าโรงงานมาตรฐาน จำนวน 5 ราย

การส่งเสริมภาคการผลิตไปสู่ 4.0

1. การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ คือ “เป็นองค์กรชั้นนำสร้างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสู่เศรษฐกิจอนาคต” โดยกำหนดเป้าหมายว่า นิคมอุตสาหกรรมที่เปิดดำเนินงานแล้วทุกแห่งจะเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภายในปี 2564

1. การจัดทำและการดำเนินการตามแผน แม่บทพัฒนาระดับนิคมอุตสาหกรรมสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

กนอ. มีแผนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งมีกรอบการดำเนินการระยะเวลา 10 ปี (ปี 2553-2564) แบ่งระยะในการพัฒนาออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ นำร่อง (ปี 2553-2557) โดยมีเป้าหมายดำเนินการจัดทำคุณลักษณะมาตรฐานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนำร่อง 15 แห่ง พร้อมดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ เพื่อพัฒนาระดับนิคมอุตสาหกรรมนำร่องเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ระยะที่ 2 การขยายและต่อยอดพื้นที่ในการพัฒนา (ปี 2558-2564) โดยมีเป้าหมายให้นิคมอุตสาหกรรมที่เปิดดำเนินการแล้วเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

การดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ ในระยะที่ 1 (พ.ศ. 2553-2557)

ปี 2553 กนอ. ได้พัฒนาข้อกำหนดคุณลักษณะมาตรฐาน การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใน 5 มิติ 22 ด้าน โดยจัดทำแผนแม่บทพัฒนาระดับ

นิคมอุตสาหกรรมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พร้อมแผนปฏิบัติการใน 3 นิคมอุตสาหกรรม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ นิคมอุตสาหกรรมบางปู และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด

ปี 2554 ทบทวนข้อกำหนดคุณลักษณะมาตรฐาน และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใน 5 มิติ 22 ด้าน และจัดทำแผนแม่บทพัฒนาระดับนิคมอุตสาหกรรม 3 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร และนิคมอุตสาหกรรมหนองแค

ปี 2555 จัดทำเกณฑ์การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อยกระดับและพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามวิสัยทัศน์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 Eco Champion หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างผาสุกบนหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ระดับที่ 2 Eco-Excellence หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมที่สามารถ “พัฒนาและยกระดับ” คุณภาพชีวิต ชุมชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ระดับที่ 3 Eco-World Class หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมที่สามารถเป็น “ผู้นำ” ในการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเป็นที่พึงของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดทำแผนแม่บทพัฒนาระดับนิคมอุตสาหกรรมนำร่อง 3 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมบางชัน นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร และนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้

ปี 2556 จัดทำแผนแม่บทพัฒนายกระดับนิคมอุตสาหกรรม นำร่อง 3 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง นิคมอุตสาหกรรมบางพลี และนิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน

ปี 2557 จัดทำแผนแม่บทพัฒนายกระดับนิคมอุตสาหกรรมนำร่อง 4 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร กลุ่มนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

การดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระยะที่ 2 (พ.ศ. 2558-2564)

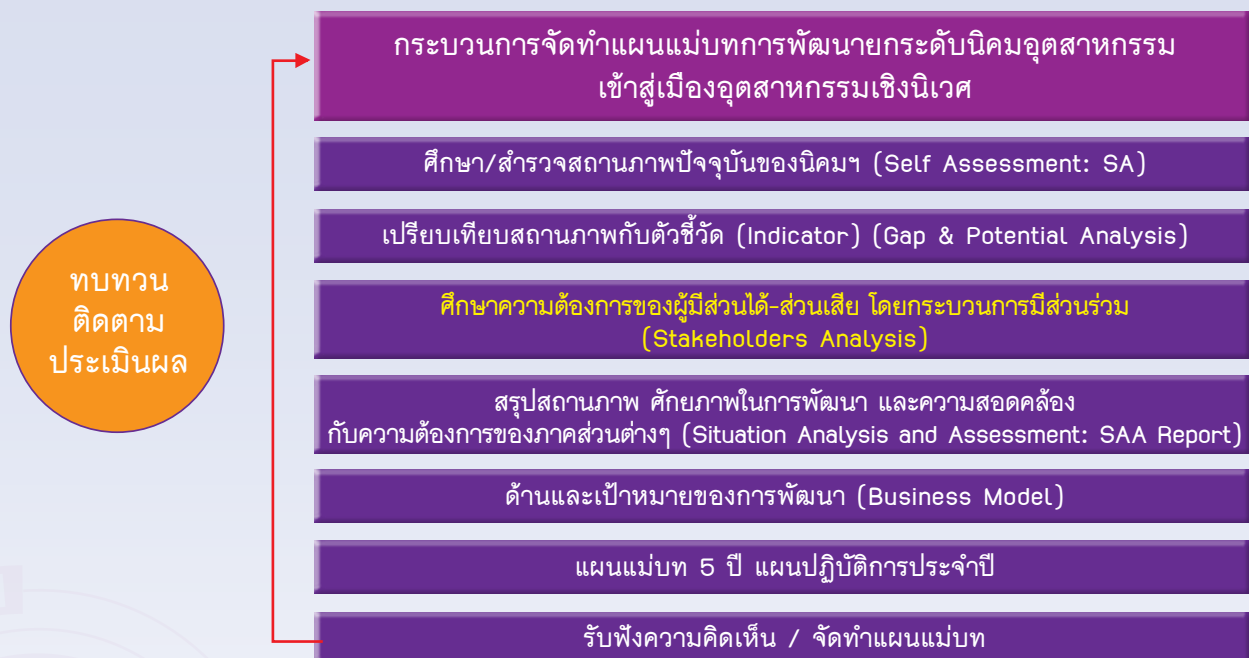
ปี 2558 จัดทำแผนแม่บทพัฒนายกระดับนิคมอุตสาหกรรมนำร่อง 4 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล ซึ่งในการจัดทำแผนแม่บทฯ นั้นจะดำเนินการภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ ทั้งในส่วนของผู้แทนชุมชน ผู้แทนโรงงานอุตสาหกรรม และผู้แทน

หน่วยงานราชการได้แลกเปลี่ยนแนวคิดและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้ได้แผนแม่บทฯ ที่เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับศักยภาพและบริบทในพื้นที่ และมีการทบทวนปรับปรุงรายละเอียดอย่างต่อเนื่องทุกปี

ปี 2559 จัดทำแผนแม่บทพัฒนายกระดับนิคมอุตสาหกรรม นำร่อง 4 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมพิจิตร นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย และสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

ปี 2560 จัดทำแผนแม่บทพัฒนายกระดับนิคมอุตสาหกรรม นำร่อง 5 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมราชบุรี นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (แหลมฉบัง) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 3 นิคมอุตสาหกรรมเหมราชตะวันออก และนิคมอุตสาหกรรมผาแดง

ปี 2561 จัดทำแผนแม่บทพัฒนายกระดับนิคมอุตสาหกรรมนำร่อง 4 นิคม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 5 และนิคมอุตสาหกรรมแก่งคอย

2. การประเมินผลเพื่อรับรองการเป็น “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ในระดับ Eco-Champion

การประเมินผลฯ สามารถสะท้อนผลสำเร็จของการดำเนินการเทียบกับเกณฑ์ตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศใน 5 มิติ 22 ด้าน ซึ่งจะช่วยให้นิคมอุตสาหกรรมรู้จักสภาพของตนและกำหนดแผนการดำเนินการที่ชัดเจนเพื่อพัฒนายกระดับนิคมอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืนต่อไปให้เป็นไปตาม Roadmap ที่กำหนดไว้

ปี 2561 มีนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระดับ Eco-Champion จำนวน 23 แห่ง ได้แก่ 1) นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ 2) นิคมอุตสาหกรรมบางปู 3) นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง 4) นิคมอุตสาหกรรมราชบุรี 5) นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร 6) นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ระยอง 7) นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด 8) นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน 9) นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง 10) นิคมอุตสาหกรรมบางชัน 11) นิคมอุตสาหกรรมบางพลี

12) นิคมอุตสาหกรรมหนองแค 13) นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ 14) นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ 15) นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด 16) นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า 17) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (แหลมฉบัง) 18) นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร 19) นิคมอุตสาหกรรมพิจิตร 20) นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย 21) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ 3) 22) นิคมอุตสาหกรรมเหมราชตะวันออก และ 23) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (1)

3. การประเมินผลเพื่อรับรองการเป็น “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ในระดับ Eco-Excellence

ปี 2561 มีนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระดับ Eco-Excellence จำนวน 4 นิคม ได้แก่ 1) นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล 2) นิคมอุตสาหกรรมหนองแค 3) นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ชลบุรี และ 4) สำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

2. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว และเหมืองแร่สีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรม มีความมุ่งมั่นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน จึงได้จัดทำมาตรฐานสีเขียวขึ้นจำแนกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)

ระดับที่ 5 เครือข่าย สีเขียว (Green Network)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม และเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการและกำกับดูแลอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

ได้แก่ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงประกอบโลหะกรรม โรงงานโม่ บดหรือย่อยหิน และโรงงานผลิตเกลือสินเธาว์ได้ดำเนินการเชิงรุกอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมหลักภายใต้โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) และอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อพัฒนาระดับมาตรฐานสถานประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 มีการดำเนินงาน ดังนี้

1) ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ

โดยได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปประชาสัมพันธ์สำหรับสถานประกอบการที่มีการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับที่ดีจากการคัดเลือกของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คำแนะนำและเชิญชวนสถานประกอบการให้เข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว ซึ่งในปี 2561 มีสถาน

นายวิษณุ หับเตี้ย
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่

ประกอบการที่ขอรับการตรวจประเมินตามมาตรฐาน
เหมืองแร่สีเขียว จำนวน 30 ราย และสถานประกอบการ
รายเดิมขอรักษามาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว จำนวน
102 ราย

2) ตรวจประเมิน คัดเลือก และพิจารณาสถาน ประกอบการตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว

ได้ทำการส่งเจ้าหน้าที่ไปให้คำแนะนำในการ
เตรียมความพร้อมเบื้องต้นและตรวจประเมินในพื้นที่

ของสถานประกอบการ เพื่อนำเสนอข้อมูลต่อคณะ
กรรมการพิจารณาเหมืองแร่สีเขียว ตามหลักเกณฑ์
มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว ให้พิจารณารับรองผลคัด
เลือกสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์เหมืองแร่สีเขียว
ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 นั้น มีสถานประกอบ
การที่ผ่านเกณฑ์การประเมินและได้รับรางวัลเหมืองแร่
สีเขียว จำนวน 27 ราย และรายเดิมที่ขอรักษามา
ตรฐาน จำนวน 101 ราย

3. การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ซึ่งถูกกำหนดเป็นเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร ถือเป็น
มาตรการสำคัญในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่มีต่อ
สิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามอย่าง
เคร่งครัด ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตรวจ
ประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อติดตาม
ตรวจประเมินสถานการณ์สิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่
ประกอบการเหมืองแร่ที่เป็นปัจจุบัน สามารถที่จะ
ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้ทัน
ต่อเหตุการณ์ โดยให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรการ
ได้อย่างถูกต้อง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ดำเนินการการ

เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ ดังนี้

- ตรวจประเมินการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน
และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน 662 ราย
- ตรวจประเมินรายงานการตรวจวัดคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ จำนวน 639 ราย
- ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมกรณีประทานบัตร
สิ้นอายุ เว้นคืนประทานบัตร จำนวน 29 ราย
- ตรวจสอบรายงานผลการดำเนินงานการ
ฟื้นฟูพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ จำนวน 196 ราย
- พิจารณากำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไข
ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมกรณีผู้ประกอบการ
เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ขุดต่ออายุ
ประทานบัตร และขอเพิ่มชนิดแร่ จำนวน 43 ราย

- ดำเนินการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองด้วยการตรวจวัดค่าความทึบแสงในพื้นที่ที่มีการประกอบกิจการโรงโม่บดหรือย่อยหิน รวมทั้งตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในบรรยากาศ ระดับเสียง และแรงสั่นสะเทือนบริเวณชุมชนใกล้เคียงโดยรอบ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาและแนะนำการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน 566 ราย ใน 34 จังหวัด

ผลการตรวจประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งบริเวณพื้นที่ประกอบการและบริเวณชุมชนใกล้เคียงโดยรอบมีสภาพแวดล้อมที่ทำให้การประกอบกิจการมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นที่ยอมรับของชุมชน และอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข

4. การเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ตระหนักถึงบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ จึงได้ถ่ายโอนภารกิจด้านการกำกับดูแลและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตั้งเครือข่ายภาคประชาชนทำการติดตามเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนของตนเอง พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้ในด้านการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายดังกล่าวเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถดูแลการประกอบการเหมืองแร่ได้ด้วยตัวเอง และเพื่อให้การประกอบการเหมืองแร่อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุข

ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2560 กพร. ได้ถ่ายโอนภารกิจฯ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 388 ตำบล และจัดสร้างเครือข่ายไปแล้วทั้งสิ้น 490 เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ และมีการติดตามการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสับเปลี่ยนทำให้ผู้มาใหม่ไม่มีความรู้ หรือสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนมีการโยกย้ายหรือยกเลิกการรายงานของเครือข่าย เป็นต้น รวมถึงติดตามการทำงานของหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายภาคประชาชน ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

และผู้ประกอบการ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กพร. ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) ได้ดำเนินงาน ดังนี้

1) จัดอบรมเครือข่ายภาคประชาชน มีเครือข่ายเข้าร่วม จำนวน 9 เครือข่าย 50 คน

2) จัดอบรมผู้ประกอบการ ในหัวข้อ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์การบริหารกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในลักษณะพี่สอนน้อง มีผู้เข้าร่วมจำนวน 61 ราย

3) จัดสัมมนาผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อทบทวนภารกิจและปรับปรุงวิธีการปรับกระบวนการทัศน์ในการจัดการสิ่งแวดล้อม และมอบรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นักพัฒนา ดูแลสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน 160 ราย

4) ส่งเจ้าหน้าที่ กพร. ให้คำแนะนำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 29 แห่ง ติดตามกระต้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชน เดิม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2560 จำนวน 25 เครือข่าย และจัดสร้างเครือข่ายภาคประชาชนใหม่ ปี 2561 จำนวน 9 เครือข่าย

จากการดำเนินงานโครงการดังกล่าว ทำให้เครือข่ายภาคประชาชน มีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาขีดความสามารถให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการเหมืองแร่ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประเมินผลกระทบที่ได้รับจากการประกอบเหมืองแร่ได้ตรงตามความเป็นจริง ซึ่งจะช่วยให้ส่วนราชการสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรมในโครงการพี่สอนน้องสามารถนำความรู้ที่ได้นำไปปรับใช้กับการดำเนินงานของตน ทำให้สังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรอบสถานประกอบการได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

5. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสีเขียวเพื่อยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม (Green Industry)

ปัจจุบันนี้ภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความมั่นคง ตลอดจนการจ้างงานของประเทศ แต่ภาคอุตสาหกรรมทุกวันนี้ต้องเผชิญกับคู่แข่งทางธุรกิจ อยู่ร่วมกันของชุมชนได้อย่างปกติสุขและเป็นไปตามกฎหมาย แนวทางการประกอบกิจการเพื่อให้เป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” จึงเป็นคำตอบหลักของการดำรงอยู่ของอุตสาหกรรมทั้งในวันนี้และวันหน้า

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ได้ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เป็นไปในแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพเพื่อเพิ่มผลผลิต ลดผลกระทบ

ต่อสิ่งแวดล้อม มีการพัฒนางานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมควบคู่กัน สามารถสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนและสังคมได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน

ตั้งแต่ปี 2554-2560 มีโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน 31,458 ราย และในปี 2561 มีเป้าหมายผลักดันโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ให้เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ไม่น้อยกว่า 1,000 โรงงาน ซึ่งในปีนี้มีโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน 3,033 ราย แบ่งเป็นระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว 5 ชั้น ดังนี้

ผลการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

1. อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 1 (Green Commitment)	จำนวน	699	ราย
2. อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 (Green Activity)	จำนวน	1,271	ราย
3. อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3 (Green System)	จำนวน	958	ราย
4. อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 4 (Green Culture)	จำนวน	93	ราย
5. อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 5 (Green Network)	จำนวน	12	ราย

6. โครงการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน (CSR-DIW)

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในแนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากร และโครงสร้างด้านกายภาพเพิ่มผลผลิตสามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจการค้า ลดผลกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมความปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เน้นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม ได้อย่างยั่งยืน มุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศใน 5 มิติ คือ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม กายภาพ และการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน

นายอภิजन โชติกเสถียร
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามความมุ่งมั่นของรัฐบาล ที่จะส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม มุ่งสู่ “ประเทศไทย 4.0”

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ได้กำหนดแนวทางให้การประกอบกิจการอุตสาหกรรมเกิดความไว้วางใจจากภาคประชาชน พึงพาอาศัย เกื้อกูลกันสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดี เพื่อให้ประเทศไทยในฐานะที่เป็นฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ ต้องมีการพัฒนาและเติบโตร่วมกันระหว่างภาคเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม อย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการสร้างวิสาหกิจชุมชนขนาดเล็ก (Small Social Enterprise) เพื่อพัฒนาสู่นโยบาย SMEs 4.0 ของรัฐบาลต่อไป ทั้งนี้ ได้ดำเนินการจัดทำโครงการส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม Corporate Social Responsibility, Department of Industrial Work (CSR-DIW) อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2551-2561 จำนวน 956 โรงงาน (ปี 2561 จำนวน 41 โรงงาน)

ผลการดำเนินงานในปี 2561 พบว่า โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ ได้นำแผนงานด้านการพัฒนาชุมชนไปประยุกต์ใช้ โดยจัดประเภทของแผนงานได้ 3 ลักษณะ ซึ่งในปีนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 45 แผนงาน ดังนี้

1. ประเภทเศรษฐกิจ คือ แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างงาน สร้างรายได้ และพัฒนาทักษะที่เกิดรายได้จากการดำเนินงาน จำนวน 16 แผนงาน

2. ประเภทสังคม คือ แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ ทักษะ และการพัฒนาด้านอาชีพเสริม ด้านสุขภาพ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย จำนวน 24 แผนงาน

3. ประเภทสิ่งแวดล้อม คือ แผนงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน คัดแยกขยะ จำนวน 5 แผนงาน

โดยการจัดทำแผนงานชุมชนของโรงงานอุตสาหกรรมที่ดำเนินการทุกแผนงานนั้นได้มีการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน (Social Return on Investment : SROI) พบว่ามีมูลค่าอยู่ระหว่าง -32.254 ถึง 361.417 หน่วย (หมายถึง เมื่อลงทุน 1 บาท จะมีมูลค่าผลตอบแทนที่คืนกลับสู่สังคม x บาท กรณีติดลบ อาจเกิดจากมูลค่าผลตอบแทนที่ได้รับมีมูลค่าไม่มากนักหรือยังไม่สามารถคำนวณได้ในขณะนี้)

7. โครงการทวนสอบตามตัวชี้วัดเพื่อเทียบระดับหรือเลื่อนระดับ (1-5) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามตัวชี้วัด 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัด 15 จังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ได้กำหนดกรอบการพัฒนายุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว โดยในภาคอุตสาหกรรมได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน แผนงานและโครงการสำคัญ 14 โครงการ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้กำหนดแนวทางการ

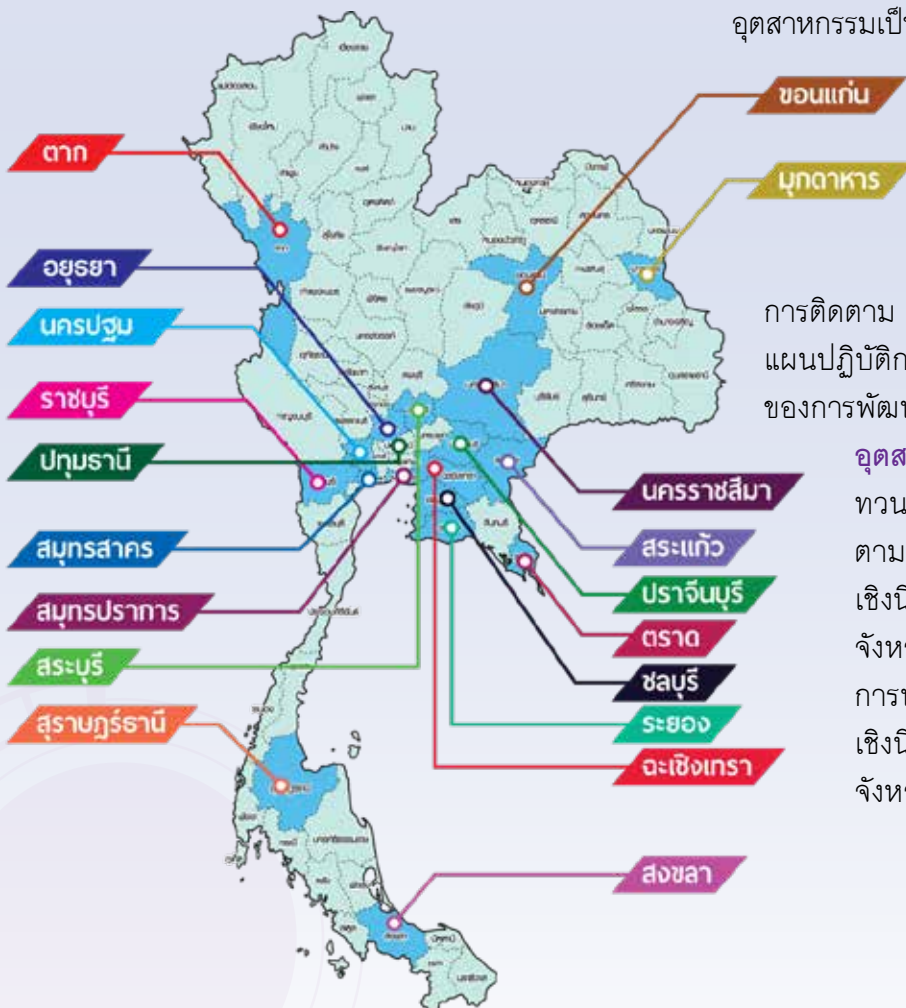
พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ซึ่งได้มีการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศรายจังหวัด 15 จังหวัด เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน ทั้งด้านการบริหารจัดการและการดำเนินโครงการต่าง ๆ ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และจะดำเนินการการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดต่อไป

ทั้งนี้ ในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของ 15 จังหวัด ตามแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 4 ปี (พ.ศ. 2561-2565) เพื่อบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยให้ภาคอุตสาหกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของ

แต่ละพื้นที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พร้อมกับยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ จึงต้องมี

การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลเพื่อปรับแผนปฏิบัติการฯ เป็นระยะตามสถานการณ์ทั่วไปของการพัฒนา ด้วยเหตุผลดังกล่าว **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** จึงได้จัดทำโครงการ

ทวนสอบเพื่อเทียบหรือเลื่อนระดับ (1-5) ตามตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัด 15 จังหวัด ใน 18 พื้นที่ โดยผลการประเมินการทวนสอบความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พบว่าผ่านระดับที่ 1 จำนวน 14 จังหวัด และระดับที่ 2 จำนวน 1 จังหวัด

นายทองชัย ชวลิตพิเชฐ
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

1. โครงการยกระดับและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 7 จังหวัด (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา)

2. โครงการยกระดับและจัดทำฐานข้อมูลการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 8 จังหวัดในพื้นที่เป้าหมาย (จังหวัดระยอง สมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี นครปฐม และปทุมธานี)

การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของ 15 จังหวัด ตามแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 4 ปี (พ.ศ. 2561-2564) เพื่อบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยยกระดับการกำกับ ตรวจสอบ การปฏิบัติตามกฎหมายและเงื่อนไขการอนุญาต ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม จัดการพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม ปรับปรุงผังเมืองและเพิ่มพื้นที่สีเขียว เพื่อเป็นพื้นที่กันชนและการเฝ้าระวังผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประชาชนในชุมชน

จากความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการยกระดับและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมือง

อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 7 จังหวัด ภายใต้งบประมาณค่าใช้จ่ายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต่อไป

ผลการดำเนินการในปี 2561 โครงการยกระดับและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 7 จังหวัด มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมายได้รับการยกระดับและพัฒนาเพื่่มุ่งสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ดังนี้

- **ระดับที่ 2** การส่งเสริม (Enhancement) จำนวน 350 โรงงาน

- **ระดับที่ 3** ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (Resource Efficiency) จำนวน 70 โรงงาน

ในส่วนของโครงการยกระดับและจัดทำฐานข้อมูลการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 8 จังหวัดในพื้นที่เป้าหมาย มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมายได้รับการยกระดับและพัฒนาเพื่่มุ่งสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ดังนี้

- **ระดับที่ 2** การส่งเสริม (Enhancement) จำนวน 250 โรงงาน

- **ระดับที่ 3** ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (Resource Efficiency) จำนวน 100 โรงงาน

8. โครงการพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์กากของเสีย (3Rs)

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมมีการประกอบกิจการเพิ่มขึ้น และเป็นส่วนสำคัญในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการมีปริมาณที่เพิ่มขึ้น ปริมาณของเสียทั้งหมดที่ขออนุญาตนำออกนอกบริเวณโรงงานอุตสาหกรรมในแต่ละปีมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** จึงดำเนินโครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์กากอุตสาหกรรมและลดปริมาณกากที่ต้องฝังกลบ เป็นไปตามนโยบายการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2553 และดำเนินโครงการนำร่องการพัฒนาศักยภาพในการใช้ประโยชน์ของเสียในเชิงอุตสาหกรรม ซึ่งของเสียเหล่านี้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การนำกากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียและเศษเหลือจากกระบวนการจากโรงงานผลิตอาหารมาทำเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่ง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังส่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการกากอุตสาหกรรมตามหลัก 3Rs คือ Reduce (ลดการใช้หรือใช้น้อยเท่าที่จำเป็น) Reuse (การใช้ซ้ำ) และ Recycle (แปรรูปมาใช้ใหม่) เพื่อให้มีการหมุนเวียนและใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างเกิด

ประสิทธิภาพสูงสุด โดยเริ่มตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ การวางแผนการผลิต ขั้นตอน/วิธีการผลิต และการจัดการของเสียที่เกิดขึ้น ทั้งภายในโรงงาน ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม และระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมไทยก้าวไปสู่การเป็นสังคมของการใช้วัสดุหมุนเวียน (Material-cycling Society) อย่างแท้จริง โดยนำหลัก 3Rs มาใช้ภายในโรงงานอุตสาหกรรม ในปี 2554 ซึ่งการดำเนินการโครงการพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์ของเสีย ทำให้ปัญหาการลักลอบทิ้งกากของเสียลดลง ค่าการกำจัดลดลง มูลค่าของเสียเพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันทางการค้า เกิดธุรกิจรีไซเคิลสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ปัจจุบันผู้ประกอบการมีการส่งเสริมและสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการกากอุตสาหกรรมตามหลัก 3Rs ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กรอ. คงดำเนินการโครงการ 3Rs เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างจิตสำนึกให้สถานประกอบการ และสร้างแรงจูงใจให้สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ นำไปปฏิบัติให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

โครงการพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการจัดการ ของเสียอันตรายภาคอุตสาหกรรม งบประมาณปี 2561

ผลการดำเนินงานในปี นี้ ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการได้รับการถ่ายทอดความรู้ คำแนะนำ และการประยุกต์ใช้หลักการ 3Rs ให้กับโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 52 โรงงาน และโรงงานอุตสาหกรรมสามารถปฏิบัติได้จริงในการแก้ไขปรับปรุงกระบวนการผลิตให้สอดคล้องตามกฎหมาย พัฒนาทักษะการทำงานปรับปรุงเครื่องจักร/อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์

การตรวจประเมินและได้รับรางวัลการจัดการของเสียที่ดีตามหลัก 3Rs (3Rs Awards) จำนวน 43 เลขทะเบียนโรงงาน รางวัลการใช้ประโยชน์ของเสียได้ทั้งหมด (Zero Waste to Landfill Achievement Awards) จำนวน 20 เลขทะเบียนโรงงาน และรางวัลเกียรติบัตรโรงงานที่มีผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ที่ดีจากการดำเนินมาตรการ 3Rs+ จำนวน 18 เลขทะเบียนโรงงาน

9. โครงการยกระดับผู้ประกอบการจัดการของเสีย

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้มีอุตสาหกรรมให้บริการกำจัดและบำบัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อบริการและให้มีบริการแก่ผู้ก่อให้เกิดกากอุตสาหกรรม อย่างไรก็ดี โรงงานผู้รับบำบัดและกำจัดยังมีประเด็นในเรื่องมาตรฐานการให้บริการ พบว่าการให้บริการของโรงงานผู้รับบำบัดมีข้อร้องเรียนจากประชาชน ทำให้ผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมขาดความมั่นใจในการใช้บริการโรงงานผู้รับบำบัดและกำจัด และขาดข้อมูลสำหรับการพิจารณาคัดเลือกผู้ให้บริการที่เหมาะสม จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จะต้องดำเนินการส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานการจัดการ หรือการให้บริการของโรงงานผู้รับบำบัดและกำจัดให้ถูกต้องตามกฎหมายและหลักวิชาการ เพื่อยกระดับการให้บริการ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมในการเลือกใช้บริการ

จากประเด็นสำคัญดังกล่าว กรอ. จึงได้ดำเนินการโครงการยกระดับผู้ประกอบการจัดการของเสีย โดยพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการให้บริการที่มุ่งเน้นการปฏิบัติตามกฎหมายควบคู่ไปกับการรักษาสสิ่งแวดล้อม ซึ่งในปี 2561 มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สนใจเข้าร่วมโครงการ จำนวน 63 โรงงาน และดำเนินการประเมินเกณฑ์มาตรฐานการจัดการของเสีย มีโรงงานได้รับรางวัลมาตรฐานโรงงานจัดการกากอุตสาหกรรม จำนวน 41 เลขทะเบียนโรงงาน รวม 53 ประเภทกิจกรรม ซึ่งแบ่งเป็นรางวัลระดับ Gold Plus จำนวน 5 กิจกรรม เหรียญทอง จำนวน 34 กิจกรรม เหรียญเงิน จำนวน 5 กิจกรรม เหรียญทองแดง จำนวน 9 กิจกรรม และรางวัลชมเชยผลการปรับปรุงยอดเยี่ยม จำนวน 1 กิจกรรม

10. โครงการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการกากของเสียอุตสาหกรรม

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ สอนนโยบาย Thailand 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของรัฐบาลที่จะเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยจากรูปแบบเดิม ไปสู่รูปแบบใหม่ ซึ่ง **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลภาคส่วนอุตสาหกรรมได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกำกับดูแล และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการโรงงาน โดยเฉพาะการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี 2549 กรอ. ได้พัฒนาระบบการขออนุญาตและการแจ้งการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet) เพื่ออำนวยความสะดวก ลดขั้นตอน ลดภาระการเดินทาง ตลอดจนลดการใช้ทรัพยากรให้แก่ผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรม ส่งผลให้ผู้ประกอบการโรงงานปฏิบัติตามกฎหมายเพิ่มขึ้น และมีการรายงานปริมาณกากอุตสาหกรรมสู่ระบบเพิ่มมากขึ้น

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา กรอ. ได้พัฒนาระบบสารสนเทศการจัดการกากอุตสาหกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปี 2561 กรอ. ได้พัฒนาระบบเพิ่มเติม ดังนี้

1. มีระบบการขอมีเลขประจำตัว 13 หลัก ซึ่งเป็นเลขที่ กรอ. ออกให้แก่ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตราย ผู้ขนส่งของเสียอันตราย หรือผู้เก็บรวบรวมบำบัดและกำจัดของเสียอันตราย เพื่อใช้ในการติดตามการขนส่งของเสียอันตราย ตามระบบเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตราย
2. ระบบการรายงานการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม
3. ระบบการระงับการให้บริการผู้รับบำบัดและกำจัดระบบการรายงานต่าง ๆ ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบและกำกับดูแลด้านกากอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดทำรายงานต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานในแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานในกรณีที่ได้รับดำเนินการที่ไม่ใช่โรงงาน

11. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพโรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

สืบเนื่องจากประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2558 มีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้รับการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นระบบครบวงจร ตลอดจนพัฒนาระบบข้อมูลปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ให้เกิดระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริโภคและแหล่งกำเนิดในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งลดการเกิดของเสียที่อันตรายในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จากแหล่งกำเนิดอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังมีกระบวนการที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ซึ่ง **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** ดำเนินการให้โรงงานสามารถ

ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และข้อกำหนดตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด มีเกณฑ์การปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สำหรับโรงงานคัดแยก ถอดประกอบ บด ย่อย และการรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างโรงงานรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างครบวงจรในประเทศ

จากการประเมินเพื่อยกระดับมาตรฐานการดำเนินการของโรงงาน ได้แก่ การประเมินกระบวนการก่อนการรีไซเคิล การรีไซเคิล และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โรงงานที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 24 โรงงาน สามารถผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ระดับดีเยี่ยม	จำนวน 5 โรงงาน
ระดับดีมาก	จำนวน 4 โรงงาน
ระดับดี	จำนวน 4 โรงงาน
ระดับชมเชย	จำนวน 2 โรงงาน

12. โครงการช่วยเหลือและติดตามการต่ออายุโรงงาน ที่ขาดการจัดการกากอุตสาหกรรม

ปัจจุบันมีผู้ประกอบการโรงงานที่เข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมที่ถูกต้องเพียงส่วนหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานโดยเฉพาะผู้ประกอบการโรงงาน SMEs ทั่วประเทศ ได้เข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** จึงได้ดำเนินโครงการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือ และติดตามการต่ออายุโรงงานที่ขาดการจัดการกากอุตสาหกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการที่ยังไม่อยู่ในระบบ และจะต้องต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง.4) ซึ่งจะมีโอกาสได้รับการช่วยเหลือจากศูนย์ฯ ให้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและวัสดุที่ไม่ใช้แล้วปี 2548

สำหรับศูนย์ช่วยเหลือฯ เปิดบริการให้คำปรึกษาด้านการจำแนกประเภทและลักษณะของกากอุตสาหกรรมตามลำดับประเภทโรงงาน รวมถึงการเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมประกอบการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง.4) มีการพัฒนาองค์ความรู้จากฐานข้อมูลด้านการจัดการกากอุตสาหกรรมมาประยุกต์ใช้ในระบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาเป็นระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้ผู้ประกอบการสามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมได้ เพื่ออำนวยความสะดวก

ความสะดวกและสามารถเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการได้สามารถดำเนินธุรกิจควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนนำไปสู่ความสามารถแข่งขันในระดับโลกได้

ในปี 2561 เน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมในเขตประกอบการ ตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เป็นโรงงานที่จะต้องต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในปี 2561 และเป็นโรงงานที่ยังไม่เคยเข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างถูกต้องที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม และเป็นโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการโรงงานใหม่ในปี 2560-2561 ที่ยังไม่เคยเข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างถูกต้อง หรือเคยเข้าสู่ระบบแล้วแต่ขาดการดำเนินงานต่อเนื่องระยะเวลา 6 เดือน - 1 ปี รวมจำนวนทั้งสิ้น 20,777 ราย

จากการให้คำปรึกษาแนะนำพร้อมการติดตามผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การลงพื้นที่ให้คำปรึกษาการจัดสัมมนาให้ความรู้ด้านการจัดการกากอุตสาหกรรมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงาน สามารถผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมได้ จำนวน 9,414 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 25 กันยายน 2561)

13. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมด้วยระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ENVIRONMENTAL MANAGEMENT SYSTEM : EMS)

ภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติมาโดยตลอด ซึ่งปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงบริบทของภาคอุตสาหกรรม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมได้มีการพัฒนากระบวนการผลิตอุตสาหกรรมไปมาก แต่การมุ่งเน้นถึงการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในเชิงเศรษฐกิจเพียงด้านเดียวไม่สามารถก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้น โดยเร่งพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมในมิติอื่น ๆ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ประกอบด้วยอุตสาหกรรมในมิติเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เชิงพัฒนาสังคม และอุตสาหกรรมในมิติเชิงพัฒนาศักยภาพมนุษย์ เพื่อสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภาคอุตสาหกรรมโดยรวมของประเทศ ดังนั้นการพัฒนาจำเป็นที่จะต้องบูรณาการให้เกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมในภาพรวม อันจะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ในปี 2561 กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) จึงดำเนินโครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมด้วยระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์และบริการ การพัฒนามาตรฐาน พัฒนาความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น ยกระดับการรับรอง

อุตสาหกรรมสีเขียว (GREEN INDUSTRY) เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมมุ่งสู่การเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เกิดกลุ่มธุรกิจหรือระบบธุรกิจที่มีการรวมตัวกัน ตลอดจนมีการบริหารจัดการที่มีการเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรร่วมกัน ส่งผลให้เกิดดุลยภาพในมิติเชิงเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

จากการดำเนินโครงการที่ผ่านมา มีโรงงานอุตสาหกรรมสนใจเข้าร่วมโครงการฯ และได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management System) จำนวน 31 โรงงาน และผ่านเกณฑ์การตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีโรงงานได้รับการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขั้นที่ 1 จำนวน 17 โรงงาน (เทียบเท่าอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2) และโรงงานได้รับการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขั้นที่ 2 จำนวน 14 โรงงาน (เทียบเท่าอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3) มีพนักงานของโรงงานที่ได้รับความรู้ด้านมลพิษและการดำเนินการตามกฎหมาย สภาวะความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน 384 คน นอกจากนี้ ยังสามารถช่วยลดมลพิษสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรรวมถึงพลังงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนยังสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้เป็นมูลค่า 45,651,406.98 บาท

14. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด สำหรับอุตสาหกรรมระดับรายสาขา (Clean Technology : CT)

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจหลักในการบริหารจัดการ กำกับดูแล อุตสาหกรรม และส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลองค์ความรู้ด้านเครื่องจักร การผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุอันตราย พลังงาน และความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน จึงได้ดำเนินการโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสะอาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การป้องกันมลพิษ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง และแข่งขันได้ในเวทีโลก ตลอดจนเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากโครงการผ่านการจัดทำหลักปฏิบัติเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและป้องกันมลพิษ) เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ พร้อมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดมีแนวคิดในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด ช่วยลดการเกิดของเสียให้น้อยที่สุด โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจประเมินอย่างเป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทำให้

ทราบสาเหตุของผลกระทบและหาแนวทางป้องกัน หรือแก้ไขได้อย่างถูกต้อง ทำให้กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

กลไกหนึ่งที่ กรอ. นำมาใช้ในการส่งเสริมดังกล่าว คือ การจัดทำหลักปฏิบัติเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด สำหรับอุตสาหกรรมระดับรายสาขา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด ที่ผ่านมามีได้ดำเนินการจัดทำหลักปฏิบัติเพื่อนำไปปฏิบัติใช้แล้ว 20 รายสาขา ได้แก่ อุตสาหกรรมนมและผลิตภัณฑ์นม ยางพารา สับปะรดกระป๋อง อาหารทะเลแช่แข็ง กว๊ายเตี้ยและเส้นหมี่ ปลากระป๋อง แป้งมันสำปะหลัง ชุบโลหะ แป้งขนมจีน เฟอร์นิเจอร์ไม้ โรงสีข้าว ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ (ลูกชิ้น-ไส้กรอก) ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องปรับอากาศ บรรจุภัณฑ์อาหาร ข้าวโพดกระป๋อง อุตสาหกรรมโลหะ อุตสาหกรรมแก้ว อุตสาหกรรมการทำเครื่องดื่มจากผักและผลไม้ และอุตสาหกรรมอาหารพร้อมรับประทาน

อนึ่ง เพื่อให้ครอบคลุมอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กรอ. จึงได้กำหนดให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดไปสู่การปฏิบัติใช้จริงให้กับอุตสาหกรรมรถยนต์ (โรงงานลำดับที่ 77) ซึ่งสอดคล้องกับ 10 อุตสาหกรรม S-Curve เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนากระบวนการผลิตและเทคโนโลยีด้วยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด และตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมรายสาขาที่ต้องการพัฒนาศักยภาพในการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศ

จากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรถยนต์ (โรงงานลำดับที่ 77) นำนโยบายส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมด้วยการนำเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดไปปฏิบัติใช้ คือ กระบวนการลด หรือกำจัดมลพิษ ณ จุดกำเนิดที่มุ่งเน้นให้มีการใช้วัตถุดิบ สารเคมี พลังงาน น้ำ และทรัพยากรต่าง ๆ ในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของโรงงานควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งในจำนวนโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ 20 โรงงาน มีผลการประหยัดงบประมาณจากการประเมินด้าน CT Option จำนวน 42,527,858.22 บาทต่อปี และสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ 5,340,562.87 กิโลกรัม Co2eq ต่อปี

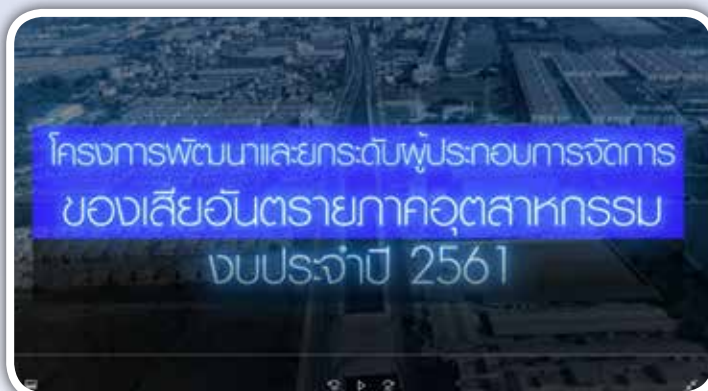
15. โครงการให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พื้นที่ที่ 1

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคส่วนที่มีบทบาทอย่างมากในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ แต่ด้วยการแข่งขันที่สูงทำให้ภาคอุตสาหกรรมจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อก้าวให้ทันคู่แข่งทางธุรกิจ และต้องพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมและชุมชน โดยโรงงานอุตสาหกรรมต้องดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายและมีการประเมินผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการหรือขยายการดำเนินกิจการในอนาคตด้วย เพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และสังคม จนเกิดเป็นความขัดแย้งต่อชุมชนและบริเวณโดยรอบ สถานประกอบการ ซึ่งแนวทางการประกอบกิจการเพื่อมุ่งสู่การเป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)” เป็นการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิต และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน แต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมาในการดำเนินการ

อุตสาหกรรมสีเขียว เกิดปัญหาขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการเศรษฐกิจสีเขียว โดยผู้ประกอบการมักมองว่าเป็นการลงทุนที่ไม่มีผลตอบแทน แต่จากการศึกษาขององค์การการค้าระดับโลกหรือสหประชาชาติต่างก็ยืนยันว่าการประกอบธุรกิจสีเขียวทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนมากและจะทำให้ธุรกิจมีความเจริญเติบโตอย่างมั่นคง

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** ได้ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เป็นไปในแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ซึ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพ เพิ่มผลผลิต สามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจการค้า ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ในปี 2561 **กระทรวงอุตสาหกรรม** ได้มีการจัดทำแผนยกระดับสถานประกอบการให้มีการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น จึงจัดทำโครงการให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อมุ่งสู่

การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พื้นที่ที่ 1 โดยมีกลุ่มเป้าหมายสถานประกอบการ อุตสาหกรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 18 เขตได้แก่ เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตดุสิต เขตสัมพันธวงศ์ เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาทร เขตยานนาวา เขตบางพลัด เขตบางคอแหลม เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตดลิ่งชัน เขตจอมทอง และพื้นที่ปริมาณพลที่มีเขตติดต่อ ใกล้เคียง คือ จ.นครปฐม จ.นนทบุรี จ.ปทุมธานี และ จ.พระนครศรีอยุธยา

โครงการฯ นี้มีสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ การคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ จำนวน 110 แห่ง และได้ดำเนินการถ่ายทอดความรู้และให้คำปรึกษาแนะนำ แก่สถานประกอบการเกี่ยวกับการแนะนำตามหลัก เกณฑ์การพิจารณาให้การรับรองของอุตสาหกรรมสีเขียว การทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น โดยจะต้องครอบคลุมรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบ ทั้งหมดในการประกอบกิจการ ทั้งระบบของ กระบวนการผลิต การใช้ทรัพยากรวัตถุดิบ น้ำ พลังงาน (ไฟฟ้าและเชื้อเพลิง) ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยใช้หลักการประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-efficiency) ในการประยุกต์ใช้ ตรวจสอบติดตาม ความก้าวหน้าประสิทธิภาพผลการดำเนินงานตามแผนงาน การจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมกับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม และให้คำแนะนำทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังให้โรงงานดำเนินการเรื่องการขออนุญาตขยายระยะ

เวลากักเก็บวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบริเวณโรงงาน (สก.1) และแบบคำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ออกนอกบริเวณโรงงาน (สก.2) ให้ครบถ้วน

จากผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ จำนวน 110 แห่ง สามารถสรุปจำนวนแผนงานตาม ประเด็นปัญหาของแต่ละสถานประกอบการได้ทั้งหมด จำนวน 226 แผนงาน ส่งผลการดำเนินงาน ดังนี้

1. ช่วยลดปริมาณของเสีย จำนวน 841,005.71 กิโลกรัมต่อปี
2. ลดการใช้ทรัพยากร (กระดาษ) จำนวน 1,455.30 กิโลกรัมต่อปี
3. ลดการใช้ทรัพยากร (น้ำประปา) จำนวน 126,878.35 ลูกบาศก์เมตรต่อปี
4. ลดการใช้ทรัพยากร (วัตถุดิบ) จำนวน 102,018.57 กิโลกรัมต่อปี
5. ลดต้นทุนการผลิตและต้นทุนด้านพลังงาน ความร้อนรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการจัดการของเสียเท่ากับ 114,612,805.55 บาทต่อปี
6. ลดพลังงานไฟฟ้า คิดเป็นจำนวน 7,136,409.62 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อปี
7. ลดพลังงานความร้อน คิดเป็นจำนวน 61,471,809.68 เมกะจูลต่อปี
8. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จำนวน 8,119.24 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี ซึ่งเทียบเท่ากับดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ของ พรรณไม้ป่า 8,547 ไร่

16. โครงการให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พื้นที่ที่ 2

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กระทรวงอุตสาหกรรม มีแผนที่จะยกระดับสถานประกอบการที่ผ่านการรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับต้น ๆ พัฒนาไปสู่ อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะ อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 เป็นต้นไป ซึ่งจำเป็นต้องใช้ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา แนะนำแก่สถานประกอบการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีข้อจำกัดทาง ด้านทรัพยากรบุคคลและองค์ความรู้ในการพัฒนา ไปสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

โดยกลุ่มเป้าหมายในการยกระดับอยู่ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร บริเวณเขตคลองเตย เขตวัฒนา เขตห้วยขวาง เขตดินแดง เขตลาดพร้าว เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตวังทองหลาง เขตบางกะปิ เขตสวนหลวง เขตพระโขนง เขตบางนา เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสะพานสูง เขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตคันนายาว เขตบึงกุ่ม เขตสายไหม เขตดอนเมือง เขตบางเขน และเขตหลักสี่ หรือพื้นที่ที่ปริมาณพลที่มีเขต ติดต่อใกล้เคียง คือ จ.สมุทรปราการ และ จ.ฉะเชิงเทรา

จากผลการดำเนินการให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่ สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 111 โรงงาน มีผลการดำเนินงานสอดคล้องตามเกณฑ์ กำหนด ดังนี้

1. กลุ่มสถานประกอบการที่ยื่นขอการรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 ได้แก่ การกำหนด นโยบายสิ่งแวดล้อม การจัดทำแผนงานด้าน สิ่งแวดล้อม และประสิทธิผลของการจัดทำแผนงาน ส่งผลการดำเนินการ ดังนี้

1) สามารถประหยัดน้ำได้ 41,083.95 ลูกบาศก์เมตรต่อปี

2) ลดการเกิดของเสีย จำนวน 965,827.40 กิโลกรัมต่อปี

3) ลดการใช้พลังงานไฟฟ้า 4,348,757.37 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อปี

4) ลดการใช้เชื้อเพลิง 998,733.12 กิโลกรัมต่อปี

5) สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ทั้งหมด 24,713,286.57 กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อไป

6) ประเมินค่าใช้จ่ายที่ลดลงได้จากการ จัดทำแผนงานของโครงการ คิดมูลค่าทั้งหมดเท่ากับ 43,311,393.63 บาทต่อปี

7) มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการทำแผน โครงการ จำนวน 315,490.80 บาท

2. กลุ่มสถานประกอบการที่ยื่นขอการรับรอง
อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 4 และระดับ 5 โรงงาน
อุตสาหกรรมได้จัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม
ส่งผลการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สามารถประหยัดน้ำได้ 39,284 ลูกบาศก์เมตรต่อปี
- 2) ลดการเกิดของเสีย จำนวน 33,849 กิโลกรัมต่อปี

3) ลดการใช้พลังงานไฟฟ้า 19,198,202.70 กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อปี

4) ลดการใช้เชื้อเพลิง 1,666.68 กิโลกรัมต่อปี

5) ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 11,257,309.86 กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

6) ประเมินค่าใช้จ่ายที่ลดลงได้จากการจัดทำแผนงานของโครงการ คิดมูลค่าทั้งหมด 16,612,17.94 บาท/ปี

17. โครงการให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พื้นที่ที่ 3

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กระทรวงอุตสาหกรรม
มีแผนที่จะยกระดับสถานประกอบการที่ผ่านการ
รับรองไปสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น
โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 เป็นต้นไป
ซึ่งจำเป็นต้องใช้ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในการให้
คำปรึกษาแนะนำแก่สถานประกอบการ ซึ่งส่วนใหญ่
เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มี
ข้อจำกัดทางด้านทรัพยากรบุคคลและองค์ความรู้
ในการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น

โดยกลุ่มเป้าหมายในการยกระดับอยู่ในพื้นที่
กรุงเทพมหานคร บริเวณเขตบางแค เขตบางบอน
เขตทุ่งครุ เขตหนองแขม เขตบางขุนเทียน เขตทวีวัฒนา
เขตราชวัชรบุรี และเขตภาษีเจริญ หรือพื้นที่
ปริมณฑลที่มีเขตติดต่อใกล้เคียง คือ จ.นครปฐม
จ.สมุทรปราการ และ จ.สมุทรสาคร

จากผลการดำเนินการให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่
สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 110 โรงงาน
มีผลการดำเนินงานสอดคล้องตามเกณฑ์กำหนด ดังนี้

1) ปริมาณการใช้น้ำรวม ของสถานประกอบการ จำนวน 13 โรงงาน ลดลง 176,286 ลูกบาศก์เมตร ต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 4,006,591 บาทต่อปี

2) ปริมาณการใช้ไฟฟ้ารวม ของสถานประกอบการ จำนวน 67 โรงงาน ลดลง 6,472,011 กิโลวัตต์-ชั่วโมง ต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 24,684,455 บาทต่อปี

3) ปริมาณการใช้น้ำมันเตารวม ของสถานประกอบการ จำนวน 4 โรงงาน ลดลง 308,110 ลิตรต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 5,225,631 บาทต่อปี

4) ปริมาณการใช้ก๊าซ LPG รวม ของสถานประกอบการ จำนวน 3 โรงงาน ลดลง 609,161 กิโลกรัม ต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 11,653,386 บาท/ปี

5) ปริมาณการใช้น้ำมันหิรวม ของสถานประกอบการ จำนวน 1 โรงงาน ลดลง 139 ตันต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 348,300 บาท/ปี

6) ปริมาณการใช้สารเคมีรวม ของสถานประกอบการ จำนวน 16 โรงงาน ลดลง 54,452 หน่วย ต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 7,392,009 บาทต่อปี

7) ปริมาณการใช้วัสดุสิ้นเปลืองรวม ของสถานประกอบการ จำนวน 16 โรงงาน ลดลง 512,183 หน่วยต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 8,616,383 บาทต่อปี

8) ปริมาณการสูญเสียวัตถุดิบ/ผลิตภัณฑ์ ของสถานประกอบการ จำนวน 68 โรงงาน ลดลง 4,146,477 หน่วยต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 152,123,052 บาทต่อปี

9) ปริมาณของเสีย/น้ำเสีย ที่ต้องนำไปกำจัด ของสถานประกอบการ จำนวน 5 โรงงาน ลดลง 11 ตันต่อปี และลดต้นทุนการผลิตได้ 973,366 บาทต่อปี

โดยสรุปแล้ว ประสิทธิภาพด้านการใช้ทรัพยากร/พลังงานดังกล่าวข้างต้น ทำให้ลดต้นทุนการผลิตได้ทั้งสิ้น 215,023,173 บาทต่อปี นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดลง 11,865.82 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

จากผลการดำเนินงานในพื้นที่ที่ 1-3 ข้างต้น ผลที่ได้คือ สถานประกอบการได้รับความรู้เชิงลึกในการบริหารจัดการผลิตเพื่อสิ่งแวดล้อม สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้แก่ วัตถุดิบ น้ำและพลังงาน ด้วยการสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และการอนุรักษ์ปกป้องรักษาระบบนิเวศไปพร้อม ๆ กัน เป็นการพัฒนาความสามารถและเสริมสร้างจิตสำนึกให้พนักงานและผู้ประกอบการมีส่วนร่วมรักษาสีสิ่งแวดล้อม ยกย่องคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของพนักงาน และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับโรงงาน นอกจากนี้ ผู้ประกอบการที่ได้เข้าร่วมโครงการฯ สามารถนำความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ สามารถปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขจัดข้อร้องเรียนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากชุมชนรอบข้างได้ จะเห็นได้ว่าโครงการฯ ให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยในการจัดการสิ่งแวดล้อม พลังงานและอาชีวอนามัย

และความปลอดภัยของโรงงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานให้โรงงานสามารถปรับตัวเพื่อก้าวไปสู่อุตสาหกรรม 4.0 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีและนโยบายการขับเคลื่อนของรัฐบาลไทยแลนด์ 4.0 รวมทั้งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสากลขององค์การสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) เป้าหมายที่ 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน และเป้าหมายที่ 12 แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน การบริโภคและผลผลิตที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกร้อยละ 20-25 ภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 21 (COP-21) ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ตามที่พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศไว้ในการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 21 (COP-21) ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

นายจุลพงษ์ ทวีศรี

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

I. การบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลกลาง (Big Data)

รวมถึงการจัดเก็บ การประมวลผล การเปิดเผย การใช้ข้อมูล และความปลอดภัยของข้อมูล ให้เป็นแบบแผนเดียวกัน ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอก ณ จุดเดียว และการเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายในเพื่อการใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกัน

การเชื่อมโยงข้อมูลและระบบสารสนเทศระหว่าง
หน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ตลอดจนการบริหารจัดการ
ข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อรองรับการแลกเปลี่ยนและ
ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

i-Industry

1. เชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายนอก ออ.

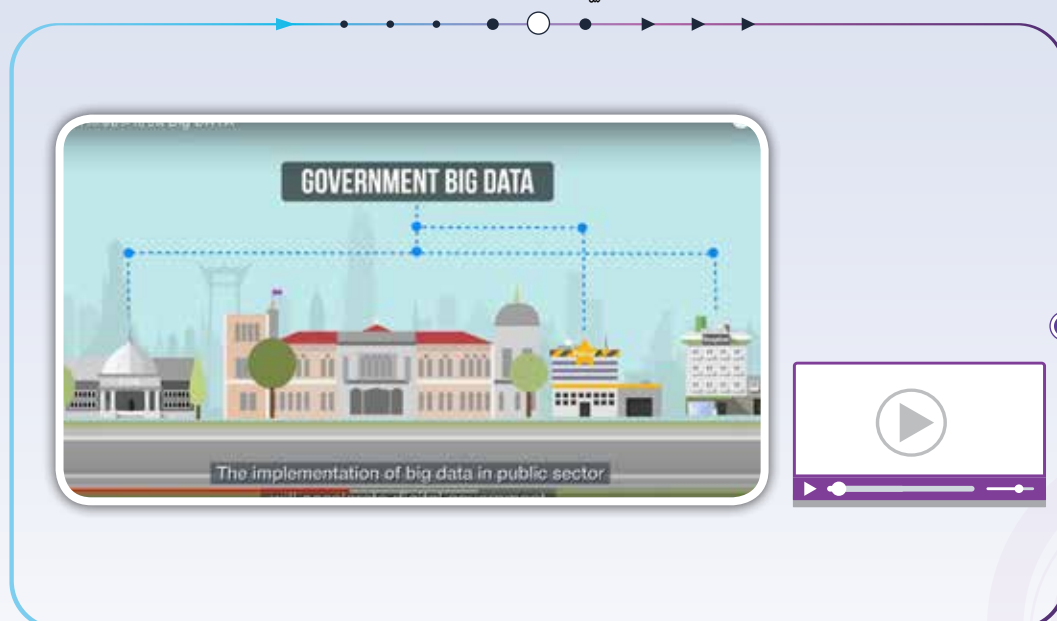
 เชื่อมข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว 4 แห่ง
 อยู่ระหว่างดำเนินการ 12 แห่ง
2. เชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานในสังกัด ออ.
D-License Eco-sticker
 มอก.(173 ผลิตภัณฑ์)
 มพช.
 สจ.4
D-Survey
 พัฒนาระบบ D-Single Form/D-Report
 ข้อมูลเชิงพื้นที่ D-Provincial Data System
3. พัฒนา Datacenter UU Cloud Tier3+

เป้าหมายการดำเนินงาน

1. กำกับดูแลโรงงาน/เหมืองแร่/
มาตรฐานผลิตภัณฑ์
สิ่งแวดล้อม/มาตรฐานผลิตภัณฑ์
2. ยกระดับการให้บริการของอุตสาหกรรม
เข้าสู่ระบบ **Digital Government Service**
3. พูประกอบการสามารถใช้วิเคราะห์
และประเมินตนเอง (**Performance
Evaluation**) เพื่อการพัฒนา
4. Data Analytics
 - 4.1 วิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ภาพรวม/รายสาขา, เชิงพื้นที่/ภูมิภาค, SMEs
 - 4.2 ติดตามประเมินผลมาตรการต่างๆ
 - 4.3 จัดทำนโยบาย/มาตรการ

การยกระดับขีดความสามารถของภาครัฐสู่
การเป็นรัฐบาลดิจิทัล เริ่มดำเนินการเรื่อง Big Data
ตั้งแต่ปี 2560 มาจนถึงปี 2561 โดยผู้บริหาร
กระทรวงอุตสาหกรรม (อว.) เป็นไปในทิศทางและ
มาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการปรับปรุงกระบวนการ
ด้านดิจิทัลของหน่วยงานในสังกัด เกี่ยวข้องกับ
ผู้ประกอบการ ประชาชน และหน่วยงานอื่น ๆ มีนโยบาย
ที่จะบูรณาการข้อมูลทั้งหมดของ ให้สามารถเชื่อมโยง
แลกเปลี่ยนกันได้ จากเดิมที่ต่างคนต่างเก็บข้อมูล
มีความซ้ำซ้อน

ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการทำงานของ
หน่วยงานในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม สู่รัฐบาล
ดิจิทัล โดยมุ่งหมายให้ผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางการให้
บริการ (Citizen-centric Service) และสามารถให้
บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว กระทรวง
อุตสาหกรรม จึงได้มีการดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงาน
บูรณาการข้อมูลสารสนเทศและการบริการภาครัฐขึ้น
ทำหน้าที่ในการกำหนดแผน นโยบาย แนวทาง
และกำกับดูแล การบูรณาการด้านดิจิทัลระหว่าง
หน่วยงานในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม ครอบคลุม
การเชื่อมโยงข้อมูล กระบวนการที่ให้บริการ โครงสร้าง
พื้นฐาน และระบบสารสนเทศ

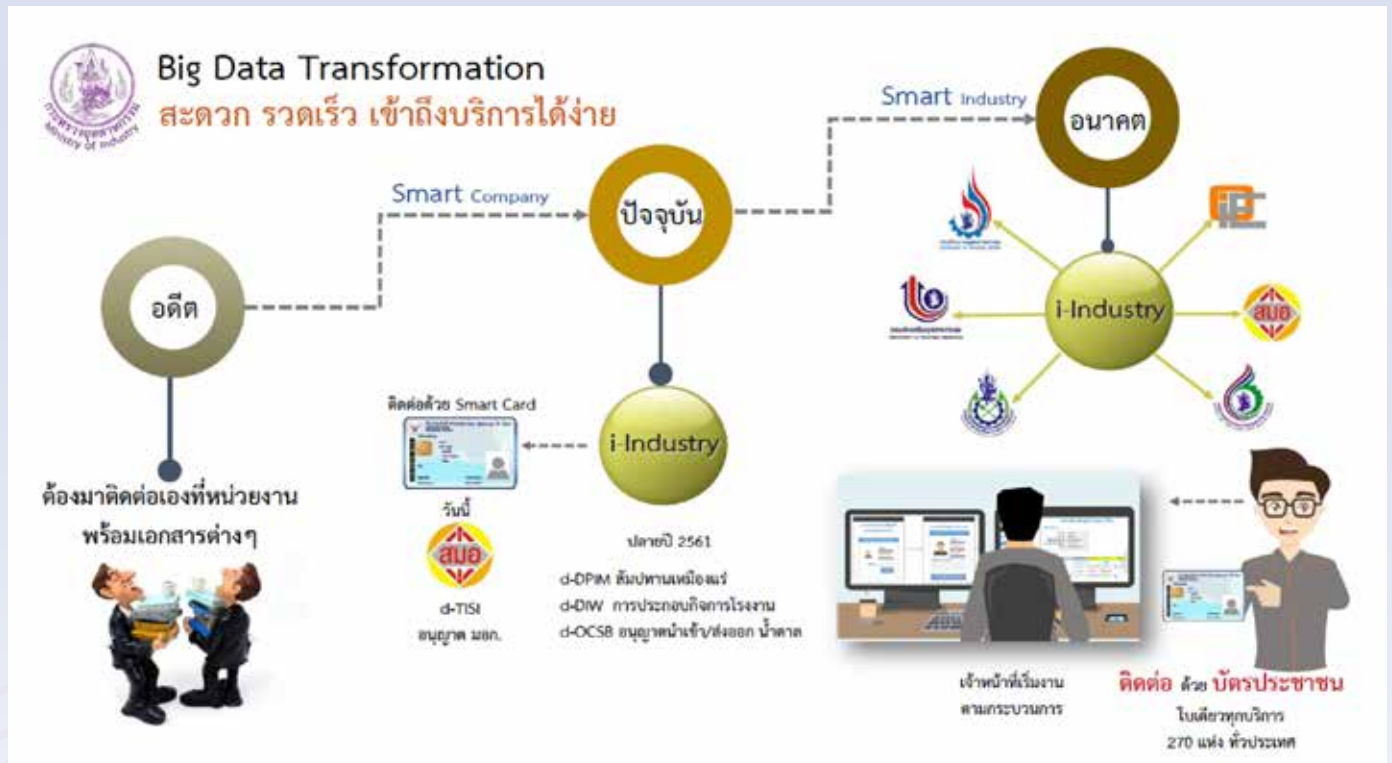

2. ระบบอำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน (i-Industry)

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (สปอ.)

ผลักดันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเชื่อมโยงข้อมูลและระบบสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ตลอดจนการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อรองรับการแลกเปลี่ยนและใช้ประโยชน์ร่วมกัน สปอ. จึงได้พัฒนาระบบทะเบียนลูกค้าของกระทรวงอุตสาหกรรม (i-Industry) ขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อยกระดับขีดความสามารถของภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล พร้อมทั้งจัดหาเครื่องอ่านบัตร (Smart Card Reader) ให้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 76 จังหวัด กว่า 270

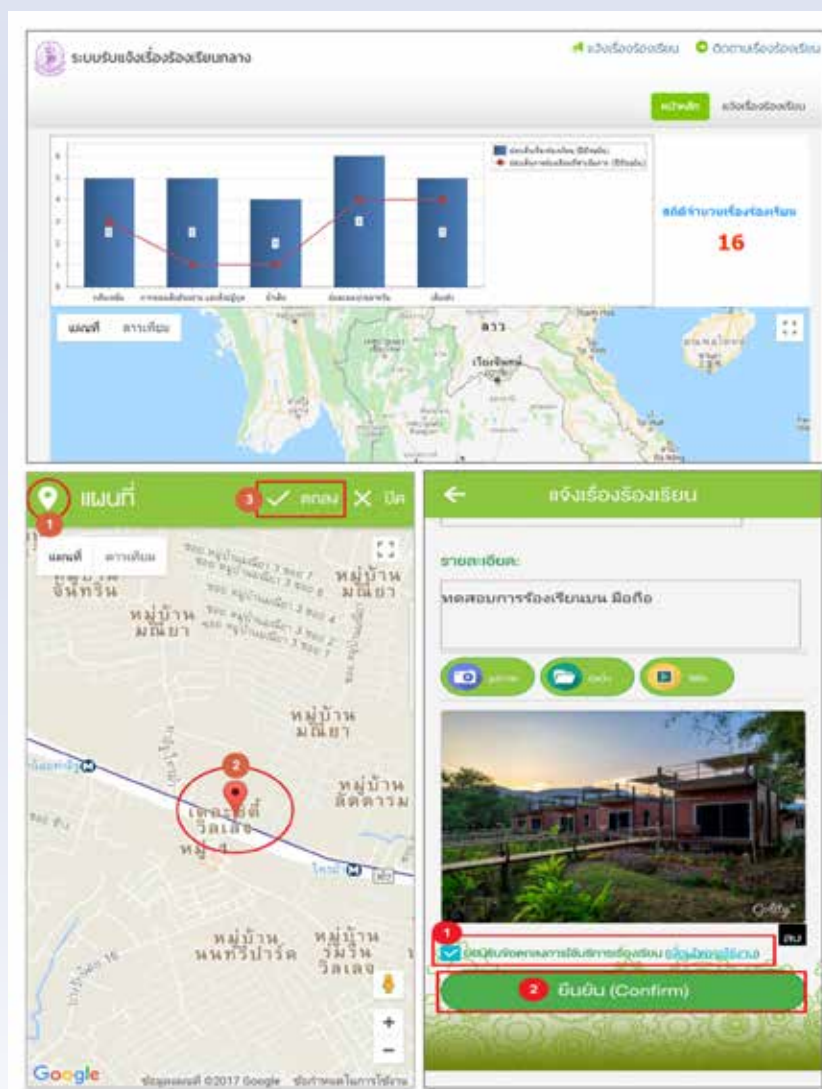
แห่งทั่วประเทศ ซึ่งได้เริ่มให้บริการตั้งแต่วันที่ 9 เมษายน 2561 เป็นต้นมา เพื่อนำไปใช้ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน SMEs โดยผู้ที่มาติดต่อราชการใช้เพียงบัตรประจำตัวกับเครื่องอ่านบัตรที่จัดเตรียมไว้ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของ Big Data Digital Transformation ที่เป็นรูปธรรมในการยกระดับการให้บริการและการดำเนินงานของ กระทรวงอุตสาหกรรม ออก. เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ลดขั้นตอนการทำงาน ลดระยะเวลาที่ บริการประชาชนผ่านระบบออนไลน์ การลดการเรียกสำเนาเอกสาร เพื่อก้าวไปสู่กระทรวงอุตสาหกรรม 4.0

3. ระบบรับเรื่องร้องเรียนกลาง กระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้ศูนย์ปฏิบัติการ MOC

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (สปอ.) ได้พัฒนาระบบและรูปแบบข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจในการบริหารราชการตามภารกิจของ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ใช้ในการทำกับ ดูแล และสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร รวมถึง มีการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งหน่วยงานภายใน และภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระหว่างศูนย์ปฏิบัติการกระทรวง (Ministry Operation Center : MOC) กระทรวงอุตสาหกรรม และศูนย์ ปฏิบัติการนายกรัฐมนตรี (Prime Minister Operation Center: PMOC) ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงาน โดยได้พัฒนาระบบรับเรื่องร้องเรียนกลาง กระทรวงอุตสาหกรรม และระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินจาก

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมในรูปแบบ Web Application และยังพัฒนาต่อยอดบน Mobile Application โดยใช้ชื่อว่า “i-dee” เพื่อเป็นช่องทางใน การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ผู้รับผิดชอบหรือ ผู้ประสานงานด้านการบริหารจัดการข้อร้องเรียนของ หน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับทราบ ข้อร้องเรียนอย่างทันทั่วถึงที่สามารถรายงานผลการ ดำเนินการข้อร้องเรียนให้ประชาชน สืบค้น และตรวจสอบ ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ภายใต้การบริหารจัดการ ข้อร้องเรียนในฐานข้อมูลเดียวกัน ตลอดจนการพัฒนา ระบบเพื่อเชื่อมโยงไปยังศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ GCC1111 ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยเริ่มเปิดให้บริการภายในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

4. ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI)

ข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ถือเป็นข้อมูลหนึ่งที่สำคัญที่ **สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)** ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี ให้ทราบถึงทิศทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การจัดทำ MPI สศอ. จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการในการกรอกข้อมูล รง.8 ต่อเนื่องเป็นประจำทุกเดือน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปจัดทำ MPI ต่อไป ดังนั้น สศอ. จึงได้จัดทำช่องทางการจัดส่งข้อมูล รง.8 แบบใหม่ (การกรอกข้อมูล รง.8 ออนไลน์)

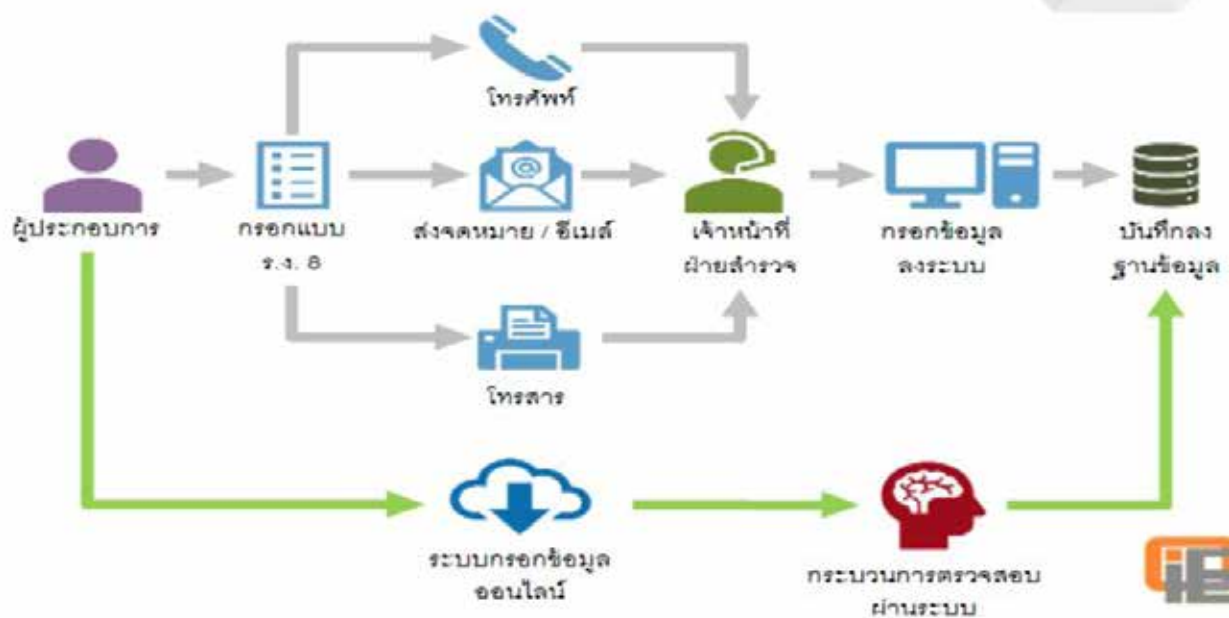
ให้สอดคล้องกับยุคอุตสาหกรรม 4.0 ที่ใช้เทคโนโลยี IoT เข้ามามีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรม ในการจัดเก็บรักษาข้อมูล เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการในการเข้าถึง รง.8 ได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยยิ่งขึ้น

ช่องทางการจัดส่งข้อมูล รง.8

แบบเดิม : แบบสอบถาม รง.8

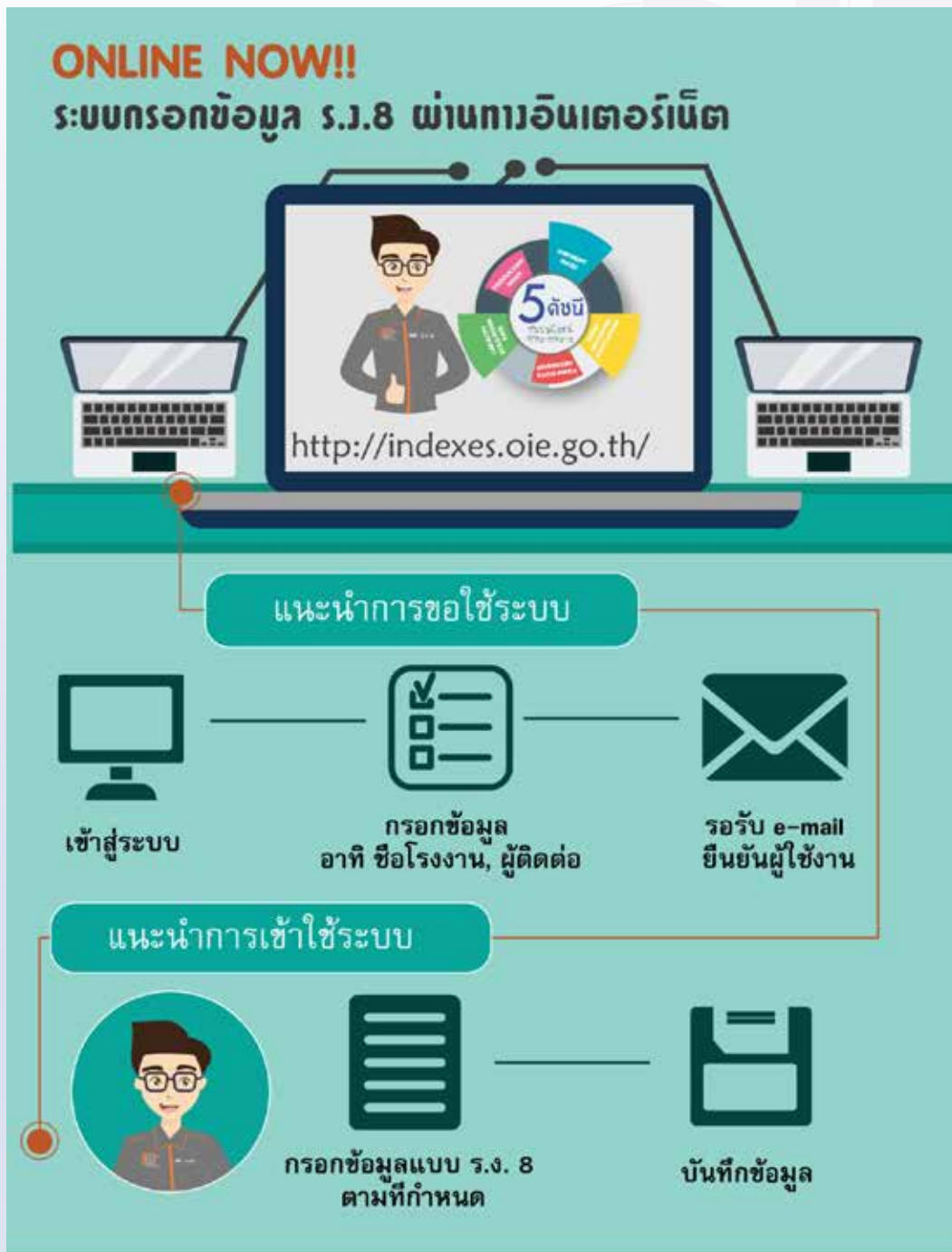
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสามารถจัดส่งข้อมูล รง.8 ได้ทาง จดหมาย อีเมล และแฟกซ์

ช่องทางการส่งข้อมูล ร.ง.8

แบบใหม่ : รง.8 ออนไลน์

สศอ. ได้เพิ่มช่องทางการจัดส่งข้อมูล รง.8 โดยให้ผู้ประกอบการสามารถกรอกข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่า รง.8 ออนไลน์ เพื่อให้เกิดความง่าย สะดวก รวดเร็ว แม่นยำ และความปลอดภัยของข้อมูล โดยผ่านทาง <http://indexes.oie.go.th/>

5. การปรับปรุงพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527

เพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงทางการค้าองค์การการค้าโลก (WTO) เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และเป็นสากล ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา และคาดว่าจะใช้เวลาดำเนินการประมาณ 1 ปี โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย

1. การนำน้ำอ้อยไปผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อการเพิ่มมูลค่าแก่ภาคอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของไทย โดยเพิ่มบทนิยามคำว่า “น้ำอ้อย” เพื่อให้สามารถนำน้ำอ้อยไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ได้โดยตรง
2. การยกเลิกอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลในการกำหนดราคาน้ำตาลทรายในมาตรา 17(18)
3. การยกเลิกเงินกู้ที่อนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในมาตรา 27
4. ยกเลิกความในมาตรา 56 ที่กำหนดให้ในกรณีที่ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายต่ำกว่าราคาอ้อยขั้นต่ำ ให้นำส่วนต่างที่เกิดขึ้นไปหักออกจากราคาอ้อยขั้นต่ำหรือราคาอ้อยขั้นสุดท้ายในฤดูกาลผลิตปีถัดไป

ผลการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การปรับโครงสร้างการผลิต เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรม

การส่งเสริม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็งและเพิ่มผลิตภาพให้สูงขึ้น

ดำเนินการส่งเสริม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็งและเพิ่มผลิตภาพให้สูงขึ้น โดยมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรม S-Curve และยกระดับศักยภาพการแข่งขัน สร้างต้นแบบของ SMEs ที่ประสบความสำเร็จ และยกระดับดาวเด่น SMEs ไทยเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ประกอบการรายอื่นต่อไป อีกทั้งดำเนินการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยมุ่งวิเคราะห์และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการจัดทำข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และทดลองทำผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์พร้อมบรรจุภัณฑ์ เพื่อการจำหน่าย พร้อมพัฒนาผลิตภาพการผลิตในอุตสาหกรรมด้วยระบบมาตรฐานสากล SMEs ในโซ่อุปทาน รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการเพื่อรองรับมาตรฐานต่าง ๆ เช่น GMP HACCP ผลิตภัณ์ท์ฮาลาล และพัฒนาการจัดการด้านโลจิสติกส์ในสถานประกอบการ เพื่อลดต้นทุน

และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มผลิตภาพสถานประกอบการในด้านการลดต้นทุน การลดของเสีย ตลอดจนสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงธุรกิจที่เข้มแข็ง ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมให้เกิดเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ให้โอกาสแก่ผู้ประกอบการแสดงศักยภาพทางธุรกิจ เชื่อมต่อเข้าถึงจากการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก โดยดำเนินงานผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ อาทิ การแลกเปลี่ยนความรู้ การถ่ายทอดเทคโนโลยี นำผู้ประกอบการไปทดสอบตลาด ฯลฯ โดยต่อยอดการยกระดับมาตรฐานสินค้าให้เป็นสากล ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ได้ดำเนินการพัฒนา SMEs และวิสาหกิจชุมชน 2,690 กิจการ 1,812 ราย 26 เครือข่าย 52 กลุ่ม 991 ผลิตภัณ์ท์ ก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ 8,920 ล้านบาท

นายกานูวัฒน์ ตรียางกูรศรี
ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

โครงการส่งเสริมการนำมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ภาคอุตสาหกรรมสู่ภาคปฏิบัติ (มอก.๙๙๙๙)

ประกาศกำหนดมาตรฐาน มอก.๙๙๙๙ เล่ม 1-2556 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคง เติบโตได้อย่าง ยั่งยืน และมีความสุขตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 มาใช้เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งองค์กรในห่วงโซ่ อุปทานสามารถกำหนดวิธีการปฏิบัติได้ด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ และผลักดัน ให้มาตรฐานฉบับนี้จัดทำเป็นมาตรฐานระหว่าง ประเทศ (ISO)

ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ 2561

1. พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเพื่อนำมาตรฐาน เศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมไปใช้ปฏิบัติ โดยการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำในการพัฒนา องค์กรเข้าสู่มาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ภาคอุตสาหกรรม จำนวน 10 หน่วยงาน ผู้ประกอบการ เข้าร่วม 204 คน

2. จัดสัมมนาทดสอบประสิทธิภาพและความ สำเร็จของการนำ มอก.๙๙๙๙ ไปใช้ของสถานประกอบการ จำนวน 1 ครั้ง หน่วยงานเข้าร่วม 22 หน่วยงาน

3. ตรวจเยี่ยมติดตามความก้าวหน้าในการนำ มอก.๙๙๙๙ ไปประยุกต์ใช้ในองค์กร เพื่อนำข้อมูล มาพัฒนามาตรฐาน จำนวน 10 หน่วยงาน

4. จัดทำข้อเสนอ มอก.๙๙๙๙ เป็นเอกสาร มาตรฐาน ISO ภายใต้ ISO/TC 292 Security and resilience ในรูปแบบของ Preliminary Work Item (PWI) ภายใต้ชื่อ Business Resilience Management และได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกประเภท ร่วมทำงาน (Participating member หรือ P-member) ในคณะกรรมการวิชาการคณะที่ 292 (Technical Committee TC) จำนวน 19 ประเทศ ผ่านเกณฑ์ของ ISO ขึ้นไปจัดทำเป็น New Work Proposal (NP) ต่อไป

นางเบญจมาพร เอกฉัตร
ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับผู้บริโภคให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยผลการดำเนินการปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ดังนี้

- 1) กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน 33 เรื่อง
- 2) รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 3,977 ฉบับ
- 3) ตรวจติดตามเพื่อรักษาคุณภาพให้สม่ำเสมอ จำนวน 1,020 ผลิตภัณฑ์
- 4) กำกับดูแลขีดความสามารถของหน่วยรับรองระดับจังหวัด 76 จังหวัด
- 5) พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตชุมชนให้มีความรู้ในการพัฒนาการผลิตและการควบคุมคุณภาพ สามารถปรับกระบวนการคิดในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นที่ต้องการของตลาด ณ จ.นครปฐม จ.พระนครศรีอยุธยา

จ.เชียงใหม่ จ.ขอนแก่น จ.จันทบุรี จ.สงขลา จ.พิษณุโลก จ.ภูเก็ต และ จ.อุบลราชธานี โดยมีผู้เข้าร่วมรวมทั้งสิ้น 2,247 คน

6) จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่ผู้ผลิตในการบริหารจัดการธุรกิจและทิศทางการตลาดทั้งในและระหว่างประเทศ และผลักดันผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ตลาด AEC ณ จ.เชียงใหม่ จ.ขอนแก่น และ จ.สงขลา โดยมีผู้เข้าร่วมรวมทั้งสิ้น 353 คน

7) จัดประชุมสัมมนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานด้านการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ผู้เข้าร่วมรวมทั้งสิ้น 221 คน

8) จัดสัมมนานโยบายการเพื่อพิจารณาจัดทำร่างมาตรฐาน จำนวน 1 ครั้ง 36 เรื่อง โดยมีผู้เข้าร่วมรวมทั้งสิ้น 204 คน

9) จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาข้อกำหนดในร่างมาตรฐาน จำนวน 1 ครั้ง 22 เรื่อง โดยมีผู้เข้าร่วมรวมทั้งสิ้น 84 คน

การขับเคลื่อนการเพิ่มประสิทธิภาพและ ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ในปี 2561 สถานภาพผลิตภาพภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยจากการจัดอันดับของ International Institute for Management Development (IMD) อยู่ในลำดับที่ 56 จาก 63 ประเทศ ซึ่งอยู่ในลำดับที่ต่ำ จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มผลิตภาพ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ร่วมกับสถาบันเครือข่ายกระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการขับเคลื่อนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ผ่านการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยมุ่งเน้นการบริการให้คำปรึกษาดำเนินการใช้นวัตกรรมและระบบอัตโนมัติ (Robotics and Automation) และระบบดิจิทัลในกระบวนการผลิต รวมทั้งการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมแรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 มากขึ้น ทั้งนี้ ในปี 2561 ได้ดำเนินกิจกรรม จำนวน 9 โครงการ งบประมาณ 82.1960 ล้านบาท โดยดำเนินงานใน 3 แนวทาง ได้แก่

1. การยกระดับผลิตภาพภาคอุตสาหกรรม โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ระบบบริหารจัดการ และมาตรฐาน สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 152 แห่ง ประกอบด้วย การปรับปรุงสายการผลิตด้วยเครื่องมือผลิตภาพ 15 แห่ง การปรับปรุงสายการผลิตด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม 34 แห่ง

และการได้ให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการที่ดี 103 แห่ง การดำเนินโครงการดังกล่าวทำให้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ไม่ว่าจะเป็นการลดความสูญเสีย การเพิ่มอัตราการผลิต และมีแนวทางการบริหารจัดการตามมาตรฐานสากล เป็นต้น

2. การยกระดับผลิตภาพแรงงาน โดยการจัดฝึกอบรมแรงงาน ด้วยหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการสร้างวิทยากรเพื่อขยายองค์ความรู้ไปในวงกว้าง จำนวนทั้งสิ้น 3,279 คน การดำเนินการดังกล่าวทำให้แรงงานมีทักษะสอดคล้องกับการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ในการนี้ ได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรูปแบบประชารัฐเพื่อยกระดับผลิตภาพแรงงานด้วย

3. การพัฒนาปัจจัยแวดล้อม เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ เช่น การจัดทำระบบการประเมินการบริหารจัดการที่สามารถประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตได้ด้วยตนเอง การวิจัยพัฒนาของเสียจากกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า เป็นต้น โดยได้ดำเนินการจัดทำงานวิจัยจำนวน 7 เรื่อง ซอฟต์แวร์/ระบบ จำนวน 5 ระบบ และเกณฑ์มาตรฐาน (Guidance) จำนวน 3 ชุด

ทั้งนี้ ผลการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการฯ ทำให้ผลิตภาพการผลิตและผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 48.49 และ 9.59 ตามลำดับ และสามารถสร้างประโยชน์เชิงมูลค่าได้รวม 282.85 ล้านบาท

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์
ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของประเทศ

กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) ได้กำกับดูแลและส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของประเทศ โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

1. การวิจัย พัฒนาและบริหารจัดการพันธุ์อ้อย
โดยดำเนินการจัดตั้งศูนย์การปรับปรุงพันธุ์อ้อยแห่งประเทศไทย TSBC (Thailand Sugarcane Breeding Center) ขึ้นที่ จ.กาญจนบุรี เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการปรับปรุงพันธุ์อ้อย โดยดำเนินการวิจัยพัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการปรับปรุงพันธุ์ทั้งระบบ และต่อยอดระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการปรับปรุงพันธุ์อ้อยภายในประเทศ ผลักดันและขับเคลื่อน พร้อมขยายผลบทบาทภาระหน้าที่ของศูนย์กลางการปรับปรุงพันธุ์อ้อยแห่งประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการปรับปรุงพันธุ์อ้อยของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พัฒนาและส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงพันธุ์อ้อย การคัดเลือกพันธุ์อ้อย และสร้างความเข้มแข็งในระบบฐานข้อมูลของการปรับปรุงพันธุ์อ้อยไทย การพัฒนาบุคลากรด้านการปรับปรุงพันธุ์อ้อย และด้านการ

คัดเลือกพันธุ์ ปรับปรุงพัฒนาพันธุ์อ้อย ด้วยเทคนิคและวิธีการที่ทันสมัย พัฒนาแหล่งพันธุกรรมอ้อยระดับโลก (International Sugarcane Germplasm Bank) พัฒนาห้องปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานด้าน DNA Finger Print ของอ้อย เพื่อให้เหมาะสมแก่การปลูกอ้อยแต่ละภูมิภาค และส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการจำหน่ายพันธุ์อ้อย

2. การส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ดำเนินการส่งเสริมพัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย โดยการสร้างองค์ความรู้และเผยแพร่ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการด้านอ้อยและเครื่องจักรกลการเกษตรให้กับเกษตรกรชาวไร่อ้อย อาทิ การทดสอบและคัดเลือกพันธุ์อ้อยพันธุ์ใหม่ที่เหมาะสมกับแต่ละชนิดดินในทั้ง 4 ภูมิภาค การพัฒนาวิธีการทดสอบความต้านทานของอ้อยต่อการเกิดโรค การประยุกต์ใช้การตรวจวัดทางสรีรวิทยาเพื่อสนับสนุนการทดสอบและคัดเลือกพันธุ์อ้อยทนแล้ง การประยุกต์ใช้แบบจำลองการเจริญเติบโตพืช DSSAT ทำนายผลผลิตอ้อยในสภาพต่าง ๆ การประยุกต์ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรในการกำจัดวัชพืชในระบบการปลูกอ้อยข้ามแล้ง

นายเอกภัทร ังสุวรรณ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

พร้อมออกแบบสถานีสูบน้ำด้วยระบบพลังงานทดแทน และระบบส่งน้ำที่มีประสิทธิภาพที่ ต.ดอนมนต์ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ โดยมีพื้นที่ของเกษตรกรชาวไร่อ้อยได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการฯ จำนวน 878 ไร่ ได้ดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือของภาครัฐ โรงงานน้ำตาล และชาวไร่อ้อยในพื้นที่ โดยออกแบบพื้นที่แปลงปลูกอ้อย ระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่ปลูกอ้อย โดยนำเทคโนโลยีในการจัดการน้ำและ Smart farm ที่ทันสมัยมาใช้ ช่วยในการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตให้เกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวไร่อ้อยในพื้นที่ พร้อมทั้งการจัดการพื้นที่แบบโครงข่าย (Network) และสร้างเครือข่ายการบริหารจัดการน้ำในไร่อ้อยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 พื้นที่ จ.นครราชสีมา จำนวน 40 ไร่ จ.หนองบัวลำภู จำนวน 35 ไร่ และ จ.อุดรธานี จำนวน 30 ไร่ รวมทั้งสิ้น 105 ไร่ เป็นพื้นที่ต้นแบบประจักษ์ในการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการในไร่อ้อย มีการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ได้เพิ่มผลผลิตอ้อย จำนวนทั้งสิ้น 1,326 ไร่ เป็นพื้นที่

ต้นแบบของเกษตรกรชาวไร่อ้อย จ.กำแพงเพชร 1,186 ไร่ และพื้นที่แปลงสาธิตที่สถานีทดลองและขยายพันธุ์อ้อย จ.พิจิตร 140 ไร่ เพื่อเป็นแนวทางที่จะสนับสนุนให้เกษตรกรทำการเพาะปลูกอ้อยแบบแปลงใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยผลักดันให้เกษตรกรก้าวเข้าสู่การทำเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Modern Farm) และการพัฒนาห้องปฏิบัติการวิเคราะห์คุณภาพน้ำตาลทรายของสำนักงานฯ ให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อรองรับมาตรฐาน ISO/IEC 17025 อีกทั้งการพัฒนาความรู้และความสามารถผู้จัดโปรแกรมการทดสอบความชำนาญของห้องปฏิบัติการให้เป็นมาตรฐานสากล ISO/IEC 17043 เพื่อให้มีความพร้อมในการยื่นขอการรับรองตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 17043 ซึ่งผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำตาลทรายที่ออกโดยห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองความสามารถตามมาตรฐานสากล จะได้ผลที่ถูกต้อง แม่นยำ น่าเชื่อถือ โรงงานสามารถนำไปใช้ประโยชน์ และได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

กำกับดูแลด้านความปลอดภัยของหม้อน้ำ

ด้วยภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยมีการใช้พลังงานค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นพลังงานไฟฟ้า หรือ พลังงานความร้อนจากเชื้อเพลิง จากการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายจำแนกตามสาขาเศรษฐกิจ ในปี 2558 พบว่ามีการใช้พลังงานสาขาอุตสาหกรรมถึง 27,803 พันตัน เทียบเท่าน้ำมันดิบ หรือคิดเป็นร้อยละ 35.7 ของการใช้พลังงานในประเทศ และเพื่อให้เป็นไปตามแผนอนุรักษ์พลังงานปี 2558-2559 (Energy Efficiency Plan : EEP 2015) ของประเทศไทย **กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** จึงได้บูรณาการกับกระทรวงพลังงาน ภายใต้ยุทธศาสตร์ความมั่นคงทางพลังงาน และพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์และนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการส่งเสริมและสนับสนุนการประหยัดพลังงานให้แก่ผู้ประกอบการโรงงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ลดต้นทุนพลังงานและต้นทุนการผลิต เพื่อที่จะเพิ่มศักยภาพในการประกอบการและการแข่งขัน โดยเฉพาะโรงงานที่ยังมีประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่ต่ำ มีต้นทุนการผลิตที่สูง และขาดศักยภาพในการแข่งขัน

ปัจจุบันอุตสาหกรรมในประเทศไทยส่วนใหญ่มีการใช้หม้อน้ำเป็นต้นกำลังในการผลิต ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นต้น ซึ่งในการใช้งานหม้อน้ำนั้น หากการใช้งาน การตรวจสอบ หรือแม้กระทั่งดูแลรักษาที่ไม่ถูกต้อง จะทำให้เกิดอันตรายรุนแรงจากการใช้งานได้ ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีรายงานความเสียหายจากหม้อน้ำจำนวนไม่น้อย ไม่ว่าจะเป็นเหตุระเบิดของหม้อน้ำ เหตุไฟไหม้จากหม้อต้มน้ำร้อน หลายหน่วยงานได้ให้ความสำคัญในการตระหนักถึงความปลอดภัยของหม้อน้ำ

กรอ. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลภาคอุตสาหกรรม ในด้านการผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และวัตถุอันตราย ได้เล็งเห็นว่าโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากมีการใช้หม้อน้ำเป็นต้นกำลังหลักในกระบวนการผลิต ซึ่งปัจจุบัน กรอ. ได้กำกับดูแลด้านความปลอดภัยของหม้อน้ำโดยมี

มาตรการต่าง ๆ บังคับใช้กับโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้งานหม้อน้ำมาโดยตลอด โดยมีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

1. โครงการจัดทำระบบประเมินความเสี่ยงและประเมินอายุหม้อน้ำและภาชนะรับแรงดัน

กรอ. ได้เล็งเห็นว่าหม้อน้ำในโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องได้รับการเอาใจใส่มากขึ้น ถือเป็นการยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานและการตรวจสอบเพื่อลดปัญหาการเกิดความเสียหายจากหม้อน้ำ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการสนับสนุนให้มีการตระหนักถึงอันตรายด้านต่าง ๆ รวมถึงเพิ่มองค์ความรู้ในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับหม้อน้ำ

ผลการดำเนินงาน ได้มีการพัฒนาหลักสูตรประเมินความเสี่ยงและประเมินอายุหม้อน้ำและหม้อต้มน้ำที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน เพื่อใช้ในการอบรมเชิงวิชาการให้แก่วิศวกรและบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับหม้อน้ำ โดยจะเน้นการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงและประเมินอายุหม้อน้ำและหม้อต้มน้ำที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน รวมถึงวิธีการและขั้นตอนการตรวจประเมิน การเก็บข้อมูลที่สำคัญเพื่อนำมาวิเคราะห์หรือประกอบการประเมินความเสี่ยงและประเมินอายุหม้อน้ำ หม้อต้มน้ำที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน โดยเนื้อหาหลักสูตรที่ถูกพัฒนาขึ้นจะเน้นให้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริงในการตรวจประเมินความเสี่ยงและประเมินอายุ โดยหลักสูตรจะอ้างอิงมาตรฐานสากลซึ่งเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับใช้จริงจากผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบหม้อน้ำและหม้อต้มน้ำที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน อาทิเช่น มาตรฐาน API 579, API 580, API 581 และ ASME PCC-3 เป็นต้น และดำเนินการจัดทำคู่มือการประเมินความเสี่ยงและประเมินอายุหม้อน้ำและหม้อต้มน้ำที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อนเพื่อให้ผู้ที่สนใจเรื่องการประเมินความเสี่ยงและการประเมินอายุหม้อน้ำเข้าใจในหลักการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงการเกิดความเสียหายจากหม้อน้ำและการประเมินอายุหม้อน้ำ และหม้อต้มน้ำที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อนด้วยหลักการตามหลักวิศวกรรม

2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพหม้อน้ำในภาคอุตสาหกรรม

กรอ. ได้เล็งเห็นว่าโรงงานอุตสาหกรรมมีการใช้พลังงานเป็นจำนวนมากในการผลิตไอน้ำ และมีจำนวนหม้อน้ำที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบันกว่า 15,000 เครื่อง โดยแบ่งเป็นหม้อน้ำแบบท่อไฟ 56% และแบบท่อน้ำ 30% จากจำนวนหม้อน้ำที่มีอยู่มากนี้ทำให้มีการใช้พลังงานและมีการปลดปล่อย CO₂ สูงด้วย ทั้งนี้ พบว่ามีการใช้พลังงานในหม้อน้ำสูงถึง 8,100 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) หรือคิดเป็น 29.1% ของพลังงานทั้งหมดที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสนับสนุนส่งเสริมให้โรงงานเหล่านี้มีการประหยัดพลังงานและช่วยลดการปลดปล่อย CO₂ อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

กรอ. ได้จัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพหม้อน้ำในภาคอุตสาหกรรม โดยการพัฒนาและเพิ่มทักษะแก่ผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำ เพื่อให้เกิดการใช้งานหม้อน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการประหยัดพลังงาน และรักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายการประหยัดพลังงานในระบบไอน้ำไม่น้อยกว่า 1,000 toe หรือไม่น้อยกว่า 20 ล้านบาท/ปี ซึ่งผลการดำเนินโครงการสามารถสรุปได้ ดังนี้

ผลประโยชน์	ศักยภาพ	ผลการดำเนินการ
ผลการประหยัด (บาท/ปี)	169,032,787	57,120,977
ผลการประหยัดเทียบเท่าน้ำมันดิบ (toe/ปี)	51,214	13,210
ลดการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (tonCO ₂ /ปี)	302,504	71,530

แนวทางการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียว

ระดับ	ใบรับรอง / โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว	ISO 14001	
	ISO 50001	
	CSR – DIW / CSR – DIW Continuous	กองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
	EMS for SMEs ขั้นที่ 2 (Environmental Management System for Small and Medium Enterprises)	กองส่งเสริมเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมโรงงาน
	CSR – DPIM	กองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
	EMS for SMEs ขั้นที่ 2 (Environmental Management System for Small and Medium Enterprises)	กองส่งเสริมเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมโรงงาน
	CSR – DPIM	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่
	เหมืองแร่สีเขียว	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม
	ผลิตภัณฑ์ฉลากเขียว	
	ตะกร้าเขียว	กรมควบคุมมลพิษ
ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว	รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทการรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
	รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทการ จัดการพลังงาน	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
	ISO 26000	
ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว	Eco Factory	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
	1. เป็นไปตามข้อกำหนดในระดับที่ 4 2. สานสัมพันธ์ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน 3. จัดทำรายงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและ สานสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมเผยแพร่ 4. ความพึงพอใจของชุมชนรอบข้างที่ได้จาก แบบสำรวจเฉลี่ยต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70	

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมการลงทุน และพัฒนาอุตสาหกรรม

โครงการจัดทำหลักเกณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐานงานกำกับ และอนุญาตโรงงาน

จากการปฏิรูปเศรษฐกิจในปัจจุบัน ประเทศไทย ได้รับการจัดลำดับจาก World Bank ในด้านความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) อยู่อันดับที่ 26 และอันดับที่ 3 ของกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาประกอบกิจการ ทั้งภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่ **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** เป็นกลไกภาครัฐในการกำกับดูแลและอนุญาตโรงงานอุตสาหกรรม โดยในรอบปี 2551-2559 ที่ผ่านมามีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบและขยายกิจการโรงงานเฉลี่ย 4,995 โรงงาน/ปี ซึ่งถือว่ามียอดงานที่มาก ตรงข้ามกับจำนวนบุคลากรในภาครัฐที่มีจำกัด จึงได้กำหนดให้มีผู้ตรวจสอบเอกชนเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานแทนบุคลากรภาครัฐ

ภาครัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมนวัตกรรมและอุตสาหกรรม การพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่ง กรอ. ได้ดำเนินโครงการจัดทำ

หลักเกณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐานงานกำกับและอนุญาตโรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับจัดทำแผนแม่บทหลักเกณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐานงานกำกับและอนุญาตโรงงาน มุ่งเน้นยกระดับโรงงานงานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย จัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐานงานอนุญาตโรงงาน ประกอบกิจการโรงงาน กระบวนการอนุญาตโรงงาน ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-License) และจัดทำหลักเกณฑ์ยกระดับโรงงานเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานโรงงานชั้นดี และแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ให้สอดคล้องกับ Thailand 4.0 รวมทั้งจัดทำร่างคู่มือการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบเอกชนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบพิจารณาเอกสารข้อเท็จจริงและการตรวจประเมินโรงงาน รวมถึงแนวทางการจัดทำรายงานรับรองแทนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

โครงการเร่งรัดการจดทะเบียนเครื่องจักรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

รัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น โครงการช่วยเหลือกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวนรวมไม่น้อยกว่า 120,000 ราย **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** จึงได้จัดทำโครงการเร่งรัดการจดทะเบียนเครื่องจักรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแยกออกเป็น 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการจดทะเบียนเครื่องจักรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกิจกรรมการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก หรือ เอสเอ็มอี (SMEs) มีความต้องการลงทุนด้านการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตต้องใช้เงินลงทุนสูง ซึ่งเป็นข้อจำกัดของสถานประกอบการ SMEs เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดหาหลักทรัพย์ค้ำประกันได้ตามเกณฑ์ของสถาบันการเงิน ส่งผลให้ไม่ได้รับสินเชื่อหรือได้รับไม่เต็มตามจำนวนเงินที่ต้องใช้ในการลงทุน **กรอ.** จึงได้จัดทำโครงการเร่งรัดการจดทะเบียนเครื่องจักรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้น โดยในปี 2561 สามารถ

ส่งเสริมสนับสนุนให้ SMEs ได้รับการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักรเพื่อสามารถนำไปใช้เป็นหลักทรัพย์ในการค้ำประกันสินเชื่อ และให้ SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนเครื่องจักรในการเพิ่มผลผลิต โดยมีผลการดำเนินโครงการ ดังนี้

- มีผู้ประกอบการที่ยื่นขอจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักร จำนวน 500 ราย เครื่องจักรที่ได้รับการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ จำนวน 1,495 เครื่องจักร มูลค่าเครื่องจักรรวม 6,749,117,213 บาท
- จากผู้ประกอบการ SMEs ที่ยื่นคำขอรับบริการสินเชื่อจากสถาบันการเงิน จำนวน 500 ราย ได้รับการอนุมัติ จำนวน 357 ราย เครื่องจักร จำนวน 604 เครื่องจักร สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มีมูลค่าจำนวน 3,244,090,094 บาท
- สามารถเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ร้อยละ 71.4
- ปรับเปลี่ยนเครื่องจักรให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จำนวน 1,603 เครื่อง

โครงการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศไทย (Safety Thailand) ภาคอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ได้มีการดำเนินการเพื่อพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ความปลอดภัย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบกิจการให้เกิดความปลอดภัย รวมทั้งเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการ ทั้งนี้ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 70 โรงงาน และเน้นกลุ่มอุตสาหกรรม S-Curve และ New S-Curve เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ห้องเย็น เป็นต้น โดยมีการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดทำหลักเกณฑ์ความปลอดภัยสำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเน้นการป้องกันอัคคีภัยและสารเคมีรั่วไหล
2. การคัดเลือกโรงงานเข้าร่วมโครงการและการเตรียมความพร้อม

3. การให้คำแนะนำและสอนงาน (Supervise and Coaching) โดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการให้สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ได้

4. การประเมินผลและทดสอบ (Evaluate and Verified) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยผู้ตรวจประเมินที่มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งจะทำให้ทราบว่าโรงงานนั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับใด

ผลการดำเนินโครงการ จากการดำเนินการให้คำแนะนำและสอนงานตามหลักการตรวจประเมินผลและทวนสอบให้แก่เจ้าหน้าที่กระทรวงอุตสาหกรรม ก่อนการประเมินและทดสอบ เมื่อประเมินผลและทดสอบโรงงานอุตสาหกรรมพบว่า มีผู้ประกอบการได้รับการรับรองในระดับ 1 จำนวน 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ได้รับการรับรองในระดับ 2 จำนวน 46 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 65.71 ได้รับการรับรองในระดับ 3 จำนวน 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 11.43 และ ได้รับการรับรองในระดับ 4 จำนวน 10 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.29

การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อการลงทุน (Zoning)

จากการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559 ได้มีมติเห็นชอบโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก 3 จังหวัด ได้แก่ จ.ระยอง จ.ชลบุรี และ จ.ฉะเชิงเทรา ถูกจับตามองเป็นพิเศษในการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษที่เรียกว่า “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)” เนื่องจากเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศ และมีศักยภาพสูงในการส่งเสริมให้เป็นฐานการผลิตรูปแบบ Super Cluster ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ทั้งที่เป็นการต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve) และการพัฒนา 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve)

นำไปสู่การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม แหล่งท่องเที่ยวที่มีความเชื่อมโยงในการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ โครงข่ายคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐานที่มีผล

ต่อภาคการผลิต การค้า การลงทุน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดพื้นที่อุตสาหกรรมที่เหมาะสม และจัดทำระบบฐานข้อมูลของพื้นที่ สร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมบรรยากาศการลงทุน รวมถึงภาพลักษณ์ของประเทศ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนและสังคม โดยศึกษาและวางแผนพัฒนาและประเมินศักยภาพ พื้นที่ที่เหมาะสมในการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมโดยต้องคำนึงถึงความสมดุลในมิติต่าง ๆ เพื่อการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมที่เหมาะสมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงและการเอื้อประโยชน์ระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมในลักษณะ Cluster Linkage มีการกำหนดรายละเอียดการบริหารจัดการและเงื่อนไขในการอยู่ร่วมกันของโรงงานอุตสาหกรรมโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลระหว่างภาคอุตสาหกรรมและประชาชน (Symbiosis) ทั้งนี้ การดำเนินการต้องตั้งอยู่บนหลักวิชาการ การพัฒนาที่ยั่งยืน และการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ดังนั้น กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) จึงจัดทำโครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน เป็นแนวทางการจัดเตรียมพื้นที่รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ตามยุทธศาสตร์ของประเทศและศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลจากผลการศึกษาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (จ.ฉะเชิงเทรา จ.ชลบุรี และ จ.ระยอง) ประกอบด้วย 2 กลุ่มพื้นที่ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 : พื้นที่ใหม่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรมแต่อย่างใด (โดยใช้เกณฑ์ด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์ และสังคม)

จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 26 พื้นที่

- 1) อ.บางน้ำเปรี้ยว 9 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.บางน้ำเปรี้ยว ต.โพรงอากาศ และ ต.ศาลาแดง
- 2) อ.บางปะกง 7 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.ท่าสะอ้าน ต.บางปะกง ต.บางสมัคร ต.พิมพา และ ต.หนองจอก
- 3) อ.บ้านโพธิ์ 1 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.เทพราช
- 4) อ.แปลงยาว 3 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.แปลงยาว และ ต.หัวสำโรง
- 5) อ.พนมสารคาม 1 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.เมืองเก่า
- 6) อ.เมืองฉะเชิงเทรา 3 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.คลองอุดมชลจร และ ต.วังตะเคียน
- 7) อ.สนมชัยเขต 2 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.คูยายหมื่น และ ต.ลาดกระทิง

จังหวัดชลบุรี จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 22 พื้นที่

- 1) อ.บ้านบึง 11 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.คลองกิ่ว และ ต.หนองอิรุณ
- 2) อ.พนัสนิคม 3 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.วัดหลวง และ ต.หน้าพระธาตุ
- 3) อ.พานทอง 2 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.เกาะลอย
- 4) อ.ศรีราชา 4 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.เขาคันทรง
- 5) อ.หนองใหญ่ 2 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.หนองเสือช้าง

จังหวัดระยอง จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 10 พื้นที่

- 1) อ.เมืองระยอง 3 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.สำนักทอง
- 2) อ.นิคมพัฒนา 2 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.พนานิคม
- 3) อ.บ้านค่าย 1 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.หนองบัว
- 4) อ.บ้านฉาง 1 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.สำนักท้อน
- 5) อ.ปลวกแดง 3 พื้นที่ ตั้งอยู่ใน ต.มาบยางพร และ ต.แม่น้ำคู้

กลุ่มที่ 2 : พื้นที่เขตอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่ยังมีพื้นที่ว่างคงเหลือสามารถรองรับอุตสาหกรรมเพิ่มได้ (โดยใช้เกณฑ์ที่มีพื้นที่จัดสรรเพื่ออุตสาหกรรมจำแนกตามการใช้ประโยชน์ในปัจจุบันมากกว่า 200 ไร่ขึ้นไป)

จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 3 พื้นที่

- 1) นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้
- 2) เขตประกอบการอุตสาหกรรมอัลฟาเทคโนโลยีส์
- 3) สวนอุตสาหกรรมบางปะกง

จังหวัดชลบุรี จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 5 พื้นที่

- 1) นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร
- 2) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง โครงการ 3
- 3) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง โครงการ 4
- 4) เขตประกอบการอุตสาหกรรมสวนหนองบอน
- 5) เขตประกอบการอุตสาหกรรมไทยอีสเทิร์น

จังหวัดระยอง จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 8 พื้นที่

- 1) นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง
- 2) นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้
- 3) นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล
- 4) นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด
- 5) นิคมอุตสาหกรรม ซีพี ระยอง
- 6) เขตประกอบการอุตสาหกรรมจี.เค.แลนด์
- 7) เขตประกอบการอุตสาหกรรมเครือซีเมนต์ไทย (เหมราช ระยอง)
- 8) สวนอุตสาหกรรมระยองอินดัสเตรียลปาร์ค

โครงการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ขอเทียบระดับหรือเลื่อนระดับ สู่อุตสาหกรรมสีเขียว

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) จัดทำโครงการการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ขอเทียบระดับหรือเลื่อนระดับสู่อุตสาหกรรมสีเขียวขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) เพื่อยกระดับการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เข้าสู่การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างเป็นระบบ ด้วยการทวนสอบ ตรวจประเมินผลการดำเนินการของสถานประกอบการ รวมทั้ง การนำผลการตรวจประเมินเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว และคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อพิจารณาให้การรับรอง

จากจำนวนสถานประกอบการที่สนใจเข้าร่วมโครงการ จำนวน 50 ราย พบว่าสามารถนำเสนอ

ผลการตรวจประเมินต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว แบ่งเป็นเสนอรายชื่อเพื่อพิจารณาขึ้นการขอรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 จำนวน 23 โรงงาน และยื่นขอรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 5 จำนวน 6 โรงงาน

ส่วนเรื่องการผลิตปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในรูปคาร์บอนไดออกไซด์ โดยรวมของโครงการจำนวน 50 โรงงาน ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลพลังงานจากสถานประกอบการในปี 2559 และ 2560 ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 จำนวน 2 โรงงาน ระดับที่ 4 จำนวน 42 โรงงาน และระดับที่ 5 จำนวน 6 โรงงาน สามารถนำมาคำนวณหาปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยวิธี Multiple Regression พบว่า สามารถลดการปลดปล่อยปริมาณก๊าซเรือนกระจกในปี 2560 คิดเป็น 490,691 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

การสร้างความรู้และส่งเสริมพัฒนาวัตถุดิบอุตสาหกรรมพื้นฐาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวัตถุดิบอุตสาหกรรมพื้นฐาน ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ได้ดำเนินการในด้านการส่งเสริมการลงทุนในโครงการเหมืองแร่และวัตถุดิบอุตสาหกรรมพื้นฐาน ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นักลงทุนและประชาชน ด้านเทคนิค วิศวกรรม ความรู้ความเข้าใจเศรษฐศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากแร่ได้อย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น แร่โพแทชและเกลือหินในหลายพื้นที่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่ามีปริมาณสำรองแร่โพแทชทั้งชนิดซิลไวท์ (Sylvite ; KCl) และคาร์เนลไลท์ (Carnallite ; $KCl \cdot MgCl_2 \cdot 6H_2O$) ซึ่งคาดว่าจะมีปริมาณสำรองโพแทชทั้งหมด ประมาณ 407,000 ล้านตัน แบ่งเป็นซิลไวท์ 7,000 ล้านตัน และคาร์เนลไลท์ 400,000

ล้านตัน ประโยชน์หลักของแร่โพแทช คือ ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปุ๋ย หากสามารถนำแร่โพแทชและเกลือหินขึ้นมาใช้ประโยชน์ได้จะทำให้ประเทศไทยไม่ต้องเสียดุลการค้าจากการนำเข้าโพแทชประมาณ 1,000,000 ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าประมาณ 15,000 ล้านบาทต่อปี

อีกทั้งพบแร่เกลือหิน (Halite : NaCl) ซึ่งคาดว่าจะมีปริมาณสำรองประมาณ 18 ล้านล้านตัน สามารถใช้เป็นวัตถุดิบ ตั้งต้นสำหรับอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมผลิตเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมแก้ว อุตสาหกรรมกระดาษ เป็นต้น ปัจจุบันประเทศไทยมีการนำแร่เกลือหินขึ้นมาใช้ประโยชน์ประมาณ 2 ล้านตันต่อปี คิดเป็นมูลค่ากว่า 2,000 ล้านบาทต่อปี ปัจจุบันมีผู้ได้รับอนุญาตประทานบัตรโครงการทำเหมืองได้ดินชนิดแร่โพแทช

นายประกอบ วิวิธจินดา
ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

จำนวน 2 ราย ได้แก่ บริษัท เหมืองแร่โปแตชอาเซียน จำกัด (มหาชน) พื้นที่ อ.บำเหน็จณรงค์ จ.ชัยภูมิ และ บริษัท ไทยคาลิ จำกัด พื้นที่ อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ผู้ยื่นขอประทานบัตรโครงการทำเหมืองแร่ได้ดินชนิด แร่โพแทช จำนวน 1 ราย ได้แก่ บริษัท เอเซีย แปซิฟิค โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ยื่นขอประทานบัตร ทำเหมืองแร่โพแทชพื้นที่ อ.ประจักษ์ศิลปาคม และ อ.เมือง จ.อุดรธานี และมีผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ได้ดินชนิดแร่เกลือหินจำนวน 1 ราย คือ บริษัท ซอลทเวียร์คส จำกัด ยื่นคำขอประทานบัตร

ทำเหมืองแร่เกลือหินพื้นที่ อ.ขามทะเลสอ จ.นครราชสีมา อีกทั้งมีผู้ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษสำรวจ แร่โพแทชและเกลือหิน และผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจ แร่โพแทชและเกลือหินอีกจำนวนหลายราย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ที่ผ่านมา กพร. ร่วมกับสภาการเหมืองแร่ ได้จัดทำวิดิทัศน์ให้ความรู้ กับประชาชนและผู้สนใจเกี่ยวกับประโยชน์ของ แร่โพแทชและวิธีการทำเหมืองแร่ได้ดิน โดยผู้ที่สนใจ สามารถเข้าไปศึกษาได้ที่ www.dpim.go.th, www.facebook.com/prdpim หรือ QR Code

การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อการพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ให้ความสำคัญกับปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรแร่ ในอนาคตควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการรีไซเคิลขยะ หรือของเสียเพื่อแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ประโยชน์ ใหม่ รวมถึงแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน (Urban mining) ที่ผ่านมามีได้ดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมการนำขยะ หรือของเสีย รวมถึงผลพลอยได้ (By-products) จากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ให้เป็น แหล่งทรัพยากรทดแทนโดยเฉพาะด้านแร่และโลหะ ให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบัน กพร. มีเทคโนโลยี

รีไซเคิลขยะหรือของเสีย รวม 79 ชนิด โดย 49 ชนิด ได้พัฒนาเป็นเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบของ กพร. ซึ่งมีศักยภาพในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ โดยผลจากการดำเนินงานก่อให้เกิด มูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุนและหรือการนำขยะ ของเสียเป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ 100–150 ล้านบาทต่อปี สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1) มุ่งเน้นส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลใน เชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน และนำไปสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เป็นการดำเนินงานในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 2 พื้นที่ ได้แก่ (1) จ.ฉะเชิงเทรา โดยมีนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ และนิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้เป็นพื้นที่เป้าหมาย และ (2) จ.ลำพูน โดยมีนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเป็นพื้นที่เป้าหมาย โดยได้ส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลให้แก่ผู้ประกอบการในพื้นที่เป้าหมาย และผู้ที่สนใจ ดำเนินงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล และพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบ รวม 10 ชนิด โดยมีผู้ประกอบการ และผู้ที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลดังกล่าวรวมกว่า 380 ราย

2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อพัฒนาและประยุกต์ใช้วัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมเซรามิก โดยประสบความสำเร็จในการพัฒนาวัตถุดิบทดแทนวัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิกจากของเสียอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ มาผลิตเป็นสารให้สี (Pigment) สีดำ และสีเขียว ลดการนำเข้าจากต่างประเทศ สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยี ดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการ และผู้ที่สนใจ เพื่อให้สามารถนำขยะหรือของเสียมาใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบทดแทน (Pigment) ในเชิงพาณิชย์ โดยมีผู้ประกอบการ และผู้ที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีดังกล่าว จำนวน 60 ราย

3) พัฒนาศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลของภาครัฐแห่งแรกในประเทศไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรมสู่อากาศ (Industry Transformation Center : ITC) ด้านเทคโนโลยีรีไซเคิล และนวัตกรรมวัตถุดิบ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมุ่งเน้นให้บริการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้ง Lab scale และ Pilot scale รวมทั้งฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามหลักวิชาการให้แก่ผู้ประกอบการ ตลอดจนขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ Circular Economy ที่มีใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างเป็นรูปธรรม โดยได้เปิดดำเนินงานอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2561 โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดร.สมชาย หาญหิรัญ ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานเปิดศูนย์ดังกล่าว

ผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ทำให้มีอัตราการใช้ประโยชน์ขยะหรือของเสียเป้าหมาย โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหรือมีมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนและหรือการนำขยะหรือของเสียเป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากกว่า 150 ล้านบาทต่อปี

การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากล เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการผลักดัน และส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากล มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ สามารถประกอบการได้อย่างต่อเนื่องและอยู่ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน สร้างการยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ และสร้างความเข้าใจในความจำเป็นของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์จากภาครัฐ ประชาชนและหน่วยงานท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้สามารถผลิตและใช้แร่ได้อย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านแร่ในระยะยาวต่อไป

ด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2553 ปัจจุบันมีสถานประกอบการผ่านการประเมิน จำนวน 91 ราย มีสมาชิกเครือข่ายที่ยังคงดำเนินกิจกรรมมาตรฐาน

ความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง (CSR-DPIM Networks) จำนวน 76 ราย และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กพร. ร่วมกับสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (MASCI) ได้ดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาโครงการและกิจกรรม ดังนี้

1) ประชาสัมพันธ์โครงการ (Kick off) โดยการจัดสัมมนาเผยแพร่ความรู้เรื่องมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจทั่วไป โดยมอบรางวัลให้แก่สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การดำเนินงานตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ประจำปี 2560 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น จำนวน 249 คน

2) จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการ คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ซึ่งมีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น จำนวน 11 แห่ง มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้งสิ้น

การรังวัดอ้างอิงด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม GNSS

3) จัดกิจกรรมเครือข่าย CSR-DPIM (CSR-DPIM Network) ในลักษณะ Group Training เพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจการดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Show & Share) มีผู้เข้าร่วมรวมทั้งสิ้น จำนวน 236 คน นอกจากนี้ มีผู้ประกอบการเครือข่ายจัดทำรายงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนในลักษณะ Self-Assessment Report ตามกรอบการจัดทำรายงานของ CSR-DPIM จำนวน 57 แห่ง

4) ฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจให้กับสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ ที่ยังไม่ได้รับทราบถึงมาตรฐาน CSR-DPIM (CSR-DPIM Beginner) เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจถึงมาตรฐาน CSR-DPIM เบื้องต้นเกี่ยวกับหัวข้อหลักด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการมีส่วนร่วมและพัฒนาชุมชน โดยมีผู้เข้าร่วมอบรม จำนวน 50 คน จาก 24 สถานประกอบการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

- ผู้แทนของสถานประกอบการและสถานประกอบการเครือข่าย CSR-DPIM 2561

ได้รับความรู้จากการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Group Training) แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมใหม่ ๆ จากผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบความสำเร็จในการดำเนินการ ตลอดจนการขยายผลการดำเนินงานร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

- โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีความมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมในปี 2561 กำหนดให้ผู้ประกอบการรายใหม่และผู้ประกอบการเครือข่าย CSR-DPIM จัดทำแนวทางการประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเฉพาะในชุมชนโดยรอบสถานประกอบการ นำมาซึ่งความสัมพันธ์อันดีและการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจด้านความรับผิดชอบต่อสังคมตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน (CSR-DPIM) ตามนโยบายการกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้กับชุมชน

การพัฒนาระบบฐานข้อมูลรังวัดหมู่เหมืองด้วยงานสำรวจระยะไกล

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้มีการนำเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกล (Remote Sensing) มาใช้ในการตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบการเหมืองแร่ ด้วยเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกลมาใช้เก็บข้อมูลเพื่อความเป็นปัจจุบันสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประหยัดเวลารวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการเมื่อเปรียบเทียบกับงานรังวัดสำรวจภาคพื้นดินด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม (Total Station) หรือเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม (GPS)

การสำรวจระยะไกลยังสามารถลดปัญหาการเข้าถึงพื้นที่และลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานสำรวจรังวัดในพื้นที่อันตราย เช่น บริเวณหน้าผาสูงชัน นอกจากนี้ ในบางสถานการณ์อาจจำเป็นต้องใช้ข้อมูลแบบเวลาจริง (Realtime) หรือ

ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเพื่อช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหาบางสถานการณ์ได้อย่างทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสำรวจข้อมูลและติดตามความก้าวหน้าของการประกอบการเหมืองแร่ หรือการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เหมืองแร่ การตรวจสอบการทำเหมืองแร่ผิดกฎหมายเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการต่าง ๆ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลรังวัดสอบขอบเขตประทานบัตรด้วยงานรังวัดโดยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม จำนวนทั้งสิ้น 131 แปลงประทานบัตร และดำเนินการรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศด้วยอากาศยานไร้คนขับเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลทางภูมิสารสนเทศ และข้อมูลด้านภูมิประเทศสำหรับการตรวจสอบเชิงปริมาณ จำนวนทั้งสิ้น 70 แปลงประทานบัตร

การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่

ปัจจุบันมีการใช้วัตถุระเบิดในงานวิศวกรรม โดยเฉพาะในงานเหมืองแร่กันอย่างกว้างขวาง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการใช้วัตถุระเบิดให้มีความปลอดภัย จึงได้ออกประกาศ กพร. เรื่องผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2549 กำหนดมาตรการให้การทำเหมืองที่มีการใช้วัตถุระเบิดต้องมีผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในการใช้วัตถุระเบิดเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้วัตถุระเบิดทุกขั้นตอน ตามมาตรการสากลที่นานาประเทศใช้ในการควบคุมความปลอดภัยในการใช้วัตถุระเบิดในงานวิศวกรรม

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 กพร. จัดการฝึกอบรม เพื่อถ่ายทอดและทบทวนความรู้ด้านการใช้วัดระยะเปิดให้กับผู้ประกอบการและบุคลากรในงานเหมืองแร่ ให้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการใช้วัดระยะเปิดอย่างถูกต้อง ปัจจุบันมีผู้ผ่านการทดสอบและได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ควบคุมการใช้วัดระยะเปิดในงานเหมืองแร่ จำนวน 1,132 คน ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมและผ่านการทดสอบความรู้ตามที่กำหนดจะได้รับใบรับรองเป็น “ผู้ผ่านการฝึกอบรมการใช้วัดระยะเปิดในงานเหมืองแร่” ซึ่งใบรับรองมีอายุ 5 ปี

(เมื่อครบ 5 ปีแล้ว จำเป็นต้องมาทำการอบรมทบทวนความรู้เพื่อการต่ออายุใบรับรองใหม่)

สำหรับประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรม ผู้ผ่านการอบรมซึ่งเป็นหัวหน้างานระเบิดในภาคสนามจะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้วัดระยะเปิดตามหลักวิชาการ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ และถ่ายทอดความรู้ให้กับพนักงานเหมืองแร่อื่น ๆ ทำให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ในส่วนของผู้ประกอบการเหมืองแร่ประโยชน์ที่ได้คือช่วยลดต้นทุน เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาผลผลิตและประสิทธิภาพการทำงานเหมืองแร่

การส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่ ให้มีการปรับปรุงภาพและใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ

การดำเนินงานของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) จะเป็นแนวทางการพัฒนาพื้นที่พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว สำหรับผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้และดัดแปลงหรือประยุกต์ให้เหมาะสมกับพื้นที่ประทานบัตรของตนเองก่อนประทานบัตรสิ้นอายุ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ได้ดำเนินการพัฒนา 2 พื้นที่ ได้แก่

- 1) พื้นที่ ต.เขาทอง อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์
- 2) พื้นที่ ต.สำน อ.เวียงสา จ.น่าน

นอกจากพัฒนาพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วยังมีการบำรุงดูแลรักษาและติดตามการเจริญเติบโตของต้นไม้ในพื้นที่ที่ได้ดำเนินการมาในปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่องอีก จำนวน 3 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ ต.บ่อหลวง อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ พื้นที่ ต.ทุ่งหลวง อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี พื้นที่ ต.สำน อ.เวียงสา จ.น่าน

ผลการดำเนินการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว เพื่อก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของประชาชนโดยรอบพื้นที่ ดังนี้

- 1) การฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วที่ ต.เขาทอง อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์

ดำเนินการร่วมกับองค์การบริหารส่วน ต.เขาทอง ทำการปรับปรุงพื้นที่เพื่อใช้พื้นที่เป็นสาธารณะประโยชน์ โดยการปรับพื้นที่บริเวณขอบบ่อเหมืองให้มีความปลอดภัย และปลูกต้นไม้เพื่อปรับภูมิทัศน์ของพื้นที่ในเนื้อที่ประมาณ 12 ไร่ ชนิดต้นไม้ที่ปลูก จำนวน 11 ชนิด ได้แก่ เสลา ราชพฤกษ์ พุกษ์หรืออิซิก แคนา สะเดา ชี้เหล็ก ไทร หว้า มะขามเปรี้ยว มะขามเทศ และมะขามป้อม จำนวนทั้งสิ้น 4,500 ต้น

- 2) การฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วที่ ต.สำน อ.เวียงสา จ.น่าน

ดำเนินการปรับสภาพพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ในเนื้อที่ประมาณ 25 ไร่ และได้ร่วมกับหน่วยงาน

เพื่อขยายพันธุ์ปลาและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติต่อไป

การศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมรอบพื้นที่เหมืองแร่ทองคำภูทับฟ้า จ.เลย

การประกอบกิจการเหมืองแร่ทองคำ ภูทับฟ้า จ.เลย ของ บริษัท หุ่นคำ จำกัด หลังจากเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ ปี 2549 ก็ประสบปัญหาการร้องเรียนจากประชาชน ที่อาศัยอยู่โดยรอบพื้นที่ที่ประทานบัตรว่าได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการเหมืองแร่มาโดยตลอด เกี่ยวกับการปนเปื้อนมลสารต่าง ๆ ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้มีการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำบริเวณพื้นที่ดังกล่าวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงพบปัญหาการร้องเรียนของประชาชนในพื้นที่ และมีข้อห่วงกังวลด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถระบุสาเหตุการปนเปื้อนมลสารในพื้นที่ได้อย่างชัดเจน แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า ควรมีการศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมรอบพื้นที่เหมืองแร่ทองคำ ภูทับฟ้า จ.เลย เพื่อสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาระหว่างภาครัฐ ผู้ประกอบการและภาคประชาชนในพื้นที่ รวมถึงกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม หรือฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่ทองคำ ภูทับฟ้า จ.เลย โดยได้ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาบริเวณพื้นที่ดังกล่าว และจัดเก็บรวบรวมข้อมูลคุณภาพและปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจุบัน

ทั้งนี้ กพร. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจสภาพพื้นที่เหมืองแร่ทองคำ ภูทับฟ้า ของบริษัท หุ่นคำ จำกัด ร่วมกับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย และ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเลย โดยได้ดำเนินการดังนี้

- 1) ดำเนินการสำรวจพื้นที่ โดยใช้อากาศยานไร้คนขับ (Drone) เพื่อใช้วางแผนในการจัดการพื้นที่
- 2) เก็บตัวอย่างดินและน้ำ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแหล่งกำเนิดของการปนเปื้อน และประเมินค่าใช้จ่ายในการบำบัดดินและน้ำ
- 3) ตรวจสอบลักษณะทางธรณีวิทยา เพื่อจำแนกชั้นแร่บริเวณบ่อเหมืองเป็นชั้นออกไซด์ ทรานสิชั่น และซิลไฟด์
- 4) ตรวจสอบประเมินสภาพพื้นที่ปัจจุบัน เพื่อเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานการฟื้นฟูพื้นที่ของบริษัท หุ่นคำ จำกัด ที่ผ่านมา
- 5) ตรวจสอบการเคลื่อนตัวของสันเขื่อนบ่อเก็บกากแร่ประจำทุกเดือน

ข้อมูลการดำเนินการดังกล่าว สามารถสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูพื้นที่การประกอบกิจการเหมืองแร่ทองคำภูทับฟ้า จ.เลย ต่อไป

โครงการความร่วมมือเพื่อดำเนินการตามอนุสัญญา และพิธีสารข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมความปลอดภัย สารเคมี วัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเพื่อเข้าร่วมเป็นภาคีข้อตกลงระหว่างประเทศในการจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ คือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change : UNFCCC) พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) และความตกลงปารีส (Paris Agreement) เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2537 วันที่ 28 สิงหาคม 2545 และ 21 กันยายน 2559 ตามลำดับ โดยในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา หรือประเทศนอกภาคผนวกที่ 1 (Non-Annex I Parties) มีพันธกรณีที่ต้องจัดทำรายงานแห่งชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตามมติที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gases : GHG) จากกิจกรรมต่าง ๆ ภายในประเทศ โดยจะต้องทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของภาคส่วนต่าง ๆ 5 ภาคส่วน ได้แก่ ภาคพลังงาน ภาคของเสีย ภาคกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ ภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน และภาคการเกษตร ซึ่งจะต้องมีหน่วยงานกลางในการรวบรวมข้อมูลของแต่ละภาคส่วนเพื่อส่งต่อให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายงานความก้าวหน้ารายสองปี (Biennial Update Report : BUR) และรายงานแห่งชาติ (National Communication : NC)

เพื่อเสนอต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อไป

สำหรับการยื่นข้อเสนอการมีส่วนร่วมของประเทศไทยในการลดก๊าซเรือนกระจก และการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายหลัง ปี 2563 (Intended Nationally Determined Contribution : INDC) และเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก ปี 2573 โดยกำหนดเป้าหมายขั้นต่ำที่ร้อยละ 20 จากกรณีปกติ และกำหนดเป้าหมายขั้นสูงที่ร้อยละ 25 จากกรณีปกติ ต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2558 ต่อมาคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมวันที่ 12 มกราคม 2559 ได้มีมติมอบหมายให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่ตั้งไว้ โดยความตกลงปารีส (Paris Agreement) มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2559 ซึ่งมีข้อกำหนดให้แต่ละภาคีต้องจัดทำ แจ้ง และจัดให้มีการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions : NDCs) อย่างต่อเนื่อง โดยแจ้งทุก ๆ 5 ปี ซึ่งจะแสดงถึงความก้าวหน้าที่เพิ่มขึ้น และสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่เป็นไปได้สูงสุด ตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน ในระดับที่แตกต่างโดยคำนึงถึงขีดความสามารถของแต่ละภาคี

ภาคอุตสาหกรรมเป็นสาขาหนึ่งที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้พลังงานในอุตสาหกรรม และการเกิดของเสียในอุตสาหกรรมด้วย โดยการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของภาคอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่เกิดจากความตกลงปารีสตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายที่สำคัญ คือ การรายงานข้อมูลกิจกรรม (Activity Data) และการลดก๊าซเรือนกระจกภาคอุตสาหกรรม ดังนั้น **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** จึงต้องดำเนินการเตรียมพร้อมในการเป็นหน่วยงานรวบรวมข้อมูลกลางเพื่อรวบรวมข้อมูลกิจกรรมในภาคกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ จากภาคอุตสาหกรรม หน่วยงาน สถาบันที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องมี

การกลั่นกรองข้อมูลให้มีความถูกต้อง และเป็นไปตามกระบวนการตรวจวัด รายงาน และทวนสอบ นอกจากนี้ ต้องมีการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมกับภาคอุตสาหกรรม เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามแผนที่นำทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี 2564-2573 (Thailand's Nationally Determined Contribution Roadmap on Mitigation 2021-2030) พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีมาตรการและมีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งกำหนดนโยบายและแนวทางในการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของกระทรวงอุตสาหกรรมและประเทศ

โครงการปรับปรุงฐานข้อมูลน้ำภาคอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจหลักในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้มีความปลอดภัยกับพนักงานและไม่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนที่อยู่โดยรอบโรงงาน อีกทั้ง ยังมีการกิจในการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการโรงงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรหรือวัตถุดิบอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรน้ำ ซึ่งในช่วงปี 2558-2559 ได้เกิดปัญหากัญแห้งหรือวิกฤตการณ์ขาดแคลนน้ำขึ้น ทำให้หน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการน้ำต้องจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำและขอให้ **กรอ.** ประเมินความต้องการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลได้กำหนดแนวนโยบายที่จะพัฒนาประเทศตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals : SDGs ขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งหนึ่งในตัวชี้วัด SDGs เป็นเรื่องของการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนของภาคส่วนต่าง ๆ และ **กรอ.** ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบ

ในการดำเนินงานเรื่องการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนของภาคอุตสาหกรรม และการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพของภาคอุตสาหกรรมที่คำนวณจากดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมต่อการใช้ น้ำของภาคอุตสาหกรรม

กรอ. จึงดำเนินโครงการปรับปรุงฐานข้อมูลน้ำภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถประมาณปริมาณความต้องการน้ำใช้ของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยศึกษารวบรวมข้อมูลการใช้น้ำของโรงงานจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่มีความน่าเชื่อถือ เช่น ข้อมูลการใช้น้ำบาดาล หรือข้อมูลการใช้น้ำประปา เป็นต้น รวมถึงรวบรวมข้อมูลการศึกษาการประมาณการใช้น้ำภาคอุตสาหกรรมจากหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อดำเนินการจัดทำค่าสัมประสิทธิ์ในการประมาณปริมาณการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรม (107 ประเภทลำดับอุตสาหกรรม) โดยอาศัยหลักการทางสถิติที่มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวได้นำมาจัดทำฐานข้อมูลประมาณปริมาณการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรม เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ของเจ้าหน้าที่และผู้ใช้งานทั่วไปที่สนใจ

โครงการจัดทำมาตรการควบคุมการระบายสารอินทรีย์ระเหยจากโรงงาน ที่มีการใช้สารอินทรีย์ระเหยในปริมาณมาก (VOCs)

ด้วยปัจจุบันการพัฒนาอุตสาหกรรมได้เจริญเติบโตอย่างมาก ประกอบกับอุตสาหกรรมและชุมชนอยู่ใกล้ชิดและหนาแน่นเพิ่มมากขึ้น ทำให้การระบายมลพิษของโรงงานอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนได้โดยง่าย ดังนั้น โรงงานจึงต้องประกอบกิจการด้วยความระมัดระวังมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อสังคมอันเป็นปัจจัยพื้นฐานที่โรงงานต้องกำกับดูแลตนเอง ซึ่งในปัจจุบัน **กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)** ได้กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงานมีสารอินทรีย์ระเหย (VOCs) เพียงสองสาร คือ ไซลีน และครีซอลจากการผลิตทั่วไป ผลจากการประเมินการปลดปล่อยมลพิษ (PRTR) ใน จ.ระยอง พบว่าการใช้สารอินทรีย์ระเหยทั่วไปในโรงงานเพื่อล้างชิ้นงาน และใช้เป็นตัวทำละลายโดยเฉพาะทินเนอร์ ซึ่งมีองค์ประกอบสารอินทรีย์ระเหยที่สำคัญได้แก่ อะซิโตน (Acetone) โทลูอิน (Toluene) ไซลีน (Xylene) เมทิลเอทิลคีโตน (Methyl Ethyl Ketone) มีปริมาณการปลดปล่อยที่สูงเมื่อเทียบกับแหล่งกำเนิดอื่น ๆ ซึ่งปัจจุบันมาตรฐานการระบายมลพิษอากาศยังไม่ครอบคลุมทุกสารอินทรีย์เพื่อให้โรงงานที่ใช้สารเหล่านี้ในปริมาณมากเกิดการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการประกอบกิจการจึงต้องมีการกำหนดค่า

การเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงานจำแนกรายอุตสาหกรรมเพื่อกระตุ้นให้อุตสาหกรรมเกิดความตระหนักและลดการปลดปล่อยอุตสาหกรรมที่มีการใช้สารอินทรีย์ระเหยในปริมาณมาก ซึ่งมักใช้ในกิจกรรมพ่นสี ทาสีพิมพ์สี ล้างชิ้นงาน ซ่อมบำรุง เช่น ในอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมการพิมพ์ เป็นต้น ผลสัมฤทธิ์

กรอ. ได้ดำเนินการสำรวจกระบวนการผลิต ปริมาณสารเคมีที่ใช้ วิธีการควบคุม การกำจัด และ ปริมาณการระบายสารอินทรีย์ระเหยจากสถานประกอบการเป้าหมายทั้งในรูปสารอินทรีย์ระเหยรวม (TVOC) และจำแนกรายสารในโรงงานตัวอย่าง จำนวน 30 โรงงาน ทำให้สามารถประเมินปริมาณการระบายสารอินทรีย์ระเหย และจัดทำ Emission factor รวมทั้ง จัดทำร่างกรอบกฎหมายและแนวทางการควบคุมการระบายสารอินทรีย์ระเหยที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมไทย และจัดทำร่างกฎหมายกำหนดมาตรการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยในอากาศที่ระบายออกจากอุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมการพิมพ์ เช่น กำหนดค่าการเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงานเป้าหมาย เป็นต้น

โครงการนวัตกรรมเทคโนโลยีการบำบัดสีในน้ำทิ้งอุตสาหกรรม

ด้วยภาคประชาชนได้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับสีจากน้ำทิ้งจากโรงงาน ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาหลักในปัจจุบัน โดยภาคอุตสาหกรรมหลักที่ประสบปัญหาการบำบัดสีในน้ำทิ้ง ได้แก่ อุตสาหกรรมฟอกย้อมและสิ่งทอ อุตสาหกรรมผลิตเยื่อและกระดาษ อุตสาหกรรมชา กาแฟ และเครื่องดื่ม นอกจากการกำจัดสิ่งสกปรกที่มีอยู่ในน้ำเสียจะต้องมีการบำบัดสีอีกด้วย ปัจจุบันเทคโนโลยีการบำบัดสีในน้ำทิ้งได้มีการพัฒนาแนวทางการบำบัดสีโดยไม่มีผลต่อการเพิ่มสารเคมีในการบำบัด จึงไม่ส่งผลกระทบต่อค่าซีโอดีในน้ำทิ้งที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ หากมีการใช้สารเคมีที่มากเกินไปจนความจำเป็น ก็จะเป็นปัญหากับผู้ประกอบการกิจการโรงงานที่มีความมุ่งมั่นในการบำบัดสีให้เป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งโรงงานที่กำหนดขึ้น ซึ่งเริ่มบังคับใช้ค่าสีในมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานตั้งแต่วันที่ 7 มิถุนายน 2559 เป็นต้นไป โดยเฉพาะประเภทอุตสาหกรรมที่มีสีในน้ำทิ้งที่มีส่วนประกอบของสีลิกนิน ซึ่งมาจากการใช้วัตถุดิบธรรมชาติในการผลิตเยื่อและกระดาษ เช่น ลำตัน ใบพืช เป็นต้น ทำให้ยากต่อการบำบัด ทั้งนี้ การแก้ไขปัญหการบำบัดสีในน้ำทิ้ง เพื่อให้มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่กำหนดคือมีค่าสีในน้ำทิ้งไม่เกิน 300 ADMI นั้น

ต้องมีการวัดเชิงปริมาณเพื่อเทียบกับค่ามาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมาย

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) จัดทำโครงการนี้ จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและหาแนวทางการแก้ไขอย่างยั่งยืนเกี่ยวกับปัญหาสีในน้ำทิ้ง ซึ่งโครงการได้สำรวจโรงงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทอุตสาหกรรมฟอกย้อม จำนวน 20 โรงงาน ประเภทอุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษ จำนวน 10 โรงงาน ประเภทอุตสาหกรรมผลิตชา กาแฟ และเครื่องดื่ม จำนวน 10 โรงงาน โดยศึกษากระบวนการผลิต ปริมาณน้ำใช้และปริมาณน้ำเสียต่อผลิตภัณฑ์ วิธีการบำบัดน้ำเสีย ประสิทธิภาพการบำบัดสีในน้ำเสีย และศึกษานวัตกรรมเทคโนโลยีการบำบัดสีในน้ำเสียของกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 3 กลุ่ม และความเป็นไปได้ในการบำบัดให้สอดคล้องกับมาตรฐานน้ำทิ้ง รวมถึงประเมินในรูปแบบด้านเทคนิค สิ่งแวดล้อม และการลงทุน เพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดโมเดลการบำบัดสีในน้ำเสียในกลุ่มอุตสาหกรรมและแบบแปลนโครงสร้างและคู่มือการเดินระบบบำบัดน้ำเสีย สำหรับอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

โครงการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอการควบคุมวัตถุอันตราย และ ทำเนียบข้อมูลวัตถุอันตราย

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) โดยสำนักควบคุมวัตถุอันตราย ได้มีการรวบรวมรายชื่อสารเคมีและวัตถุอันตรายที่มีการแจ้งข้อมูลว่ามีการผลิตหรือนำเข้ามามีในประเทศ และจัดทำเป็นทำเนียบสารเคมีที่มีอยู่แล้วของประเทศไทยฉบับเบื้องต้น (Preliminary of Thailand Existing Chemicals Inventory) เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีได้ด้วยตนเองว่าสารที่ต้องการจะผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองนั้นเป็นสารควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายหรือไม่อย่างไร เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจและส่งเสริมให้การปฏิบัติต่าง ๆ เป็นไปตามกฎหมาย และการจัดทำทำเนียบสารเคมียังเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมการเพื่อสนับสนุนให้ระบบการบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายของประเทศไทยมีความสอดคล้องกับนานาชาติประเทศ กล่าวคือ กรณีเป็นสารที่ไม่ได้ถูกรวบรวมไว้ในทำเนียบสารเคมีที่มีอยู่แล้วของประเทศไทย หรือไม่เคยมีการผลิตหรือนำเข้ามาในประเทศไทยมาก่อน จะจัดเป็นสารเคมีใหม่ (New chemicals) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าจะต้องจัดส่งข้อมูลเพิ่มเติมให้แก่ภาครัฐ หรือจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงก่อน เพื่อกำหนดวิธีบริหารจัดการให้การใช้สารมีความเหมาะสมและปลอดภัยมากที่สุด กรณีเป็นสารที่มีรายชื่ออยู่ใน

ทำเนียบหรือเป็นสารที่มีการใช้อยู่ภายในประเทศ (Existing chemicals) จะต้องนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดมาตรการควบคุมและกำกับดูแลที่เหมาะสมต่อไป

ดังนั้น ข้อมูลสารเคมีที่ กรอ. รวบรวมไว้ในทำเนียบสารเคมีที่มีอยู่แล้วของประเทศไทยฉบับเบื้องต้น และที่ได้รับแจ้งเพิ่มเติมมาเป็นลำดับ จะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อมูลมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อจัดหมวดหมู่กลุ่มสารคัดกรอง และจัดลำดับความสำคัญในการควบคุมกำกับดูแลอย่างเหมาะสมต่อไป นอกจากนี้ ทำเนียบดังกล่าวควรจะมีข้อมูลของสารเคมีและวัตถุอันตรายที่ครบถ้วน สะดวกในการสืบค้นข้อมูล และถูกวางรูปแบบเพื่อให้มีศักยภาพในการรองรับข้อมูลที่ได้จากการแจ้งข้อเท็จจริงผ่านระบบคอมพิวเตอร์ของกรอ. รวมทั้งมีระบบบริหารจัดการเพื่อให้ข้อมูลในทำเนียบมีความเป็นปัจจุบันด้วย กรอ. ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 จึงเห็นควรให้มีการดำเนินโครงการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอการควบคุมวัตถุอันตรายและทำเนียบข้อมูลวัตถุอันตรายเพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลสารเคมีที่น่าเชื่อถือ มีประโยชน์สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ประกอบการวัตถุอันตราย ตลอดจนประชาชนทั่วไป และนำไปสู่การบริหารจัดการสารเคมีอย่างเหมาะสมและปลอดภัยต่อไป

โครงการศึกษาและจัดทำแผนแม่บทการจัดการสารเคมีและวัตถุอันตราย

กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวัตถุอันตราย และเป็นหนึ่งในหกหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย การควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตรายมีความซับซ้อนและมีความเชื่อมโยงกับกฎหมายอีกหลายฉบับ ซึ่งอยู่ในภารกิจของหลายหน่วยงาน ปริมาณการใช้สารเคมีวัตถุอันตรายที่เพิ่มขึ้นทั้งชนิด และปริมาณ ส่งผลให้วัตถุอันตรายเป็นหนึ่งในห้าของสินค้ายุทธศาสตร์รัฐบาลมีนโยบายให้หาแนวทางปรับลดขั้นตอนกระบวนการในการพิจารณาต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ อีกทั้ง **กรอ.** ได้เสนอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

ซึ่งมีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัตถุอันตราย อำนาจหน้าที่ที่สำคัญของคณะกรรมการวัตถุอันตรายอย่างหนึ่ง คือ การทำแผนแม่บทการจัดการวัตถุอันตราย

เพื่อให้การจัดการวัตถุอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดแผนปฏิบัติการต่อไปได้ รวมทั้งเพื่อเป็นการสนับสนุน ส่งเสริมในการปฏิบัติตามนโยบาย Thailand 4.0 จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินการศึกษา และจัดทำแผนแม่บทการจัดการสารเคมีและวัตถุอันตราย พ.ศ. 2562-2569

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสมรรถนะองค์กร

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) ดำเนินการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบปัญหา โดยเชื่อมโยงและวิเคราะห์ฐานข้อมูลกับบริการของหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในส่วนกลางและภูมิภาค ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือเอสเอ็มอี (SME Support & Rescue Center : SSRC) โดยนำระบบ Online มาใช้ และเป็นศูนย์กลางให้บริการข้อมูล ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นในรูปแบบเบ็ดเสร็จ ผ่านศูนย์บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Service Center : BSC) อีกทั้งได้ดำเนินการ

สร้างและพัฒนาผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพและกระจายการบริการให้กับ SMEs และวิสาหกิจชุมชนได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความร่วมมือในการสร้างระบบการส่งเสริม SMEs โดยดำเนินการช่วยเหลือผู้ประกอบการ 6,030 คน สร้างผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม 300 คน 11 กลุ่ม และส่งต่อการให้ความช่วยเหลือ SMEs ด้านการเงิน 83.49% ด้านการตลาด 6.11% ด้านการผลิต 3.79% และให้ความช่วยเหลือด้านการเงินเป็นวงเงินสินเชื่อจำนวน 10,520.02 ล้านบาท

นายสุพล ชามาศย์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรและองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) ดำเนินการ พัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กร ดังนี้

1. กระทรวงอุตสาหกรรม จัดกิจกรรม พิชิตนาม สัตยาบัน “การบริหารราชการมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ด้วยความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริตมีคุณธรรม” และการ ประกาศเจตนารมณ์ “เจตจำนงสุจริตในการบริหาร ราชการ” ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพื่อ รณรงค์การป้องกันและต่อต้านการทุจริต และแสดงถึง ความมุ่งมั่นของผู้บริหารและบุคลากรในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม ที่จะบริหารและปฏิบัติราชการ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ด้วยความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม สร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจแก่ประชาชน

2. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ โครงการการ กำหนดอัตลักษณ์คุณธรรมหลักและพฤติกรรม ตัวบ่งชี้ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บุคลากรของส่วน ราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้ง รัฐวิสาหกิจ และสถาบันเครือข่าย ได้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการผลักดันการนำหน่วยงานสู่องค์กร คุณธรรม ตามเป้าหมายแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรม แห่งชาติ รวมทั้งการดำเนินการแบบมีส่วนร่วม เพื่อค้นหา

อัตลักษณ์คุณธรรมหลัก และพฤติกรรม ตัวบ่งชี้ที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน เพื่อใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนหน่วยงานไปสู่องค์กร คุณธรรม ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการส่งเสริม คุณธรรมแห่งชาติ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ข้าราชการ ส่วนกลาง สังกัดกรม รัฐวิสาหกิจ สถาบัน และ ข้าราชการสังกัดสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

3. การรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบร่วมกับเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ในงาน “ต่อต้านคอร์รัปชันสากล (ประเทศไทย) ประจำปี 2561” ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. จัดขึ้น โดยมีผู้บริหารระดับสูง ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมงาน

4. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ดำเนินโครงการพัฒนาบุคลากรด้านการ มาตรฐาน โดยพัฒนาสมรรถนะ ความรู้และทักษะ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้เกิดประสิทธิภาพ แก่ข้าราชการสายงานหลักทุกระดับ รวมถึง จัดฝึกอบรม ศึกษา คูงาน และสัมมนาภายนอก จำนวน 992 ราย ได้รับการจัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการ

ที่ปรึกษา

นายพสุ โลหารชุน

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุรพล ชามาตย์

รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายจุลพงษ์ ทวีศรี

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

สนับสนุนข้อมูลและร่วมดำเนินการ

- คณะกรรมการกำหนดกรอบ และแนวทางการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานที่สำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรมตามนโยบาย และยุทธศาสตร์ ประจำปี
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- สถาบันไทย-เยอรมัน
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
- สถาบันอาหาร
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
- สถาบันยานยนต์
- สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย
- สถาบันพลาสติก
- ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ประสานงานและดำเนินการ

กองตรวจราชการ

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0-2202-3000 โทรสาร 0-2202-3140

ถนนพระราม 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3167 โทรสาร 0 2202 3060
Rama 6 Road, Ratchatewi, Bangkok 10400, Thailand
Tel: (662) 202 3167 Fax: (662) 202 3060

